

eul_wid: hxx-ab

Τιμαῖος ὁ Ταυρομενίτης · Timaeus of Tauromenium

Historical Fragments of Timaeus

Ἀποσπάσματα Τιμαίου

Period: Ἑλληνιστική Hellenistic

Dialect: Κοινή Koine

Domain: Ἱστορία History

Format: Συναγωγή Collection

3b, 566, F 1a^a ATHEN. 4, 38 p. 153 D: Τίμαιος δ' ἐν τῇ πρώτῃ τῶν Ἱστοριῶν καὶ τὰς θεραπαίνας φησὶ παρ' αὐτοῖς μέχρι οὗ ἂν αὐξηθῶσι γυμνὰς διακονεῖσθαι.

3b, 566, F 1b^b ATHEN. 12, 14 p. 517 D: παρὰ δὲ Τυρρηνοῖς ἐκτόπως τρυφήσασιν ἱστορεῖ Τίμαιος ἐν τῇ α' ὅτι αἱ θεράπαινοι γυμναὶ τοῖς ἀνδράσι διακονοῦνται.

3b, 566, F 2^a DIOG. LAERT. 8, 66: (F 134) ὕστερον δ' ὁ Ἐμπεδοκλῆς καὶ τὸ τῶν χιλίων ἄθροισμα κατέλυσε συνεστῶς ἐπὶ ἔτη τρία, ὥστε οὐ μόνον ἦν τῶν πλουσίων ἀλλὰ καὶ τῶν τὰ δημοτικὰ φρονούντων. ὃ γέ τοι Τίμαιος ἐν τῇ πρώτῃ καὶ δευτέρῃ (?)—πολλάκις γὰρ αὐτοῦ μνημονεύει—φησὶν ἐναντίαν ἐσχηκέναι γνώμην αὐτὸν <ἐν> τε τῇ πολιτείᾳ <καὶ ἐν τῇ ποιήσει> ὅπου μὲν γὰρ μέτριον καὶ ἐπιεικῆ φαινέσθαι, ὅπου δὲ ἀλαζόνα καὶ φίλαυτον [ἐν τῇ ποιήσει]· φησὶ γοῦν «χαίρετ', ἐγὼ δ' ὑμῖν θεὸς ἄμβροτος, οὐκέτι θνητός, / πωλεῦμαι» καὶ τὰ ἐξῆς (Vorsokr. 5 31 [21] B 112). καθ' ὃν δὲ χρόνον ἐπεδήμει Ὀλυμπίασιν, ἐπιστροφῆς ἡξιοῦτο πλείονος, ὥστε μηδενὸς ἐτέρου μνεῖαν γίνεσθαι ἐν ταῖς ὁμιλίαις τοσαύτην ὅσῃν Ἐμπεδοκλέους.

3b, 566, F 3^b POLYB. 12, 3, 7: καθάπερ δὲ καὶ περὶ τῶν κατὰ Λιβύην ἀπεσχεδίακεν (F 81), οὕτως καὶ περὶ τῶν κατὰ τὴν νῆσον τὴν προσαγορευομένην Κύρνον. (8) καὶ γὰρ ὑπὲρ ἐκείνης μνημονεύων ἐν τῇ δευτέρῃ βύβλῳ φησὶν αἴγας ἀγρίας καὶ πρόβατα καὶ βοῦς ἀγρίους ὑπάρχειν ἐν αὐτῇ πολλούς, ἔτι δ' ἐλάφους καὶ λαγῶς καὶ λύκους καὶ τινὰ τῶν ἄλλων ζώων, καὶ τοὺς ἀνθρώπους περὶ ταῦτα διατρίβειν κυνηγετοῦντας καὶ τὴν ὅλην τοῦ βίου διαγωγὴν ἐν τούτοις ἔχειν. (9) κατὰ δὲ τὴν προειρημένην νῆσον οὐχ οἷον αἴξ ἄγριος ἢ βοὺς ἀλλ' οὐδὲ λαγῶς οὐδὲ λύκος οὐδ' ἔλαφος οὐδ' ἄλλο τῶν τοιούτων ζώων οὐδὲν ἐστὶ πλὴν ἀλωπέκων καὶ κυνίκων καὶ προβάτων ἀγρίων. (10) ὁ δὲ κύνικλος πόρρωθεν μὲν ὀρώμενος εἶναι δοκεῖ λαγῶς μικρός, ὅταν δ' εἰς τὰς χεῖρας λάβῃ τις, μεγάλην ἔχει διαφορὰν ... γίνεται δὲ τὸ πλεῖον μέρος κατὰ γῆς. (4) δοκεῖ γε μὴν πάντ' εἶναι τὰ ζῶια κατὰ τὴν νῆσον ἄγρια διὰ τοιαύτην αἰτίαν· (2) οὐ δύνανται κατὰ τὰς νομὰς συνακολουθεῖν οἱ ποιμαίνοντες τοῖς θρέμμασι διὰ τὸ σύνδενδρον καὶ κρημνώδη καὶ τραχεῖαν εἶναι τὴν νῆσον· ἀλλ' ὅταν βούλωνται συναθροῖσθαι, κατὰ τοὺς εὐκαίρους τόπους ἐφιστάμενοι, τῇ σάλπιγγι συγκαλοῦσι τὰ ζῶια, καὶ πάντα πρὸς τὴν ἰδίαν ἀδιαπτώτως συντρέχει σάλπιγγα. (3) λοιπὸν ὅταν τινὲς προσπλεύσαντες πρὸς τὴν νῆσον αἴγας ἢ βοῦς θεάσωνται νεμομένας ἐρήμους, κᾶπειτα βουληθῶσι καταλαβεῖν, οὐ προσίεται τὰ ζῶια διὰ τὴν ἀσυνήθειαν, ἀλλὰ φεύγει. (4) ὅταν δὲ καὶ συνιδῶν ὁ ποιμὴν τοὺς ἀποβαίνοντας σαλπῇ, προτροπάδην ἅμα φέρεται καὶ συντρέχει πρὸς τὴν σάλπιγγα· διὸ φαντασίαν ἀγρίων ποιεῖ ὑπὲρ

ὦν Τίμαιος κακῶς καὶ παρέργως ἱστορήσας ἐσχεδίασεν. (5) τὸ δὲ τῇ σάλπιγγι πειθαρχεῖν οὐκ ἐστὶ θαυμάσιον κτλ.

- 3b, 566, F⁴ DIOG. LAERT. 1, 114: φησὶ δὲ Δημήτριός τις ἱστορεῖν ὡς λάβοι (Erimeenides 457 T 1) παρὰ νυμφῶν ἔδεσμά τι καὶ φυλάττοι ἐν χηλῇ βοός προσφερόμενός τε κατ' ὀλίγον μηδεμιᾷ κενουῖσθαι ἀποκρίσει μηδὲ ὀφθῆναι ποτε ἐσθίων. μέμνηται αὐτοῦ καὶ Τίμαιος ἐν τῇ δευτέρᾳ.
- 3b, 566, F⁵ ATHEN. 6, 103 p. 272 B: (F 11b) κὰν τῇ τρίτῃ δὲ τῶν Ἱστοριῶν ὁ Ἐπιτίμαιος ἔφη οὕτως εὐδαιμονῆσαι τὴν Κορινθίων πόλιν, ὡς κτήσασθαι δούλων μυριάδας ἕξ καὶ τεσσαράκοντα· δι' ἃς ἡγοῦμαι καὶ τὴν Πυθίαν αὐτοὺς κεκληκέναι χοινικομέτρως.
- 3b, 566, F⁶ DIOG. LAERT. 8, 67: περὶ δὲ τοῦ θανάτου διάφορός ἐστὶν αὐτοῦ λόγος. (71) τούτοις δ' ἐναντιοῦται Τίμαιος, ῥητῶς λέγων ὡς ἐξεχώρησεν εἰς Πελοπόννησον καὶ τὸ σύνολον οὐκ ἐπανῆλθεν, ὅθεν αὐτοῦ καὶ τὴν τελευτὴν ἄδηλον εἶναι. πρὸς δὲ τὸν Ἡρακλείδην καὶ ἐξ ὀνόματος ποιεῖται τὴν ἀντίρρῃσιν ἐν τῇ δ (?) Συρακόσιόν τε γὰρ εἶναι τὸν Πεισιάνακτα καὶ ἀγρὸν οὐκ ἔχειν ἐν Ἀκράγαντι, Πausanίαν τε μνημεῖον <ἄν> πεποιηκέναι τοῦ φίλου, τοιοῦτου διαδοθέντος λόγου, ἢ ἀγαλμάτιόν τι ἢ σηκὸν οἷα θεοῦ· καὶ γὰρ πλούσιον εἶναι. « πῶς οὐ ν » φησὶν « εἰς τοὺς κρατῆρας ἦλατο ο , ὦν σύνεγγυς ὄντων οὐδὲ μνείαν ποτὲ ἐπεποιήτω ; τετελεύτηκεν οὖν ἐν Πελοποννήσῳ ι ». (72) οὐδὲν δὲ παράδοξον τάφον αὐτοῦ μὴ φαίνεσθαι· μηδὲ γὰρ ἄλλων πολλῶν. τοιαῦτά τις εἰπὼν ὁ Τίμαιος ἐπιφέρει· « ἀλλὰ διὰ παντός ἐστὶν Ἡρακλείδης τοιοῦτος παραδοξολόγος , καὶ ἐκ τῆς σελήνης πεπτωκέναι ἄνθρωπον λέγω ν ».
- 3b, 566, F⁷ POLYB. 12, 28, 8: (T 19 p. 590, 16) κατὰ γὰρ τὸ προοίμιον τῆς ἕκτης βίβλου φησί τις ὑπολαμβάνειν διότι τινὸς μείζονος δεῖται φύσεως, καὶ φιλοπονίας καὶ παρασκευῆς τὸ τῶν ἐπιδεικτικῶν λόγων γένος ἢ τὸ τῆς ἱστορίας. (9) ταύτας δὲ τὰς δόξας πρότερον μὲν Ἐφόρῳ (70 F 111) φησὶ προσπεσεῖν, οὐ δυνηθέντος δ' ἱκανῶς ἐκείνου πρὸς ταῦτα λέγοντας ἀπαντῆσαι, πειρᾶται συγκρίνειν αὐτὸς ἐκ παραβολῆς τὴν ἱστορίαν τοῖς ἐπιδεικτικοῖς λόγοις, πρᾶγμα ποιῶν πάντων ἀτοπώτατον. (10) πρῶτον μὲν τὸ καταψεύσασθαι τοῦ συγγραφέως. ὁ γὰρ Ἐφορος (11) κατὰ δὲ τις συντυχίαν εὐχαριστότατα καὶ πιθανώτατα περὶ τῆς συγκρίσεως εἴρηκε τῆς τῶν ἱστοριογράφων καὶ λογογράφων. (12) ὁ δ' ἵνα μὴ δόξη ταῦτά λέγειν Ἐφόρῳ, πρὸς τῷ κατεψεύσθαι ἐκείνου καὶ τῶν λοιπῶν . ν κα(τ)έγνωσκε γὰρ ... π' ἄλλων δεόντως κεχειρισμένα μακρῶς καὶ ἀσαφῶς καὶ τῷ παντὶ χειρὸν ἐξηγούμενος οὐδένα τῶν ζώντων ὑπέλαβε τοῦτο παρατηρήσειν. (28a) οὐ μὴν ἀλλὰ βουλόμενος αὖτε τὴν ἱστορίαν, πρῶτον μὲν τηλικαύτην εἶναι φησι διαφορὰν τῆς ἱστορίας πρὸς τοὺς ἐπιδεικτικούς λόγους, ἡλικίην ἔχει τὰ κατ' ἀλήθειαν ὠικοδομημένα καὶ κατεσκευασμένα τῶν ἐν ταῖς σκηνογραφίαις φαινομένων τόπων καὶ διαθέσεων. (2) δεύτερον αὐτὸ τὸ συναθροῖσθαι φησι τὴν παρασκευὴν τὴν πρὸς τὴν ἱστορίαν μεῖζον ἔργον εἶναι τῆς ὅλης πραγματείας τῆς περὶ τοὺς ἐπιδεικτικούς λόγους· (3) αὐτὸς γοῦν τηλικαύτην ὑπομεμένηκε δαπάνην καὶ κακοπάθειαν τοῦ συναγαγεῖν τὰ παρὰ Τυρίων ὑπομνήματα καὶ πολυπραγμονῆσαι τὰ Λιγύων ἔθνη καὶ Κελτῶν, ἅμα δὲ τούτοις Ἰβήρων, ὥστε μὴδ' ἂν αὐτὸς ἐλπίσαι μήτ' ἂν ἐτέροις ἐξηγούμενος πιστευθῆναι περὶ τούτων.
- 3b, 566, F⁸ PHOT. SUD. s. v. Καλλικύριοι· οἱ ἀντὶ τῶν Γεωμόρων ἐν Συρακούσαις γενόμενοι, πολλοὶ τινες τὸ πλῆθος— δοῦλοι δ' ἦσαν οὗτοι τῶν φυγάδων , ὡς Τίμαιος ἐν ζ — , ὅθεν τοὺς ὑπερβολῇ πολλοὺς Καλλικυρίους ἔλεγον. ὠνομάσθησαν δὲ ἀπὸ τοῦ εἰς ταῦτ' ἀποβλεπεῖν παντοδαποὶ ὄντες, ὡς Ἀριστοτέλης ἐν Συρακουσίῳ πολιτείᾳ (IV), ὅμοιοι τοῖς Λακεδαιμονίων Εἰλωσι καὶ παρὰ Θεσσαλοῖς Πενέσταις καὶ παρὰ Κρησὶν Κλαρώταις. καὶ παροιμία 'Καλλικυρίων πλείους'· τοῦτο ἐλέγετο, εἴποτε πλῆθος ἤθελον ἐμφῆναι· οἱ γὰρ Καλλικύριοι δοῦλοι ἦσαν, πλείους τῶν κυρίων αὐτῶν, ὥστε καὶ αὐτοὺς ἐξέβαλον.

ATHEN. 12, 58 p. 541 BC: περὶ δὲ Σμινδυρίδου τοῦ Συβαρίτου καὶ τῆς τούτου τρυφῆς ἱστορήσεν Ἡρόδοτος ἐν τῇ ἑκτῇ (127), ὡς ἀποπλέων ἐπὶ τὴν μνηστείαν τῆς Κλεισθένους τοῦ Σικυωνίων τυράννου θυγατρὸς Ἀγαρίστης, φησὶν «ἀπὸ μὲν Ἰταλίας Σμινδυρίδης ὁ Ἱπποκράτεος Συβαρίτης, ὃς ἐπὶ πλεῖστον δὴ χλιδῆς εἰς ἀνὴρ ἀφίκετο» εἶποντο γοῦν αὐτῷ χίλιοι μάγειροι καὶ ὀρνιθευταί. ἱστορεῖ περὶ αὐτοῦ καὶ Τίμαιος ἐν τῇ ἑβδόμῃ.

3b, 566, F 10 ATHEN. 13, 32 p. 573 CD: νόμιμόν ἐστιν ἀρχαῖον ἐν Κορίνθῳ, ὡς καὶ Χαμαιλέων ὁ Ἡρακλεώτης (IV) ἱστορεῖ ἐν τῷ Περὶ Πινδάρου, ὅταν ἡ πόλις εὖχεται περὶ μεγάλων τῇ Ἀφροδίτῃ, συμπαραλαμβάνεσθαι πρὸς τὴν ἱκετείαν τὰς ἐταίρας ὡς πλείστας, καὶ ταύτας προσεύχεσθαι τῇ θεῷ καὶ ὕστερον ἐπὶ τοῖς ἱεροῖς παρεῖναι. καὶ ὅτε δὴ ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα τὴν στρατείαν ἦγεν ὁ Πέρσης, ὡς καὶ Θεόπομπος ἱστορεῖ (115 F 285) καὶ Τίμαιος ἐν τῇ ἑβδόμῃ 1, αἱ Κορίνθιοι ἐταῖραι εὕξαντο ὑπὲρ τῆς τῶν Ἑλλήνων σωτηρίας, εἰς τὸν τῆς Ἀφροδίτης ἐλθοῦσαι νεών. διὸ καὶ Σιμωνίδης (F 104 Diehl 2)

3b, 566, F 11 ATHEN. 6, 86 p. 264 CD: Τίμαιος δ' ὁ Ταυρομενίτης ἐν τῇ ἐνάτῃ τῶν Ἱστοριῶν « οὐκ ἦν » φησὶ « πάτριον τοῖς Ἕλλησιν ὑπὸ ἀργυρωνήτων τὸ παλαιὸν διακονεῖσθαι », γράφων οὕτως· « καθόλου δὲ ἡτιῶντο τὸν Ἀριστοτέλη διημαρτηκέναι τῶν Λοκρικῶν ἐθῶν · οὐδὲ γὰρ κεκτηθῆναι νόμον εἶναι τοῖς Λοκροῖς , ὁμοίως δὲ οὐδὲ Φωκεῦσιν , οὔτε θεραπαίνας οὔτε οἰκέτας πλὴν ἐγγὺς τῶν χρόνων , ἀλλὰ πρώτῃ τῇ Φιλομήλου γυναικὶ τοῦ καταλαβόντος Δελφούς δύο θεραπαίνας ἀκολουθήσαι . παραπλησίως δὲ καὶ Μνάσωνα τὸν Ἀριστοτέλους ἐταῖρον χιλίους οἰκέτας κτησάμενον , διαβληθῆναι παρὰ τοῖς Φωκεῦσιν , ὡς τοσοῦτοις τῶν πολιτῶν τὴν ἀναγκαίαν τροφήν ἀφηρημένον · εἰθίσθαι γὰρ ἐν ταῖς οἰκειακαῖς διακονεῖν τοὺς νεωτέρους τοῖς πρεσβυτέροις » .

3b, 566, F 11b 6, 103 p. 272 AB: Τίμαιος δ' ὁ Ταυρομενίτης ἐκλαθόμενος αὐτοῦ—ἐλέγχει δ' αὐτὸν εἰς τοῦτο Πολύβιος ὁ Μεγαλοπολίτης διὰ τῆς δωδεκάτης τῶν Ἱστοριῶν (12, 6, 7)—οὐκ εἶναι ἔφη σύνηθες τοῖς Ἕλλησι δούλους κτᾶσθαι, αὐτὸς εἰπὼν ὁ Ἐπιτίμαιος (T 16) ..., [εἰπὼν γὰρ] ὅτι Μνάσων ὁ Φωκεὺς πλείους ἐκέκτητο δούλους τῶν χιλίων. κἂν τῇ τρίτῃ (F 5) ...

3b, 566, F 12+ POLYB. 12, 5, 1: ἐμοὶ δὴ συμβαίνει καὶ παραβεβληκέναι πλεονάκεις εἰς τὴν τῶν Λοκρῶν πόλιν καὶ παρεσχῆσθαι χρεῖας αὐτοῖς ἀναγκαίας ... (3) ἐξ ὧν ... ἡμᾶς ἡμείψαντο τοῖς τιμίοις καὶ φιλανθρώποις διόπερ ὀφείλω μᾶλλον εὐλογεῖν Λοκροὺς ἢ τούναντίον. (4) ἀλλ' ὅμως οὐκ ὥκνησα καὶ λέγειν καὶ γράφειν ὅτι τὴν ὑπ' Ἀριστοτέλους παραδιδομένην ἱστορίαν περὶ τῆς ἀποικίας ἀληθινωτέραν εἶναι συμβαίνει τῆς ὑπὸ Τιμαίου λεγομένης. (5) σύνοιδα γὰρ τοῖς ἀνθρώποις ὁμολογοῦσιν ὅτι παραδόσιμος αὐτοῖς ἐστὶν αὕτη περὶ τῆς ἀποικίας ἡ φήμη παρὰ πατέρων, ἣν Ἀριστοτέλης εἶρηκεν, οὐ Τίμαιος· καὶ τούτων γε τοιαύτας ἔφερον ἀποδείξεις. (6) πρῶτον μὲν ὅτι πάντα τὰ διὰ προγόνων ἔνδοξα παρ' αὐτοῖς ἀπὸ τῶν γυναικῶν, οὐκ ἀπὸ τῶν ἀνδρῶν ἐστίν, οἷον εὐθέως εὐγενεῖς παρὰ σφίσι νομίζεσθαι τοὺς ἀπὸ τῶν ἑκατὸν οἰκιῶν λεγομένους· (7) ταύτας δ' εἶναι τὰς ἑκατὸν οἰκίας τὰς προκριθείσας ὑπὸ τῶν Λοκρῶν πρὶν ἢ τὴν ἀποικίαν ἐξελεῖν, ἐξ ὧν ἔμελλον οἱ Λοκροὶ κατὰ τὸν χρησμὸν κληροῦν τὰς ἀποσταλῆσομένας παρθένους εἰς Ἴλιον. (8) τούτων δὲ τινὰς τῶν γυναικῶν συνεξᾶραι μετὰ τῆς ἀποικίας, ὧν τοὺς ἀπογόνους ἔτι νῦν εὐγενεῖς νομίζεσθαι καὶ καλεῖσθαι τοὺς ἀπὸ τῶν ἑκατὸν οἰκιῶν. (9) πάλιν ὑπὲρ τῆς φιαληφόρου παρ' αὐτοῖς λεγομένης τοιαύτης τις ἱστορία παραδέδοτο, (10) διότι καθ' ὃν καιρὸν τοὺς Σικελοὺς ἐκβάλοιεν τοὺς κατασχόντας τὸν τόπον τοῦτον τῆς Ἰταλίας, ὧν καὶ ταῖς θυγατρὶς προηγείτο τῶν ἐνδοξοτάτων καὶ τῶν εὐγενεστάτων ὑπάρχων παῖς, αὐτοὶ καὶ πλείω τῶν Σικελικῶν ἐθῶν παραλαβόντες, διὰ τὸ μὴδὲν αὐτοῖς πάτριον ὑπάρχειν καὶ τοῦτο διαφυλάττειεν ἅπ' ἐκείνων, (11) αὐτὸ δὲ τοῦτο διορθώσαιντο τὸ μὴ παῖδα ποιεῖν ἐξ αὐτῶν τὸν φιαληφόρον ἀλλὰ παρθένον διὰ τὴν ἀπὸ τῶν γυναικῶν εὐγένειαν. (6) συνῆθαι δὲ πρὸς μὲν τοὺς κατὰ τὴν Ἑλλάδα Λοκροὺς οὗτ' ἦσαν οὗτ' ἐλέγοντο παρ' αὐτοῖς γεγονέναι, πρὸς μέντοι

Σικελούς πάντες εἶχον ἐν παραδόσει. ταῦτα μὲν οὖν λέγεται παρὰ Λοκροῖς. (6a) ἐκ τούτων ἄν τις συλλογιζόμενος Ἀριστοτέλει πρόσχοι μᾶλλον ἢ Τιμαίω· καὶ μὴν τὸ συνεχὲς τούτῳ τελέως ἄτοπον. (2) τὸ γὰρ ὑπολαμβάνειν, καθάπερ ἐκεῖνος ὑποδείκνυσιν, ὡς οὐκ εἰκὸς ἦν τοὺς οἰκέτας τῶν Λακεδαιμονίοις συμμαχησάντων τὴν τῶν κυρίων εὐνοίαν ἀναφέρειν πρὸς τοὺς ἐκεῖνων φίλους εὖθες. (3) ἦ καὶ τὸ τοὺς Ἀθηναίους πορθηῖσαι τὴν χώραν αὐτῶν οὐδὲν ἐστὶ σημεῖον ψευδῆ λέγειν τὸν Ἀριστοτέλην· (4) εὐλόγου γὰρ ὄντος ἐκ τῶν προειρημένων, εἰ καὶ δεκάκις ἦσαν οἰκέται, τοῦ προσπεποιῆσθαι τὴν τῶν Λακεδαιμονίων φιλίαν τοὺς ἐξάραντας ἐκ τῶν Λοκρῶν καὶ κατασχόντας εἰς τὴν Ἰταλίαν, εὐλογος γίνεται καὶ ἡ τῶν Ἀθηναίων ἀλλοτριότης ἢ πρὸς (αὐτοὺς) τοὺς προειρημένους, οὐκ ἐξεταζόντων <οὕτως> τὸ γένος ὡς τὴν προαίρεσιν. (5) νῆ Δία ἀλλὰ πῶς αὐτοὶ μὲν ἐξαπέστελλον οἱ Λακεδαιμόνιοι τοὺς ἀκμάζοντας εἰς τὴν πατρίδα τεκνοποιίας χάριν, τοὺς δὲ Λοκροὺς τὸ παραπλήσιον οὐκ εἶων ποιεῖν (9) διόπερ οἱ Λοκροὶ μήτε ταῖς ἀραῖς ὄντες ἔνοχοι μήτε τοῖς ὅρκοις <οἷς> ὤμοσαν οἱ Λακεδαιμόνιοι τῆς μὲν κατὰ τὸ κοινὸν ἐξαποστολῆς εὐλόγως οὐ μετέσχον, (10) κατὰ δὲ μέρος τὰς ἐπανόδους ποιούμενοι καὶ σπανίως ἔδοσαν ἀναστροφὴν ταῖς γυναιξὶ πρὸς οἰκέτας γενέσθαι συνηθεστέραν ἢ πρὸς τοὺς ἐξ ἀρχῆς ἄνδρας, ταῖς δὲ παρθένοις καὶ μᾶλλον· ὃ καὶ τῆς ἐξαναστάσεως αἴτιον γέγονεν. (9) σκεψώμεθα δὴ καὶ τὴν αὐτοῦ τοῦ Τιμαίου προαίρεσιν, καὶ τὰς ἀποφάσεις συγκρίνωμεν ἐκ παραθέσεως, ἃς πεποιῆται περὶ τῆς αὐτῆς ἀποικίας, ἵνα γνῶμεν πότερος ἄξιος ἔσται τῆς τοιαύτης κατηγορίας. (2) φησὶ τοιγαροῦν κατὰ τὴν αὐτὴν βίβλον, οὐκέτι κατὰ τὸν αὐτὸν εἰκότα λόγον χρώμενος τοῖς ἐλέγχοις, ἀλλ' ἀληθινῶς αὐτὸς ἐπιβαλὼν εἰς τοὺς κατὰ τὴν Ἑλλάδα Λοκρούς, ἐξετάζειν τὰ περὶ τῆς ἀποικίας. (3) τοὺς δὲ πρῶτον μὲν ἐπιδεικνύειν αὐτῷ συνθήκας ἐγγράπτους, ἔτι καὶ νῦν διαμενούσας πρὸς τοὺς ἐξαπεσταλμένους, αἷς ἐπιγεγράφθαι τὴν ἀρχὴν τοιαύτην «ὡς γονεῦσι πρὸς τέκνα». (4) πρὸς δὲ τούτοις εἶναι δόγματα,

3b, 566, F 12*⁵⁹ καθ' ἃ πολιτείαν ὑπάρχειν ἑκατέροις παρ' ἑκατέροις. καθόλου δὲ ἀκούοντας τὴν Ἀριστοτέλους ἐξήγησιν περὶ τῆς ἀποικίας θαυμάζειν τὴν ἰταμότητα τοῦ συγγραφέως. (5) μεταβὰς δὲ πάλιν ἐπὶ τοὺς ἐν Ἰταλίᾳ Λοκρούς, εὕρισκειν ἀκολουθούς καὶ τοὺς νόμους φησὶ τοὺς παρ' αὐτοῖς καὶ τοὺς ἐθισμούς οὐ τῇ τῶν οἰκετῶν ραδιουργίᾳ, τῇ δὲ τῶν ἐλευθέρων ἀποικίᾳ. (6) πάντως γὰρ καὶ τοῖς ἀνδραποδισταῖς ἐπιτίμια τετάχθαι παρ' αὐτοῖς, ὁμοίως τοῖς μοιχοῖς, τοῖς δραπεταῖς, ὧν οὐδὲν ἂν ὑπάρχειν, εἰ συνήιδεσαν αὐτοῖς ἐκ τοιούτων πεφυκόσι. (10) πρῶτον δὴ διαπορήσαι τις ἂν πρὸς τίνας τῶν Λοκρῶν παραγενόμενος ἐπυνθάνετο περὶ τούτων (3) ἐπεὶ δὲ δύο ἔθνη Λοκρῶν ἐστὶ, πρὸς ποτέρους ἦλθε οὐδὲν γὰρ ἡμῖν διασαφεῖται τούτων. (4) καίτοι διότι τοῦτ' ἰδιὸν ἐστὶ Τιμαίου καὶ ταύτῃ παρημίλληται τοὺς ἄλλους συγγραφέας καὶ καθόλου τηλιδέ πη τῆς ἀποδοχῆς ** —λέγω δὲ κατὰ τὴν ἐν τοῖς χρόνοις καὶ ταῖς ἀναγραφαῖς ἐπίφασιν τῆς ἀκριβείας καὶ τὴν περὶ τοῦτο τὸ μέρος ἐπιμέλειαν—δοκῶ, πάντες γινώσκομεν. (5) διὸ καὶ θαυμάζειν ἐστὶν ἄξιον, πῶς οὔτε τὸ τῆς πόλεως ὄνομα, παρ' οἷς εὔρεν, οὔτε <τὸν> τόπον, ἐν ᾧ συμβαίνει τὴν συνθήκην ἀναγεγράφθαι, διεσάφησεν ἡμῖν οὔτε τοὺς ἄρχοντας τοὺς δείξαντας αὐτῷ τὴν ἀναγραφὴν καὶ πρὸς οὓς ἐποιεῖτο τὸν λόγον (6) ὁ δὲ πάντα ταῦτα παραλελοιπὼς δηλὸς ἐστὶ συνειδῶς αὐτῷ κατὰ πρόθεσιν ἐψευσμένῳ. διότι γὰρ τῶν τοιούτων ἐπιλαβόμενος οὐδὲν ἂν παρέλειπε Τίμαιος, ἀλλ' ἀπρίξ (τὸ δὴ λεγόμενον) ἀμφοῖν ταῖν χεροῖν ἐπέφυ, προφανὲς ἐκ τούτων· (7) ὁ γὰρ πρὸς τὴν Ἐχεκράτους πίστιν ἀπερεισάμενος ἐπ' ὀνόματος, πρὸς ὃν φησι περὶ τῶν ἐν Ἰταλίᾳ Λοκρῶν ποιήσασθαι τοὺς λόγους, (8) καὶ παρ' οὗ πυθέσθαι περὶ τούτων, καὶ προσεξειργασμένος, ἵνα μὴ φανῇ τοῦ τυχόντος ἀκηκῶς, ὅτι συνέβαινε τὸν τούτου πατέρα πρεσβείας κατηξιῶσθαι πρότερον ὑπὸ Διονυσίου, (9) ἢ πού γ' ἂν οὗτος δημοσίας ἀναγραφῆς ἐπιλαβόμενος ἢ παραδοσίμου στήλης παρεσιώπησεν; (11) (2) καὶ μὴν ὁ τὰς ὀπισθοδόμους στήλας καὶ τὰς ἐν ταῖς φλιαῖς τῶν νεῶν προξενίας ἐξευρηκῶς Τίμαιος ἐστίν, (3) ὃν οὐθ' ὑπάρχον τι τῶν τοιούτων ἀγνοεῖν οὐθ' εὐρόντα παραλιπεῖν

πιστευτέον οὔτε ψευσαμένῳ συγγνώμην δοτέον οὐδαμῶς (4) πικρὸς γὰρ γεγονὼς καὶ ἀπαραίτητος ἐπιτιμητὴς τῶν πέλας εἰκότως ἂν καὶ ὑπὸ τῶν πλησίον αὐτὸς ἀπαραιτήτου τυγχάνει κατηγορίας. (5) οὐ μὴν ἀλλὰ προφανῶς ἐν τούτοις ἐψευσμένος, μεταβάς ἐπὶ τοὺς ἐν Ἰταλίας Λοκροὺς πρῶτον μὲν φησι τὴν τε πολιτείαν καὶ τὰ λοιπὰ φιλάνθρωπα τοῖς Λοκροῖς ἀμφοτέροις «ὑπάρχειν ὁμοία(?), τὸν δ'» Ἀριστοτέλη καὶ Θεόφραστον κατεψεῦσθαι τῆς πόλεως.

3b, 566, F 13 SCHOL. T PLAT. Phaidr. 279 C (ZENOB. Prov. 4, 79; PHOT. SUD. s. v.): κοινὰ τὰ τῶν φίλων· ἐπὶ τῶν εὖ μεταδότων. φασὶ δὲ λεχθῆναι πρῶτον τὴν παροιμίαν περὶ τὴν Μεγάλην Ἑλλάδα, καθ' οὓς χρόνους ὁ Πυθαγόρας ἔπειθε τοὺς αὐτὴν κατοικοῦντας ἀδιανέμητα πάντα κεκτῆσθαι. φησὶ γοῦν ὁ Τίμαιος ἐν τῇ θ οὔτῳ «προσιόντων δ' οὖν αὐτῷ τῶν νεωτέρων καὶ βουλομένων συνδιατρίβει ν, οὐκ εὐθὺς συνεχώρησε ν, ἀλλ' ἔφη δεῖν καὶ τὰς οὐσίας κοινὰς εἶναι τῶν ἐντυγχανόντων ν». εἶτα μετὰ πολλὰ φησί· «καὶ δ' ἰ' ἐκείνους πρῶτον ῥηθῆναι κατὰ τὴν Ἰταλίαν ὅτι 'κοινὰ τὰ τῶν φίλων'». ἐμνήσθη δὲ ταύτης καὶ Ἀριστοτέλης ἐν τῷ θ τῶν Ἠθικῶν (Eth. Nic. 8, 11 p. 1159 b 31). Κλέαρχος (IV) δὲ φησιν ὑπὸ Χαλκιδέων τῶν ἐν Εὐβοίᾳ πεμφθῆναι δῶρα εἰς Δελφοὺς Ἀπόλλωνι καὶ Ἀρτέμιδι· τῶν δὲ Δελφῶν μαντευομένων, εἰ ἐξ ἴσης τὴν ἀνάθεσιν ποιήσωνται, ἔφησεν ὁ θεὸς 'κοινὰ τὰ τῶν φίλων'. καὶ Μένανδρος ἐν Ἀδελφοῖς β (III 6, 9 K).

3b, 566, F 13b DIOG. LAERT. 8, 10: εἶπέ τε πρῶτος, ὥς φησι Τίμαιος, κοινὰ τὰ φίλων εἶναι καὶ φιλίαν ἰσότητα. καὶ αὐτοῦ οἱ μαθηταὶ κατετίθεντο τὰς οὐσίας εἰς ἓν ποιούμενοι, πενταετίαν τε ἡσύχαζον, μόνων τῶν λόγων κατακούοντες καὶ οὐδέπω Πυθαγόραν ὀρῶντες, εἰς δὲ δοκιμασθεῖεν· τοῦντεῦθεν δὲ ἐγίνοντο τῆς οἰκίας αὐτοῦ, καὶ τῆς ὀψεως μετεῖχον.

3b, 566, F 14 DIOG. LAERT. 8, 54: ἀκοῦσαι δ' αὐτὸν (scil. Ἐμπεδοκλέα) Πυθαγόρου Τίμαιος διὰ τῆς ἐνάτης ἱστορεῖ, λέγων ὅτι καταγνωσθεὶς ἐπὶ λογοκλοπίᾳ τότε (καθὰ καὶ Πλάτων) τῶν λόγων ἐκωλύθη μετέχει ν. μεμνήσθαι δὲ καὶ αὐτὸν Πυθαγόρου λέγοντα (Vorsokr. 5 [21] B 129) «ἦν δέ τις ἐν κείνοισιν ἀνὴρ περιώσια εἰδώς, / ὅς δὴ μήκιστον πραπίδων ἐκτήσατο πλοῦτον». οἱ δὲ τοῦτο εἰς Παρμενίδην αὐτὸν λέγειν ἀναφέροντα.

3b, 566, F 15 KYRILL. c. Julian. VI p. 208: Πορφύριος ἐν τῷ τρίτῳ τῆς Φιλοσόφου ἱστορίας (260 F 8) δημιουργὸν γὰρ γενέσθαι τὸν Σωκράτην πατρῷαί τεχνῇ χρώμενον τῇ λατυπικῇ «Ἀριστόξενος ἱστορεῖ»· καὶ Τίμαιος ἐν τῇ ἐνάτῃ λιθουργεῖν φησὶ μεμαθηκέναι Σωκράτη ν. εἰ δὲ ὁ μὲν διὰ δυσμένειαν «ἀν» ἀξιόπιστος, Τίμαιος δὲ διὰ ἡλικίαν—νεώτερος γάρ [ὁ Ἀριστόξενος]—, Μενεδήμῳ τῷ Πυρραίῳ χρηστὸν, Πλάτωνος μὲν γεγονότι μαθητῇ, πρεσβυτέρῳ δὲ γεγονότι Ἀριστοξένου, λέγοντι ... ὅτι οὐκ ἐπαύετο Σωκράτης οὔτε ὑπὲρ τοῦ πατρὸς ὡς λιθουργοῦ λαλῶν οὔτε ὑπὲρ τῆς μητρὸς ὡς μαίας.

3b, 566, F 16 ATHEN. 4, 56 p. 163 EF: Τίμαιος δ' ὁ Ταυρομενίτης ἐν τῇ ἐνάτῃ τῶν Ἱστοριῶν περὶ αὐτοῦ γράφει οὕτως «Διοδώρου τοῦ τὸ γένος Ἀσπενδίου τὴν ἐξηλλαγμένην εἰσαγαγόντος κατασκευὴν καὶ τοῖς Πυθαγορείοις πεπλησιακέναι προσποιηθέντος, πρὸς δὲ ἐπιστέλλων ὁ Στρατόνικος ἐκέλευσε τὸν ἀπαίροντα τὸ ῥηθὲν ἀπαγγεῖλαι 'τῷ περὶ θηροπέπλου μανίας ὕβρεώς τε περιστάσιμον / στοὰν ἔχοντι Πυθαγόρου πελάται'».

3b, 566, F 17 DIOG. LAERT. 8, 11: Τίμαιός τέ φησιν ἐν δεκάτῳ Ἱστοριῶν λέγειν αὐτὸν (scil. Πυθαγόραν) τὰς συνοικούσας ἀνδράσι θεῶν ἔχειν ὀνόματα, Κόρας, Νύμφας, εἶτα μητέρας «καὶ μαίας» καλουμένας.

3b, 566, F 18 SCHOL. PINDAR. Nem. 9, 95a: βαθυκρήμνοισι δ' ἄμφ' ἄκταῖς Ἑλῶρου] περὶ τοῦτον τὸν ποταμὸν συνέστη Ἴπποκράτει τῷ Γελώϊων τυράννῳ πρὸς Συρακοσίους πόλεμος, ὁ δὲ Γέλων, «οὔ» οὗτος ἐταῖρος, ἰππάρχει τότε Ἴπποκράτει· ἐν δὲ τούτῳ φησὶ τῷ πολέμῳ εἰκὸς τὸν Χρόμιον

ἐπιδείξασθαι πολλὰ ἔργα κατὰ τὴν μάχην. περὶ δὲ τούτου τοῦ πολέμου Τίμαιος ἐν τῇ ι δεδήλωκε· ‘καθάπαξ γάρ’ φησὶν ὁ δίδυμος (p. 235 Schm) ‘οὐδεμίαν ἄλλην μάχην ἔχομεν εὐρεῖν περὶ τὸν Ἑλωρον τῶν συνηκμακότων τῷ Χρομίῳ τυράννων, ὅτι μὴ σὺν Ἴπποκράτει τοῦ Γέλωνος πρὸς Συρακουσίους. ὅτι μὲν οὖν Γέλωνα ἵπαρχεῖν κατέστησεν Ἴπποκράτης, σαφές ὁ Τίμαιος ποιήσει γράφων οὕτως· « Ἴπποκράτης δὲ μετὰ τὴν Κλεάνδρου τελευτὴν ἅμα μὲν τοῦ Γέλωνος ἐν τῇ τεταγμένῃ μεμενηκότῳ, ἅμα δὲ τοῖς Γελώιῳις χαρίσασθαι βουλόμενός, μεταπεμψάμενος αὐτὸν καὶ παρακαλέσας ἐπὶ τὰς πράξεις, ἀπάντων τῶν ἱππέων τὴν ἐπιμέλειαν ἐκείνῳ παρέδωκεν »’ . (es folgt F 21).

3b, 566, F 19^a SCHOL. PINDAR. Ol. 5, 19a: νέοικον ἔδραν εἶπε τὴν Καμάριναν ὁ Πίνδαρος. σαφηνίζει Τίμαιος ἐν τῇ δεκάτῃ. εἰσὶ δὲ οὗτοι οἱ Καμαριναῖοι, <οἱ> ὑπὸ τοῦ Γέλωνος τυράννου ἀνηιρέθησαν, εἶτα ὑπὸ Γελῶν συνωικίσθησαν ἐπὶ τῆς * Ὀλυμπιάδος. ἡ δὲ ἄλῳσις ἐγένετο κατὰ τὴν Δαρείου τοῦ Πέρσου διάβασιν.

3b, 566, F 19^b—19b: Ἴπποκράτης ὑπὸ τοῦ τῶν Γελῶν τυράννου ἀνηιρέθη, εἶτα ὑπὸ Γελῶν συνωικίσθη ἡ Καμάρινα κατὰ τὴν μὲν Ὀλυμπιάδα, ὥς φησι Τίμαιος· διὸ καὶ νέοικον εἶπε τὴν πόλιν. ἡ δὲ ἄλῳσις αὐτῆς ἐγένετο κατὰ τὴν Δαρείου τοῦ Ὑστάπου στρατείαν.

3b, 566, F 20^a SCHOL. PINDAR. Pyth. 2, 2: Μεγαλοπόλεις ὧ Συράκοσαι, βαθυπολέμου τέμενος Ἄρεος] τοῦτο εἶρηκε διὰ τὸ νεωστὶ Καρχηδονίους καὶ Λίβυας καὶ Τυρρηνοὺς ὑπὸ τῶν περὶ Γέλωνα καὶ Ἰέρωνα μὴ μόνον τῇ νήσῳ ἐπιπλεύσαντας καθηιρῆσθαι, ἀλλὰ καὶ ὑπ’ αὐτοῖς τὴν Καρχηδόνα γενέσθαι, ὥστε ὑπακούειν· τὸ γοῦν ἀνθρωποθυτεῖν φησὶν ὁ Θεόφραστος (IV) ἐν τῷ Περὶ Τυρρηνῶν παύσασθαι αὐτούς, Γέλωνος προστάξαντος. ὅτι δὲ καὶ ἐκέλευσεν αὐτοὺς χρήματα εἰσφέρειν, Τίμαιος διὰ τῆς ια ἀνέγραψε.

3b, 566, F 21^a SCHOL. PINDAR. Nem. 9, 95a: (F 18) ὅτι δὲ καὶ ὁ Γέλων τῷ Χρομίῳ ἐχρήτο ἐταίρῳ, δῆλον πάλιν ἐξ ὧν φησι Τίμαιος ἐν τῇ <ι> β γράφων οὕτως· « ἐπιτρόπους δὲ τοῦ παιδὸς μετ’ ἐκεῖνον κατέστησεν Ἀριστόνουν καὶ Χρόμιον τοὺς κηδεστάς· τοῦτοις γὰρ ὁ Γέλων δέδωκε τὰς ἀδελφάς ».

3b, 566, F 22^a POLYB. 12, 25k § 2: (T 19 p. 596b 21 ff.) ὅτι τῶν δεδυναστευκότων ἐν Σικελίᾳ μετὰ Γέλωνα τὸν ἀρχαῖον πραγματικωτάτους ἄνδρας παρειλήφαμεν Ἑρμοκράτην, Τιμολέοντα, Πύρρον τὸν Ἠπειρώτην, οἷς ἥκιστ’ ἂν δέοι περιάπτειν μεираκιώδεις καὶ διατριβικοὺς λόγους. (3) ὁ δὲ φησὶν ἐν τῇ μιᾷ καὶ εἰκοστῇ βίβλῳ, καθ’ ὃν καιρὸν Εὐρυμέδων παραγενόμενος εἰς Σικελίαν παρεκάλει τὰς πόλεις εἰς τὸν κατὰ τῶν Συρακουσίων πόλεμον, τότε τοὺς Γελώιους κάμνοντας τῷ πολέμῳ διαπέμψασθαι πρὸς τοὺς Καμαριναίους ὑπὲρ ἀνοχῶν. (4) τῶν δὲ προθύμως δεξαμένων, μετὰ ταῦτα πρεσβεύειν ἐκατέρους πρὸς τοὺς ἑαυτῶν συμμάχους καὶ παρακαλεῖν ἄνδρας ἐκπέμψαι πιστοὺς, οἵτινες εἰσελθόντες εἰς Γέλαν βουλευσονται περὶ διαλύσεως καὶ τῶν κοινῇ συμφερόντων. (5) παραγενομένων δὲ τῶν συνέδρων, καὶ τοῦ διαβουλίου προτεθέντος, τοιοῦτοις τισὶ χρώμενον εἰσάγει λόγοις τὸν Ἑρμοκράτην. (6) ἐπαινέσας γὰρ ὁ προειρημένος ἀνὴρ τοὺς Γελώιους καὶ τοὺς Καμαριναίους, πρῶτον μὲν ὡς αὐτῶν ποιησάντων τὰς ἀνοχάς, δεύτερον ὅτι <τοῦ> τοὺς περὶ διαλύσεως γενέσθαι λόγους αἵτιοι καθεστήκασιν, τρίτον ὅτι προνοηθεῖεν τοῦ μὴ βουλεύεσθαι τὰ (πλ)ήθη περὶ τῶν διαλύσεων ἀλλὰ τοὺς προεστῶτας τῶν πολιτευμάτων καὶ σαφῶς εἰδότας τίνα διαφορὰν ὁ πόλεμος ἔχει τῆς εἰρήνης· (7) μετὰ δὲ ταῦτα δύο ἢ τρία λαβὼν ἐπιχειρήματα πραγματικά, λοιπὸν οἶεται αὐτοὺς ἐπιστήσαντας μαθεῖν ἡλικίην ὁ πόλεμος διαφορὰν ἔχει τῆς εἰρήνης, μικρῶι πρότερον εἰρηκῶς ὅτι κατ’ αὐτὸ τοῦτο χάριν ἔχει τοῖς Γελώιῳις, τὸ μὴ γίνεσθαι τοὺς λόγους ἐν (τοῖς πολλοῖς, ἀλλ’) ἐν συνεδρίῳ καλῶς γινώσκοντι τὰς τοιαύτας παρα(λλα)γὰς. (8) ἐξ ὧν ὁ Τίμαιος οὐ μόνον τῆς πραγματικῆς ἂν δόξειεν ἀπολείπεσθαι δυνάμει, ἀλλὰ καὶ τῶν ἐν ταῖς διατριβαῖς ἐπι(χειρήσεων οὐκ

ὀλίγων ἐλαττοῦσθαι) (26) ὅς γε πρῶτον μὲν οἶεται δεῖν ἀναμνησθῆναι τοὺς συνέδρους, διότι κοινωμένους τὸν ὄρθρον ἐν μὲν τῷ πολέμῳ διεγείρουσι σάλπιγγες, κατὰ δὲ τὴν εἰρήνην οἱ ὄρνιθες. (2) μετὰ δὲ ταῦτα τὸν Ἡρακλέα φησὶ τὸν μὲν Ὀλυμπίων ἀγῶνα θεῖναι καὶ τὴν ἐκεχειρίαν δεῖγμα ποιούμενον τῆς αὐτοῦ προαιρέσεως, ὅσοις δ' ἐπολέμησε, τούτους πάντας βεβλαφέναι κατὰ τὴν ἀνάγκην καὶ κατ' ἐπιταγὴν, ἐκουσίως δὲ παραίτιον κακῶν οὐδενὶ γεγονέναι τῶν ἀνθρώπων. (3) ἐξῆς δὲ τούτοις παρὰ μὲν τῷ ποιητῇ (Il. E 890/1) τὸν Δία παρεισάγεσθαι δυσαρεστούμενον τῷ Ἄρει καὶ λέγοντα «ἔχθιστος δέ μοι ἔσσι θεῶν, οἱ Ὀλυμπον ἔχουσιν· / αἰεὶ γάρ τοι ἔρις τε φίλη πόλεμοί τε μάχαι τε». (4) ὁμοίως δὲ καὶ τὸν φρονιμώτατον τῶν ἡρώων λέγειν (I 63/4) «ἀφρήτωρ ἀθέμιστος ἀνέστιός ἐστιν ἐκεῖνος, / ὅς πολέμου ἔραται ἐπιδημίου ὀκρυόεντος». (5) ὁμογνωμονεῖν δὲ τῷ ποιητῇ καὶ τὸν Εὐριπίδην (F 453 N 2) ἐν οἷς φησιν «Εἰρήνα βαθύπλουτε, / καλλίστα μακάρων θεῶν, / ζῆλός μοι σέθεν, ὡς χρονίζεις. / δέδοικα δὲ μὴ πρὶν ὑπερβάλλῃ με γῆρας, / πρὶν σὰν χαρίεσσαν προσιδεῖν ὥραν / καὶ καλλιχόρους ἀοιδὰς / φιλοστεφάνους τε κώμους». (6) ἔτι δὲ πρὸς τούτοις ὁμοιότατον εἶναι φησὶ τὸν μὲν πόλεμον τῇ νόσῳ, τὴν δ' εἰρήνην τῇ ὑγιείᾳ· τὴν μὲν γὰρ καὶ τοὺς κάμνοντας ἀναλαμβάνειν, ἐν ᾧ δὲ καὶ τοὺς ὑγιαίνοντας ἀπόλλυσθαι. (7) καὶ κατὰ μὲν τὴν εἰρήνην τοὺς πρεσβυτέρους ὑπὸ τῶν νέων θάπτεσθαι κατὰ φύσιν, ἐν δὲ τῷ πολέμῳ τάναντία. (8) τὸ δὲ μέγιστον, ἐν μὲν τῷ πολέμῳ μὴδ' ἄχρι τῶν τειχῶν εἶναι τὴν ἀσφάλειαν, κατὰ δὲ τὴν εἰρήνην μέχρι τῶν τῆς χώρας ὄρων· καὶ τούτοις ἕτερα παραπλήσια.

3b, 566, F 23 ATHEN. 7, 132 p. 327 B: Τίμαιος δ' ἐν τῇ ιγ τῶν Ἱστοριῶν περὶ τοῦ Σικελικοῦ πολυχνίου—λέγω δὲ τῶν Ὑκκάρων—διαλεγόμενος, προσαγορευθῆναί φησι τὸ πολίχνιον διὰ τὸ τοὺς πρώτους τῶν ἀνθρώπων ἐλθόντας ἐπὶ τὸν τόπον ἰχθὺς εὐρεῖν τοὺς καλουμένας ὕκας, καὶ τούτους ἐγκύους δι' οὓς οἰωνισαμένους Ὑκκαρον ὀνομάσαι τὸ χωρίον.

3b, 566, F 24 ATHEN. 13, 54/55 p. 588 B—589 A: Λαίδος δὲ τῆς ἐξ Ὑκκάρων—πόλις δ' αὕτη Σικελική, ἀφ' ἧς αἰχμάλωτος γενομένη ἦκεν εἰς Κόρινθον, ὡς ἱστορεῖ Πολέμων (IV) ἐν τῷ ἔκτῳ τῶν πρὸς Τίμαιον— Νυμφόδωρος δ' ὁ Συρακόσιος (572 F 1) ἐν τῷ Περὶ τῶν ἐν Σικελίᾳ θαυματομένων ἐξ Ὑκκάρου φησὶν Σικελικοῦ φρουρίου εἶναι τὴν Λαίδα. Στράτις δ' ἐν Μακεδόσιν ἢ Παυσανίᾳ (I 718, 26 K) Κορινθίαν αὐτὴν εἶναί φησιν διὰ τούτων· «εἰσὶν δὲ πόθεν αἱ παῖδες αὗται καὶ τίνες; / —νυνὶ μὲν ἤκουσιν Μεγαρόθεν, εἰσὶ δὲ / Κορίνθιαι· Λαῖς μὲν ἡδὲ Μεγακλέους». Τίμαιος δ' ἐν τῇ τρισκαίδεκάτῃ τῶν Ἱστοριῶν ἐξ Ὑκκάρων, καθὰ καὶ Πολέμων εἴρηκεν, ἀναιρεθῆναι φάσκων αὐτὴν ὑπὸ τινων γυναικῶν ἐν Θετταλίᾳ, ἐρασθεῖσάν τινος Παυσανίου Θετταλοῦ, κατὰ φθόνον καὶ δυσζήλιαν [ταῖς] ξυλίναις χελώναις τυπτομένην ἐν Ἀφροδίτης ἱερῶι· διὸ καὶ τὸ τέμενος κληθῆναι Ἀνοσίας Ἀφροδίτης. δείκνυσθαι δ' αὐτῆς τάφον παρὰ τῷ Πηνειῷ σημεῖον ἔχοντα ὑδρίαν λιθίνην καὶ ἐπίγραμμα τόδε· «Τῆς δὲ ποθ' ἡ μέγαλαυχος ἀνίκητός τε πρὸς ἀλκὴν / Ἑλλὰς ἐδουλώθη κάλλεος ἰσοθέου / Λαίδος, ἣν ἐτέκνωσεν Ἔρως, θρέψεν δὲ Κόρινθος / κεῖται δ' ἐν κλεινοῖς Θετταλικοῖς πεδίοις». αὐτοσχεδιάζουσιν οὖν οἱ λέγοντες αὐτὴν ἐν Κορίνθῳ τετάφθαι πρὸς τῷ Κρανείῳ.

3b, 566, F 24b STEPH. BYZ. s. v. Εὐκαρπία· ἔστι καὶ Εὐκαρπία φρούριον Σικελίας, <ὡς Πολέμων> ἐν τοῖς <Ἀντι> λεγομένοις <πρὸς> Τίμαιον, καὶ γενέσθαι ἐν τούτῳ Λαίδα τὴν ἐπὶ κάλλει διαβεβοημένην ἐταίραν, ἣν οἱ πολλοὶ Κορινθίαν φασί.

3b, 566, F 25 DIODOR. 13, 80: (5) τέλος δὲ τῶν δυνάμεων ἀθροισθεισῶν εἰς Καρχηδόνα, συνήχθησαν αὐτοῖς οἱ πάντες σὺν ἱππεῦσιν οὐ πολλῶι πλείους, ὡς μὲν Τίμαιος, τῶν δώδεκα μυριάδων, ὡς δ' Ἐφορος (70 F 203), τριάκοντα μυριάδες. Καρχηδόνιοι μὲν οὖν τὰ πρὸς τὴν διάβασιν ἐτοιμάζοντες τὰς τε τριήρεις πάσας κατήρτιζον καὶ φορτηγὰ πλοῖα συνήγαγον πλείω τῶν χιλίων.

3b, 566, F 26a

DIODOR. 13, 81: (3) Ἀκραγαντῖνοι δέ, ὁμοροῦντες τῇ τῶν Καρχηδονίων ἐπικρατεΐαι, διελάμβανον (ὅπερ ἦν) ἐπ' αὐτοὺς πρῶτους ἤξιν τὸ τοῦ πολέμου βάρος· ἔδοξεν οὖν αὐτοῖς τόν τε σῖτον καὶ τοὺς ἄλλους καρπούς, ἔτι δὲ τὰς κτήσεις ἀπάσας ἀπὸ τῆς χώρας κατακομίζειν ἐντὸς τῶν τειχῶν. (4) κατ' ἐκείνους δὲ τοὺς καιροὺς τὴν τε πόλιν καὶ τὴν χώραν τῶν Ἀκραγαντίνων συνέβαινεν εὐδαιμονίας ὑπάρχειν πλήρη, περὶ ἧς οὐκ ἀνάρμοστόν μοι φαίνεται διελθεῖν, καὶ γὰρ ἀμπελῶνες ** τοῖς μεγέθεσι καὶ τῷ κάλλει διαφέροντες, καὶ τὸ πλεῖστον τῆς χώρας ἐλαίαις κατάφυτον, ἐξ ἧς παμπληθῇ κομιζόμενοι καρπὸν ἐπώλουν εἰς Καρχηδόνα· (5) οὕτω γὰρ κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους τῆς Λιβύης πεφυτευμένης, οἱ τὴν Ἀκραγαντίνην νεμόμενοι τὸν ἐκ τῆς Λιβύης ἀντιφορτιζόμενοι πλοῦτον, οὐσίας ἀπίστους τοῖς μεγέθεσιν ἐκέκτηντο. πολλὰ δὲ τοῦ πλούτου παρ' αὐτοῖς διαμένει σημεῖα, περὶ ὧν οὐκ ἀνοίκειόν ἐστι βραχέα διελθεῖν. (82) ἢ τε γὰρ τῶν ἱερῶν κατασκευὴ καὶ μάλιστα ὁ τοῦ Διὸς νεῶς ἐμφαίνει τὴν μεγαλοπρέπειαν τῶν τότε ἀνθρώπων· τῶν μὲν γὰρ ἄλλων ἱερῶν τὰ μὲν κατεκαύθη, τὰ δὲ τελείως κατεσκάφη διὰ τὸ πολλάκις ἠλωκέναι τὴν πόλιν. τὸ δ' οὖν Ὀλύμπιον μέλλον λαμβάνειν τὴν ὀροφὴν ὁ πόλεμος ἐκώλυσεν, ἐξ οὗ τῆς πόλεως κατασκαφείσης οὐδέποτε ὕστερον ἴσχυσαν Ἀκραγαντῖνοι τέλος ἐπιθεῖναι τοῖς οἰκοδομήμασιν. (2) ἔστι δὲ ὁ νεῶς ἔχων τὸ μὲν μῆκος πόδας τριακοσίους τεσσαράκοντα, τὸ δὲ πλάτος ἐξήκοντα, τὸ δὲ ὕψος ἑκατὸν εἴκοσι χωρὶς τοῦ κρηπιδώματος. μέγιστος δ' ὦν τῶν ἐν Σικελίαι καὶ τοῖς ἐκτὸς οὐκ ἀλόγως ἂν συγκρίνοιτο κατὰ τὸ μέγεθος τῆς ὑποστάσεως· καὶ γὰρ εἰ μὴ τέλος λαβεῖν συνέβη τὴν ἐπιβολήν, ἢ γε προαίρεσις ὑπάρχει φανερά. (3) τῶν δ' ἄλλων ἢ μετὰ τοίχων τοὺς νεῶς οἰκοδομοῦντων ἢ κύκλῳ κίοσι τοὺς οἴκους περιλαμβανόντων, οὗτος ἑκατέρας τούτων μετέχει τῶν ὑποστάσεων· συνωικοδομοῦντο γὰρ τοῖς τοίχοις οἱ κίονες, ἔξωθεν μὲν στρογγύλοι, τὸ δ' ἐντὸς τοῦ νεῶ ἔχοντες τετράγωνον· καὶ τοῦ μὲν ἐκτὸς μέρους ἐστὶν αὐτῶν ἡ περιφέρεια ποδῶν εἴκοσι, καθ' ἣν εἰς τὰ διαξύσματα δύναται ἀνθρώπινον ἐναρμόζεσθαι σῶμα, τὸ δ' ἐντὸς ποδῶν δώδεκα. (4) τῶν δὲ στοῶν τὸ μέγεθος καὶ τὸ ὕψος ἐξαίσιον ἔχουσιν, ἐν μὲν τῷ πρὸς ἔω μέρει τὴν γιγαντομαχίαν ἐποίησαντο γλυφαῖς καὶ τῷ μεγέθει καὶ τῷ κάλλει διαφερούσαις, ἐν δὲ τῷ πρὸς δυσμὰς τὴν ἄλυσιν τῆς Τροίας, ἐν ἣι τῶν ἡρώων ἕκαστον ἰδεῖν ἔστιν οἰκείως τῆς περιστάσεως δεδημιουργημένον. (5) ἦν δὲ καὶ λίμνη κατ' ἐκείνον τὸν χρόνον ἐκτὸς τῆς πόλεως χειροποίητος, ἔχουσα τὴν περίμετρον σταδίων ἑπτὰ, τὸ δὲ βάθος εἴκοσι πηχῶν· εἰς ἣν ἐπαγομένων ὑδάτων, ἐφιλοτέχνησαν πλῆθος ἰχθύων ἐν αὐτῇ ποιῆσαι παντοίων εἰς τὰς δημοσίας ἐστιάσεις μεθ' ὧν συνδιέτριβον κύκνοι καὶ τῶν ἄλλων ὀρνέων πολὺ πλῆθος, ὥστε μεγάλην τέρψιν παρασκευάζειν τοῖς θεωμένοις. (6) δηλοῖ δὲ τὴν τρυφὴν αὐτῶν καὶ ἡ πολυτέλεια τῶν μνημείων, ἃ τινὰ μὲν τοῖς ἀθληταῖς ἵπποις κατεσκευάσαν, τινὰ δὲ τοῖς ὑπὸ τῶν παρθένων καὶ παίδων ἐν οἴκῳ τρεφομένοις ὀρνιθαρίοις, ἃ Τίμαιος ἑωρακέναι φησὶ μέχρι τοῦ καθ' ἑαυτὸν βίου διαμένοντα. (7) καὶ κατὰ τὴν προτέραν δὲ ταύτης ὀλυμπιάδα, δευτέραν ἐπὶ ταῖς ἐνενήκοντα, νικήσαντος Ἐξαινέτου Ἀκραγαντίνου, κατήγαγον αὐτὸν εἰς τὴν πόλιν ἐφ' ἄρματος, συνεπόμενον δ' αὐτῷ χωρὶς τῶν ἄλλων συνωρίδες τριακόσαι λευκῶν ἵππων, πᾶσαι παρ' αὐτῶν τῶν Ἀκραγαντίνων. (8) καθόλου δὲ καὶ τὰς ἀγωγὰς εὐθὺς ἐκ παίδων ἐποιοῦντο τρυφεράς, τὴν τ' ἐσθῆτα μαλακὴν φοροῦντες καθ' ὑπερβολὴν καὶ χρυσοφοροῦντες, ἔτι δὲ στλεγγίσαι καὶ ληκύθοις ἀργυραῖς τε καὶ χρυσαῖς χρώμενοι. (83) ὁ δὲ τῶν Ἀκραγαντίνων σχεδὸν πλουσιώτατος κατ' ἐκείνον τὸν χρόνον Γελλίας, [ὁς] κατὰ τὴν οἰκίαν ξενῶνας ἔχων πλείους, πρὸς ταῖς πύλαις ἔταπτεν οἰκέτας, οἷς παρηγγελμένον ἦν ἅπαντας τοὺς ξένους καλεῖν ἐπὶ ξενίαι. πολλοὶ δὲ καὶ τῶν ἄλλων Ἀκραγαντίνων ἐποιοῦν τὸ παραπλήσιον, ἀρχαϊκῶς καὶ φιλανθρώπως ὁμιλοῦντες διόπερ καὶ Ἐμπεδοκλῆς (Vorsokr. 5 31 [21] B 112) λέγει περὶ αὐτῶν «ξείνων αἰδοῖοι λιμένες, κακότητος ἄπειροι». (2) καὶ δὴ ποτε πεντακοσίων ἱπέων παραγενομένων ἐκ Γέλας, χειμερίου περιστάσεως οὐσης, καθάπερ φησὶ Τίμαιος ἐν τῇ

3b, 566, F 26a, * 50)

πεντεκαιδεκάτη βίβλω ι , πάντας αὐτὸς ὑπεδέξατο , καὶ παραχρῆμα πᾶσιν ἱμάτια καὶ χιτῶνας ἔνδοθεν προενέγκας ἔδωκε ν . (3—4) καὶ Πολύκριτος (559 F 3) ἐν ταῖς Ἱστορίαις ἐξηγεῖται περὶ τοῦ κατὰ τὴν οἰκίαν πιθεῶνος (84) οὐ μόνον δὲ περὶ τὸν Γελλίαν συνέβαινε εἶναι τοῦ πλούτου μεγαλοπρέπειαν, ἀλλὰ καὶ περὶ πολλοὺς ἄλλους Ἀκραγαντίνους. Ἀντισθένης γοῦν ὁ ἐπικαλούμενος Ῥόδος, γάμους ἐπιτελῶν τῆς θυγατρὸς, εἰστίασε τοὺς πολίτας ἐπὶ τῶν στενωπῶν ὧν ὠκοῦν ἕκαστοι· καὶ ζεύγη τῇ νύμφῃ συνηκολούθησε πλείω τῶν ὀκτακοσίων, πρὸς δὲ τούτοις οὐ μόνον οἱ κατ' αὐτὴν τὴν πόλιν ἵππεῖς ἀλλὰ καὶ τῶν ἀστυγειτόνων πολλοὶ κληθέντες ἐπὶ τὸν γάμον συμπροέπεμψαν τὴν νύμφην. (2) περιττότατον δὲ φασὶ γενέσθαι τὸ περὶ τὴν τοῦ φωτὸς κατασκευὴν· τοὺς τε γὰρ βωμοὺς τοὺς ἐν πᾶσι τοῖς ἱεροῖς καὶ τοὺς ἐν τοῖς στενωποῖς καθ' ὅλην τὴν πόλιν ἐπλήρωσε ξύλων, καὶ τοῖς ἐπὶ τῶν ἐργαστηρίων <ἔδωκε> σχίδακας καὶ κληματίδας, παραγγείλας ὅταν ἀπὸ τῆς ἀκροπόλεως ἀναφθῇ πῦρ, ἅπαντας ἐπιτελεῖν τὸ παραπλήσιον· (3) ὧν ποιησάντων τὸ προσταχθέν, καθ' ὃν καιρὸν ἦγετο ἡ νύμφη, προηγουμένων πολλῶν τῶν τὰς δαΐδας φερόντων, ἡ μὲν πόλις ἔγεμε φωτὸς, τὸ δὲ συνακολουθοῦν πλῆθος οὐκ ἐχώρουν αἱ δημόσιαι κατὰ τὸ ἐξῆς ὁδοί, πάντων συμφιλοτιμουμένων τῇ τάνδρὸς μεγαλοπρεπείᾳ· κατ' ἐκεῖνον γὰρ τὸν χρόνον Ἀκραγαντῖνοι μὲν ἦσαν πλείους τῶν δισμυρίων (?), σὺν δὲ τοῖς κατοικοῦσι ξένοις οὐκ ἐλάττους τῶν εἴκοσι μυριάδων. (4) φασὶ δὲ τὸν Ἀντισθένην, ἐπειδὴ τὸν υἱὸν ἐώρα πολεμοῦντά τινα τῶν ἀγρογειτόνων πένητα καὶ βιαζόμενον ἑαυτῷ τὸ ἀγρίδιον πωλῆσαι, μέχρι μὲν τινος ἐπιπλήττειν, τῆς δ' ἐπιθυμίας ἐπίτασιν λαμβανούσης, φῆσαι δεῖν μὴ σπεύδειν πῶς ἄπορον ποιήσῃ τὸν γείτονα, ἀλλὰ τὸναντίον ὅπως πλούσιος ὑπάρχῃ· οὕτως γὰρ αὐτὸν ἐπιθυμήσειν μὲν ἀγροῦ μείζονος, οὐ δυνάμενον δὲ παρὰ τοῦ γείτονος προσαγοράσαι, τὸν ὑπάρχοντα πωλήσειν. (5) διὰ δὲ τὸ μέγεθος τῆς κατὰ τὴν πόλιν εὐπορίας τοσαύτην συνέβαινε τρυφὴν εἶναι παρὰ τοῖς Ἀκραγαντίνοις, ὥστε μετ' ὀλίγον τῆς πολιορκίας γίνο-

3b, 566, F 26a (100) μῆνης ποιῆσαι ψήφισμα περὶ τῶν ἐν τοῖς φυλακείοις διανυκτερευόντων, ὅπως μή τις ἔχη πλεῖον τύλης καὶ περιστρώματος καὶ κωδίων καὶ δυεῖν προσκεφαλαίων. (6) τοιαύτης δὲ τῆς σκληροτάτης στρωμνῆς ὑπαρχούσης, ἔξεστι λογίζεσθαι τὴν κατὰ τὸν λοιπὸν βίον τρυφὴν. περὶ μὲν οὖν τούτων οὔτε παραδραμεῖν ἠθελήσαμεν οὔτ' ἐπὶ πλεῖον μακρολογεῖν, ἵνα μὴ τῶν ἀναγκαιοτέρων ἀποπίπτωμεν. (85) οἱ δὲ Καρχηδόνιοι τὰς δυνάμεις διαβιβάσαντες εἰς τὴν Σικελίαν ἀνέζευξαν ἐπὶ τὴν πόλιν τῶν Ἀκραγαντίνων, καὶ δύο παρεμβολὰς ἐποιήσαντο κτλ.

3b, 566, F 26b DIOG. LAERT. 8, 51: Ἐμπεδοκλῆς, ὡς φησιν Ἰππόβοτος (IV), Μέτωνος ἦν υἱὸς τοῦ Ἐμπεδοκλέους Ἀκραγαντίνος. τὸ δ' αὐτὸ καὶ Τίμαιος ἐν τῇ πεντεκαιδεκάτῃ τῶν Ἱστοριῶν , <προσιστορῶν> ἐπίσημον ἄνδρα γεγονέναι τὸν Ἐμπεδοκλέα τὸν πάππον τοῦ ποιητοῦ . ἀλλὰ καὶ Ἑρμιππος (IV) τὰ αὐτὰ τούτῳ φησὶν· ὁμοίως Ἡρακλείδης ἐν τῶν Περὶ νόσων (F 74 Voss), ὅτι λαμπρᾶς ἦν οἰκίας, ἵπποτροφικός τοῦ πάππου. λέγει δὲ καὶ Ἐρατοσθένης ἐν τοῖς Ὀλυμπιονίκαις (241 F 7) τὴν πρώτην καὶ ἑβδομηκοστὴν ὀλυμπιάδα νενικηκέναι τὸν τοῦ Μέτωνος πατέρα, μάρτυρι χρώμενος Ἀριστοτέλει (IV).

3b, 566, F 26c AELIAN. V. H. 12, 29: Πλάτων ... ἰδὼν Ἀκραγαντίνους καὶ οἰκοδομοῦντας πολυτελῶς καὶ ὁμοίως δειπνοῦντας, εἶπεν ὅτι ἄρα οἱ Ἀκραγαντῖνοι οἰκοδομοῦσι μὲν ὡς ἀεὶ βιωσόμενοι, δειπνοῦσι δὲ ὡς αὔριον τεθνηξόμενοι. λέγει δὲ Τίμαιος ὅτι καὶ ἀργυραῖς ληκύθοις καὶ στλεγγίσι ἐχρῶντο ο , καὶ ἐλεφαντίνας κλίνας εἶχον ὅλας .

3b, 566, F 27 DIODOR. 13, 85, 3: συνεμάχει δ' αὐτοῖς (scil. τοῖς Ἀκραγαντίνοις) Δέξιππός τε ὁ Λακεδαιμόνιος, προσφάτως ἐκ Γέλας παρὼν μετὰ ξένων χιλίων πεντακοσίων. οὗτος γὰρ κατ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον , ὡς Τίμαιός φησι , ἐν Γέλαι διέτριβε , ἔχων ἀξίωμα διὰ τὴν πατρίδα . (4) διόπερ ἠξίωσαν αὐτὸν οἱ Ἀκραγαντῖνοι μισθωσάμενον στρατιώτας ὡς πλείστους ἐλθεῖν εἰς Ἀκράγαντα. ἅμα δὲ τούτοις ἐμισθώθησαν καὶ οἱ πρότερον Ἀννίβαι συμμαχήσαντες Καμπανοί,

περὶ ὀκτακοσίους ὄντες· οὗτοι δὲ κατέσχον τὸν ὑπὲρ τῆς πόλεως λόφον, τὸν Ἀθήναιον μὲν ὀνομαζόμενον, κατὰ δὲ τῆς πόλεως εὐφυῶς κείμενον.

3b, 566, F 28⁺ DIODOR. 13, 90, 4: ἐν οἷς καὶ τὸν Φαλάριδος συνέβη κομισθῆναι ταῦρον, τὴν δ' ἄλλην ὠφέλειαν ἐλαφυροπώλησεν. (5) τοῦτον δὲ τὸν ταῦρον ὁ Τίμαιος ἐν ταῖς Ἱστορίαις διαβεβαιωσάμενος μὴ γεγόνεναι τὸ σύνολο ν , ὑπ' αὐτῆς τῆς τύχης ἡλέγχθη· Σκιπίων γὰρ ὕστερον ταύτης τῆς ἀλώσεως σχεδὸν ἐξήκοντα καὶ διακοσίοις ἔτεσιν ἐκπορθήσας Καρχηδόνα, τοῖς Ἀκραγαντίνοις μετὰ τῶν ἄλλων τῶν διαμεινάντων παρὰ τοῖς Καρχηδονίοις ἀποκατέστησε τὸν ταῦρον, ὃς καὶ τῶνδε τῶν ἱστοριῶν γραφομένων ἦν ἐν Ἀκράγαντι. (6) περὶ δὲ τούτου φιλοτιμότερον εἰπεῖν προήχθη, διότι Τίμαιος ὁ τῶν πρό γε αὐτοῦ συγγραφέων πικρότατα κατηγορήσας (T 11) αὐτὸς εὐρίσκεται σχεδιάζων ἐν οἷς μάλιστα ἑαυτὸν ἀποπέφαγκεν ἀκριβολογούμενον.

3b, 566, F 28⁺ POLYB. 12, 25: ὅτι περὶ τοῦ ταύρου τοῦ χαλκοῦ τοῦ παρὰ Φαλάριδος κατασκευασθέντος ἐν Ἀκράγαντι, εἰς ὃν ἐνεβίβαζεν ἀνθρώπους ... (3) τούτου δὲ τοῦ ταύρου κατὰ τὴν ἐπικράτειαν Καρχηδονίων μετενεχθέντος ἐξ Ἀκράγαντος εἰς Καρχηδόνα, καὶ τῆς θυρίδος διαμενούσης περὶ τὰς συνωμίας, δι' ἧς συνέβαινεν καθίεσθαι τοὺς ἐπὶ τὴν τιμωρίαν, καὶ ἐτέρας αἰτίας, δι' ἣν ἐν Καρχηδόνι κατεσκευάσθη τοιοῦτος ταῦρος, οὐδαμῶς δυναμένης εὐρεθῆναι τὸ παράπαν, (4) ὅμως Τίμαιος ἐπέβαλε καὶ τὴν κοινὴν φήμην ἀνασκευάζειν καὶ τὰς ἀποφάσεις τῶν ποιητῶν καὶ συγγραφέων ψευδοποιεῖ ν , φάσκων μὴ τ' εἶναι τὸν ἐν Καρχηδόνι ταῦρον ἐξ Ἀκράγαντος μήτε γεγονέναι τοιοῦτον ἐν τῇ προειρημένῃ πόλει . (5) καὶ πολλοὺς δὴ τινὰς εἰς τοῦτο τὸ μέρος διατίθεται λόγου ς .

3b, 566, F 28⁺ SCHOL. PINDAR. Pyth. 1, 185: τὸν δὲ ταύρωι χαλκῷ καυτῆρα νηλέα νόον ἐχθρὰ Φάλαριν κατέχει παντᾷ φάτις] τὸν δὲ τοῦ Φαλάριδος ταῦρον οἱ Ἀκραγαντίνοι κατεπόντωσα ν , ὥς φησι Τίμαιος· τὸν γὰρ ἐν τῇ πόλει δεικνύμενον μὴ εἶναι τοῦ Φαλάριδος ς , καθάπερ ἡ πολλὴ κατέχει δόξα , ἀλλ' εἰκόνα Γέλα τοῦ ποταμοῦ . κατασκευάσαι δὲ αὐτόν φησι Περίλαον, καὶ πρῶτον ἐν αὐτῷ κατακαῆναι Καλλίμαχος (F 119 Schn = 46 Pf) «πρῶτος ἐπεὶ τὸν ταῦρον ἐκαίνισεν, ὃς τὸν ὄλεθρον / εὔρε τὸν ἐν χαλκῷ καὶ πυρὶ γιγνόμενον».

3b, 566, F 29⁺ SCHOL. AISCHIN. 2, 10: ἐνεχείρησε δ' ἀπεικάζειν με Διονυσίωι τῷ Σικελίας τυράννωι, καὶ παρεκελεύσαθ' ὑμῖν φυλάξασθαι, καὶ τὸ τῆς ἱερείας ἐνύπνιον τῆς ἐν Σικελίαι διηγῆσατο] περὶ τὴν γραφὴν ἡμάρτηται· δεῖ γὰρ γεγράφθαι Ἱμεραίας. Τίμαιος γὰρ ἐν τῇ <ι> ς ἱστορεῖ γυναῖκα τινὰ τὸ γένος Ἱμεραίαν ἰδεῖν ὄναρ ἀνιούσαν αὐτὴν εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ πρὸς τινος ἄγεσθαι θεασομένην τὰς τῶν θεῶν οἰκήσεις· ἔνθα ἰδεῖν καὶ τὸν Δία καθεζόμενον ἐπὶ θρόνου, ὑφ' οὗ ἐδέδετο πυρρὸς τις ἄνθρωπος καὶ μέγας ἀλύσει καὶ κλοιῷ. ἐρέσθαι οὖν τὸν περιάγοντα ὅστις ἐστὶ, τὸν δὲ εἰπεῖν ἄλάστωρ ἐστὶ τῆς Σικελίας καὶ Ἱταλίας, καὶ ἑάνπερ ἀφεθῇ, τὰς χώρας διαφθερεῖ. περιαναστᾶσαν δὲ χρόνῳ ὕστερον ὑπαντήσαι Διονυσίωι τῷ τυράννῳ μετὰ τῶν δορυφόρων· ἰδοῦσαν δὲ ἀνακραγεῖν, ὥς οὗτος εἴη ὁ τότε ἀλάστωρ δειχθεὶς· καὶ ἅμα ταῦτα λέγουσαν περιπεσεῖν εἰς τὸ ἔδαφος ἐκλυθεῖσαν. μετὰ δὲ τρίμηνον οὐκέτι ὀφθῆναι τὴν γυναῖκα, ὑπὸ Διονυσίου διαφθαρεῖσαν λάθρα. οὗτος ἱερεῖαν φησὶν εἶναι τὴν γυναῖκα, μηδενὸς τοῦτο ἱστορήσαντος.

3b, 566, F 30⁺ DIOG. LAERT. 8, 60: φησὶ δὲ καὶ Τίμαιος ἐν τῇ ὀκτωκαιδεκάτῃ(?) κατὰ πολλοὺς τρόπους τεθαυμάσθαι τὸν ἄνδρα (scil. Ἐμπεδοκλέα)· καὶ γὰρ ἐτησίῳιν ποτὲ σφοδρῶς πνευσάντων, ὥς τοὺς καρποὺς λυμῆναι, κελεύσας ὄνους ἐκδαρῆναι καὶ ἀσκούς ποιῆσαι περὶ τοὺς λόφους καὶ τὰς ἀκρωρείας, διέτεινε πρὸς τὸ συλλαβεῖν τὸ πνεῦμα· λήξαντος δὲ Κωλυσανέμαν κληθῆναι.

3b, 566, F 31⁺ POLYB. 12, 25, 7 (T 19 p. 585, 29 f.) ἐν γὰρ τῇ μιᾷ (?) καὶ εἰκοστῇ βίβλῳ, καὶ ταύτης ἐπὶ τελευτῇ, λέγει (Timaios) κατὰ τὴν τοῦ Τιμολέοντος παράκλησιν ταῦτα, διότι « τῆς γῆς τῆς ὑπὸ

τῷ κόσμῳ κειμένης εἰς τρία μέρη διηρημένης, καὶ τῆς μὲν Ἀσίας, τῆς δὲ Λιβύης, τῆς δ' Εὐρώπης προσαγορευομένης».

3b, 566, F 31b POLYB. 12, 26a: (F 22) τί δὲ πάλιν ὅταν ὁ Τιμολέων ἐν τῇ αὐτῇ βίβλῳ, παρακαλῶν τοὺς Ἕλληνας πρὸς τὸν ἐπὶ τοὺς Καρχηδονίους κίνδυνον, καὶ μόνον οὐκ ἤδη μελλόντων συνάγειν εἰς τὰς χεῖρας τοῖς ἐχθροῖς πολλαπλασίοις οὔσι, πρῶτον μὲν ἀξιοῖ μὴ βλέπειν αὐτοὺς πρὸς τὸ πλῆθος τῶν ὑπεναντίων ἀλλὰ πρὸς τὴν ἀνανδρίαν; (2) «καὶ γὰρ τῆς Λιβύης ἀπάσης συνεχῶς οἰκουμένης καὶ πληθουσύνης ἀνθρώπων, ὅμως ἐν ταῖς παροιμίαις, ὅταν περὶ ἐρημίας ἔμψασιν βουλόμεθα ποιήσαι, λέγειν ἡμᾶς 'ἐρημότερα τῆς Λιβύης', οὐκ ἐπὶ τὴν ἐρημίαν φέροντας τὸν λόγον, ἀλλ' ἐπὶ τὴν ἀνανδρίαν τῶν κατοικούντων. (3) καθόλου δ' ἐφησὶ «τίς ἂν φοβηθεῖ τοὺς ἄνδρας, οἵτινες τῆς φύσεως τοῦτο τοῖς ἀνθρώποις δεδωκυίας ἴδιον παρὰ τὰ λοιπὰ τῶν ζώων, λέγω δὲ τὰς χεῖρας, ταύτας παρ' ὅλον τὸν βίον ἐντὸς τῶν χιτῶνων ἔχοντες ἀπράκτους περιφέρουσιν; (4) τὸ δὲ μέγιστον, οἷ γε καὶ ὑπὸ τοῖς χιτωνίσκοις (φησὶ) περιζώματα φοροῦσιν, ἵνα μὴ ὅταν ἀποθάνωσιν ἐν ταῖς μάχασι φανεροὶ γένωνται τοῖς ὑπεναντίοις».

3b, 566, F 32 ATHEN. 6, 56 p. 250 A—D: Τίμαιος δ' ἐν τῇ δευτέρῃ καὶ εἰκοστῇ τῶν Ἱστοριῶν Δημοκλέα φησὶ τὸν Διονυσίου τοῦ νεωτέρου κόλακα, ἔθους ὄντος κατὰ Σικελίαν θυσίας ποιεῖσθαι κατὰ τὰς οἰκίας ταῖς Νύμφαις καὶ περὶ τὰ ἀγάλματα παννυχίζειν μεθυσκομένους ὀρχεῖσθαι τε περὶ τὰς θεάς, ὁ Δημοκλῆς ἑάσας τὰς Νύμφας καὶ εἰπὼν οὐ δεῖν προσέχειν ἀψύχοις θεοῖς, ἐλθὼν ὠρχεῖτο περὶ τὸν Διονύσιον. ἔπειτα πρεσβεύσας ποτὲ μεθ' ἐτέρων ὡς τὸν Διονύσιον, καὶ πάντων κομιζομένων ἐπὶ τριήρους, κατηγορούμενος ὑπὸ τῶν ἄλλων, ὅτι στασιάζοι κατὰ τὴν ἀποδημίαν καὶ βλάβπτοι [τοῦ Διονυσίου] τὰς κοινὰς πράξεις, καὶ σφόδρα τοῦ Διονυσίου ὀργισθέντος, ἔφησεν τὴν διαφορὰν γενέσθαι αὐτῷ πρὸς τοὺς συμπρέσβεις, ὅτι μετὰ τὸ δεῖπνον ἐκεῖνοι μὲν τῶν Φρυγίου καὶ Σησιγόρου, ἔτι δὲ Πινδάρου παιᾶνα τῶν ναυτῶν τινες ἀνειληφότες ἦιδον, αὐτὸς δὲ μετὰ τῶν βουλομένων τοὺς ὑπὸ τοῦ Διονυσίου πεπονημένους διεπεραίνετο. καὶ τούτου σαφῆς τὸν ἔλεγχον παρέξειν ἐπηγγείλατο· τοὺς μὲν γὰρ αὐτοῦ κατηγοροῦς οὐδὲ τὸν ἀριθμὸν τῶν αἰσμάτων κατέχειν, αὐτὸς δ' ἔτοιμος εἶναι πάντας ἐφεξῆς αἰδεῖν. λήξαντος δὲ τῆς ὀργῆς τοῦ Διονυσίου, πάλιν ὁ Δημοκλῆς ἔφη 'χαρίσαι δ' ἂν μοί τι, Διονύσιε, κελεύσας τινὲς τῶν ἐπισταμένων διδάξαι με τὸν πεπονημένον εἰς τὸν Ἀσκληπιὸν παιᾶνα· ἀκούω γὰρ σε πεπραγματεῦσθαι περὶ τοῦτον'. παρακεκλημένων δὲ ποτε τῶν φίλων ὑπὸ τοῦ Διονυσίου ἐπὶ τὸ δεῖπνον, εἰσιὼν ὁ Διονύσιος εἰς τὸν οἶκον 'γράμματα ἡμῖν' ἔφη 'ἄνδρες φίλοι, ἐπέμφθη παρὰ τῶν ἡγεμόνων τῶν εἰς Νέα πόλιν ἀποσταλέντων· καὶ ὁ Δημοκλῆς ὑπολαβὼν [ἔφη] 'εὖ γε νῆ τοὺς θεοὺς ἐποίησαν' ἔφη 'Διονύσιε· κακῆϊνος προσβλέψας αὐτῷ 'τί δ' οἶδας' ἔφη 'σύ, πότερα κατὰ γνώμην ἐστὶν ἢ τούναντίον ἃ γεγράφασι;' καὶ ὁ Δημοκλῆς 'εὖ γε νῆ τοὺς θεοὺς ἐπιτετίμηκας' ἔφη 'Διονύσιε'. καὶ Σάτυρον δὲ τινα ἀναγράφει ὁ Τίμαιος κόλακα ἀμφοτέρων τῶν Διονυσίων.

3b, 566, F 33 ATHEN. 11, 43 p. 471 F: Τίμαιος δ' ἐν τῇ ὀγδόῃ καὶ εἰκοστῇ τῶν Ἱστοριῶν θηρικλείαν καλεῖ τὴν κύλικα γράφων οὕτως «Πολύξενός τις τῶν ἐκ Ταυρομενίου μεθεστηκότων ταχθεὶς ἐπὶ τὴν πρεσβείαν ἕτερά τε δῶρα παρὰ τοῦ Νικοδήμου καὶ κύλικα θηρικλείαν λαβὼν ἐπανῆκε ν».

3b, 566, F 34 POLYB. 12, 25h 1: ὅτι Τίμαιος φησιν ἐν τῇ τριακοστῇ καὶ τετάρτῃ βίβλῳ· «πεντήκοντα συνεχῶς ἔτη διατρίψας Ἀθήνησι ξενιτεύων», ἀπάσης ὁμολογουμένως ἄπειρος ἐγένετο πολεμικῆς χρείας, ἔτι δὲ καὶ τῆς τῶν τόπων θείας κτλ.

3b, 566, F 35 SUDA s. v. ὦ τὸ ἱερὸν πῦρ οὐκ ἔξεστι φυσεῖσθαι· Τίμαιον ἐν λη ἱστορεῖν, ὡς οἱ περὶ Δημοκλείδην κατὰ Δημοχάρους (no. 75) εἶπον, ὅτι μόνῳ αὐτῷ πάντων Ἀθηναίων οὐκ ἔξεστι τὸ ἱερὸν πῦρ

φυσῆσαι, ὥς μὴ καθαρεύοντι τοῖς ἄνω μέρεσιν. Δοῦρις δ' ἐν τῇ δεκάτῃ (76 F 8) Πυθέαν κατὰ Δημοσθένους τὸ ὅμοιον εἰπεῖν.

3b, 566, F 35b POLYB. 12, 13: ὅτι Τίμαιός φησι Δημοχάρην ἡταιρικέναι μὲν τοῖς ἄνω μέρεσι τοῦ σώματος, οὐκ εἶναι δ' ἄξιον τὸ ἱερὸν πῦρ φυσᾶν, ὑπερβεβηκέναι δὲ τοῖς ἐπιτηδεύμασι τὰ Βότρυος ὑπομνήματα καὶ τὰ Φιλαινίδος καὶ τῶν ἄλλων ἀναισχυνογράφων. (2) ταύτην δὲ τὴν λοιδορίαν καὶ τὰς ἐμφάσεις οὐχ οἷον ἂν τις διέθετο πεπαιδευμένος ἀνὴρ, ἀλλ' οὐδὲ τῶν ἀπὸ τέγους [ἀπὸ τοῦ σώματος] εἰργασμένων οὐδεὶς. (3) ὁ δ' ἵνα πιστὸς φανῇ κατὰ τὴν αἰσχρολογίαν καὶ τὴν ἄλλην ἀναισχυντίαν, καὶ προσκατέψευσται τάνδρος, κωμικόν τινα μάρτυρα προσεπισπασάμενος ἀνώνυμον. (7) οὐ γὰρ ἂν Ἀρχέδικος ὁ κωμωιδιογράφος (III 278, 4 K) ἔλεγε ταῦτα μόνος περὶ Δημοχάρους, ὥς Τίμαιός φησιν, (8) ἀλλὰ πολλοὶ μὲν ἂν τῶν Ἀντιπάτρου φίλων, καθ' οὗ πεπαρησίασται (scil. Demochares) πολλοὶ δὲ τῶν ἀντιπεπολιτευμένων, ὧν ἦν καὶ Δημήτριος ὁ Φαληρεὺς, (9) οὗ ἑκεῖνος οὐ τὴν τυχοῦσαν πεποίθηται κατηγορίαν ἐν ταῖς Ἱστορίαις (75 F 4) (12) ἀλλ' ὅμως οὔτε Δημήτριος οὔτ' ἄλλος οὐδεὶς εἰρήκει περὶ Δημοχάρους τοιοῦτον οὐδέν. (14) ἐξ ὧν ἐγὼ βεβαιωτέραν τὴν τῆς πατρίδος ἡγούμενος μαρτυρίαν ἢ τὴν Τιμαίου πικρίαν, θαρσῶν ἀποφαίνομαι, μηδενὶ τὸν Δημοχάρους βίον ἔνοχον εἶναι τῶν τοιούτων κατηγορημάτων κτλ.

3b, 566, F 36 POLYB. 12, 4b: (T 19 p. 584, 16 f.) καὶ μὴν ἐν τοῖς Περὶ Πύρρου πάλιν φησὶ τοὺς Ῥωμαίους ἔτι νῦν ὑπόμνημα ποιουμένους τῆς κατὰ τὸ Ἰλίον ἀπωλείας, ἐν ἡμέραι τινὶ κατακοντίζειν ἵππον πολεμιστὴν πρὸ τῆς πόλεως ἐν τῷ Κάμπῳ καλουμένῳ, διὰ τὸ τῆς Τροίας τὴν ἄλωσιν διὰ τὸν ἵππον γενέσθαι τὸν δούριον προσαγορευόμενον, (2) πρᾶγμα πάντων παιδαριωδέστατον· οὕτω μὲν γὰρ δεήσει πάντας τοὺς βαρβάρους λέγειν Τρώων ἀπογόνους ὑπάρχειν· (3) σχεδὸν γὰρ πάντες, εἰ δὲ μή γ' οἱ πλείους, ὅταν ἡ πολεμεῖν μέλλωσιν ἐξ ἀρχῆς ἢ διακινδυνεύειν πρὸς τινὰς ὀλοσχερῶς, ἵππῳ προθύονται καὶ σφαγιάζονται, σημειούμενοι τὸ μέλλον ἐκ τῆς τοῦ ζώου πτώσεως, (4c) ὁ δὲ Τίμαιος περὶ τοῦτο τὸ μέρος τῆς ἀλογίας οὐ μόνον ἀπειρίαν, ἔτι δὲ μᾶλλον ὀψιμαθίαν δοκεῖ μοι πολλὴν ἐπιφαίνειν, ὅς γε διότι θύουσιν ἵππον, εὐθέως ὑπέλαβε τοῦτο ποιεῖν αὐτοὺς διὰ τὴν Τροίαν ἀπὸ ἵππου δοκεῖν ἐαλωκέναι.

3b, 566, F 37 SCHOL. APOLL. RHOD. 4, 965: Θρινακίης λειμῶνα, βοῶν τροφὸν Ἑλίοιο] Τίμαιος Θρινακίαν φησὶ καλεῖσθαι τὴν Σικελίαν, ὅτι τρεῖς ἄκρας ἔχει· οἱ δὲ ἱστορικοὶ Θρίνακόν φασιν ἄρξαι τῆς Σικελίας ** Μύλας δὲ χερσόνησον Σικελίας, ἐν ἣι αἱ τοῦ Ἑλίου βόες ἐνέμοντο.

3b, 566, F 38 DIODOR. 5, 6, 1: περὶ δὲ τῶν κατοικησάντων ἐν αὐτῇ πρώτων Σικανῶν, ἐπειδὴ τινες τῶν συγγραφέων διαφωνοῦσιν, ἀναγκαῖόν ἐστι συντόμως εἰπεῖν. Φίλιστος (556 F 45) μὲν γὰρ φησιν ἐξ Ἰβηρίας αὐτοὺς ἀποικισθέντας κατοικῆσαι τὴν νῆσον, ἀπὸ τινος Σικανοῦ ποταμοῦ κατ' Ἰβηρίαν ὄντος τετευχότας ταύτης τῆς προσηγορίας, Τίμαιος δὲ τὴν ἄγνοιαν τούτου τοῦ συγγραφέως ἐλέγξας, ἀκριβῶς ἀποφαίνεται τούτους αὐτόχθονας εἶναι. πολλὰς δ' αὐτοῦ φέροντος ἀποδείξεις τῆς τούτων ἀρχαιότητος, οὐκ ἀναγκαῖον ἡγούμεθα περὶ τούτων διεξιέναι.

3b, 566, F 39 STEPH. BYZ. s. v. Ἀτάβυρον· ὄρος Ῥόδου· Ῥιανὸς ἡ Μεσσηνιακῶν (265 F 41). τὸ ἐθνικὸν Ἀταβύριος, ἐξ οὗ καὶ Ἀταβύριος Ζεύς. ἔστι καὶ Σικελίας Ἀταβύριον, ὡς Τίμαιος ἡ. κέκληται δὲ τὰ ὄρη ἀπὸ τινος Τελχῖνος Ἀταβυρίου.

3b, 566, F 39a SCHOL. PINDAR. OL. 7, (159 g) 160c: Ζεῦ πάτερ, νώτοισιν Ἀταβυρίου μεδέων] Δίδυμος (p. 220 Schm) δὲ φησιν ἐν Σικελίᾳ εἶναι ὄρος Ἀταβύριον, ὡς Τίμαιός φησιν ἡ. καλεῖται δὲ καὶ ὁ Ἀταβύριος. εἰσὶ δὲ καὶ βόες χαλκοῖ ἐπὶ τῷ ὄρει τῆς Ῥόδου κτλ.

3b, 566, F 40 CICERO De rep. 3, 43: urbs illa praeclara (Syrakus), quam ait Timaeus Graecarum maxumam, omnium autem esse pulcherrimam.

3b, 566, F 41a

(KALLIMACH.—) ANTIGON. Hist. mir. 140: Ἀρέθουσαν δὲ τὴν ἐν Συρακούσαις, ὥσπερ οἱ λοιποὶ φασιν καὶ Πίνδαρος (Nem. 1, 1 f.), τὴν πηγὴν ἔχειν ἐκ τοῦ κατὰ τὴν Ἥλιδα Ἀλφειοῦ (Lykos 570 F 15?): διὸ καὶ ταῖς Ὀλυμπикаῖς ἡμέραις, ὅταν ἐν τῷ ποταμῷ ἀποπλύνωσιν τῶν θυμάτων τὰς κοιλίας, οὐ καθαρὰν εἶναι τὴν ἐν τῇ Σικελίᾳ κρήνην, ἀλλὰ ῥεῖν ὄνθωι. φησὶν δὲ καὶ φιάλην ποτ' εἰς τὸν Ἀλφειὸν ποταμὸν ἐμβληθεῖσαν ἐν ἐκείνῃ φανῆναι. τοῦτο δ' ἵστορεῖ καὶ Τίμαιος.

3b, 566, F 41b POLYBIOS 12, 4d (T 19 p. 584, 25/7) φησὶ τοιγαροῦν τὴν Ἀρέθουσαν κρήνην τὴν ἐν ταῖς Συρακούσαις ἔχειν τὰς πηγὰς ἐκ τοῦ κατὰ Πελοπόννησον διὰ τε τῆς Ἀρκαδίας καὶ διὰ τῆς Ὀλυμπίας ῥέοντος ποταμοῦ [Ἀλφειοῦ]· (6) ἐκεῖνον γὰρ δύντα κατὰ γῆς <καὶ> τετρακισχιλίους σταδίους ὑπὸ τὸ Σικελικὸν ἐνεχθέντα πέλαγος ἀναδύνειν ἐν ταῖς Συρακούσαις. (7) γενέσθαι δὲ τοῦτο δηλὸν ἐκ τοῦ κατὰ τινα χρόνον οὐρανίων ὄμβρων ῥαγέντων κατὰ τὸν τῶν Ὀλυμπίων καιρὸν, καὶ τοῦ ποταμοῦ τοὺς κατὰ τὸ τέμενος ἐπικλύσαντος τόπους, ὄνθου τε πλῆθος ἀναβλύζειν τὴν Ἀρέθουσαν ἐκ τῶν κατὰ τὴν πανήγυριν θυομένων βοῶν, καὶ φιάλην χρυσὴν <ποτ'> ἀναβαλεῖν, ἣν ἐπιγνόντες εἶναι τῆς ἐορτῆς ἀνείλοντο.

3b, 566, F 41c STRABON 6, 2, 4 p. 270/1: ἡ δ' Ὀρτυγία συνάπτει γεφύραι πρὸς τὴν ἡπειρον <πρόσγειος> οὔσα, κρήνην δ' ἔχει τὴν Ἀρέθουσαν, ἐξεῖσιν ποταμὸν εὐθὺς εἰς τὴν θάλατταν. μυθεύουσι δὲ τὸν Ἀλφειὸν εἶναι τοῦτον, ἀρχόμενον μὲν ἐκ τῆς Πελοποννήσου, διὰ δὲ τοῦ πελάγους ὑπὸ γῆς τὸ ῥεῖθρον ἔχοντα μέχρι πρὸς τὴν Ἀρέθουσαν, εἴτ' ἐκδιδόντα ἐνθένδε πάλιν εἰς τὴν θάλατταν. τεκμηριοῦνται δὲ τοιούτοις τισί· καὶ γὰρ φιάλην τινὰ ἐκπεσοῦσαν εἰς τὸν ποταμὸν ἐνόμισαν [ἐν Ὀλυμπίᾳ] δεῦρο ἀνενεχθῆναι εἰς τὴν κρήνην, καὶ θολοῦσθαι ἀπὸ τῶν ἐν Ὀλυμπίᾳ βουθυσιῶν· ὃ τε Πίνδαρος ἐπακολουθῶν τούτοις εἴρηκε τάδε «ἄνπνευμα σεμνὸν Ἀλφειοῦ, κλεινᾶν Συρακουσσᾶν θάλος, Ὀρτυγία». συναποφαίνεται δὲ τῷ Πινδάρῳ ταῦτά καὶ Τίμαιος ὁ συγγραφεύς.

3b, 566, F 42 GELLIUS N. A. 11, 1, 1: Timaeus in historiis quas oratione Graeca de rebus populi Romani composuit et M. Varro in Antiquitatibus rerum humanarum terram Italiam de Graeco vocabulo appellatam scripserunt, quoniam boves Graeca vetere lingua italoe vocitati sunt, quorum in Italia magna copia fuerit, bucetaque in ea terra gigni, pascique solita sint complurima.

3b, 566, F 42b VARRO De r. r. 2, 5, 3: nam bos in pecuaria maxima debet esse auctoritate, praesertim in Italia, quae a bubus nomen habere sit existimata. Graecia enim antiqua, ut scribit Timaeus, tauros vocabat italos, a quorum multitudine et pulchritudine et fetu vitulorum Italiam dixerunt. alii scripserunt quod ex Sicilia Hercules persecutus sit eo nobilem taurum qui diceretur italus.

3b, 566, F 43 ANTIGON. Hist. mir. 1: Τίμαιος ὁ τὰς Σικελικὰς ἱστορίας συγγεγραφὼς ἐν Ῥηγίῳ φησὶ τοὺς Λοκροὺς καὶ τοὺς Ῥηγίνοὺς ὀρίζοντος Ἀληκος καλουμένου ποταμοῦ, τῶν τεττίγων τοὺς μὲν ἐν τῇ Λοκρικῇ αἰδεῖν, τοὺς δὲ ἐν τῇ Ῥηγίνῳ ἀφώνους εἶναι. λέγεται δέ τι τούτου μυθωδέστερον· ἀφικομένων γὰρ εἰς Δελφοὺς κιθαρωιδῶν Ἀρίστωνος μὲν ἐκ Ῥηγίου, παρὰ δὲ Λοκρῶν Εὐνόμου, καὶ περὶ τοῦ κλήρου πρὸς ἑαυτοὺς εἰς ἀντιλογίαν ἐλθόντων, ὁ μὲν οὐκ ὤιετο δεῖν ἐλαττοῦσθαι, τῆς ὅλης Ῥηγίνῳ ἀποικίας ἐκ Δελφῶν καὶ παρὰ τοῦ θεοῦ γεγεννημένης, ὁ δὲ κατέτρεχεν ὅτι τὸ παράπαν οὐδὲ κιθαρωιδεῖν καθήκει, παρ' οἷς οὐδ' οἱ τέττιγες αἰδουσιν. εὐημερήσαντος [γ'] οὖν τοῦ Ῥηγίνου ἐν τῷ ἀγῶνι, ἐνίκησεν Εὐνόμος ὁ Λοκρὸς παρὰ τοιαύτην αἰτίαν αἰδόντος αὐτοῦ μεταξὺ τέττιξ ἐπὶ τὴν λύραν ἐπιπτὰς ἤιδεν, ἡ δὲ πανήγυρις ἀνεβόησεν ἐπὶ τῷ γεγονότι καὶ ἐκέλευσεν ἑᾶν. (2) καὶ ἄλλο δὲ παρὰ τοῖς Ῥηγίνοις τοιοῦτον ὡς μυθικὸν ἱστορεῖται, ὅτι Ἡρακλῆς ἐν τινι τόπῳ τῆς χώρας κατακοιμηθεὶς καὶ ἐνοχλούμενος ὑπὸ τῶν τεττίγων ἠῤῥατο αὐτοὺς ἀφώνους γενέσθαι.

STRABON 6, 1, 9 p. 260: τοῦ δὲ Ἀλῆκος ποταμοῦ τοῦ διορίζοντος τὴν Ῥηγίνην ἀπὸ τῆς Λοκρίδος βαθεῖαν φάραγγα διεξιόντος, ἴδιόν τι συμβαίνει τὸ περὶ τοὺς τέττιγας· οἱ μὲν γὰρ ἐν τῇ τῶν Λοκρῶν περαΐαι φθέγγονται, τοῖς δ' ἀφώνοις εἶναι συμβαίνει. τὸ δ' αἴτιον εἰκάζουσιν, ὅτι τοῖς μὲν παλίνσκιόν ἐστι τὸ χωρίον, ὥστ' ἐνδρόσους ὄντας μὴ διαστέλλειν τοὺς ὑμένας, τοὺς δ' ἡλιαζομένους ξηροὺς καὶ κερατώδεις ἔχειν, ὥστ' ἀπ' αὐτῶν εὐφυῶς ἐκπέμπεσθαι τὸν φθόγγον. ἐδείκνυτο δ' ἀνδριάς ἐν Λοκροῖς Εὐνόμου τοῦ κιθαρωιδοῦ, τέττιγα ἐπὶ τὴν κιθάραν καθήμενον ἔχων. φησὶ δὲ Τίμαιος, Πυθίοις ποτὲ ἀγωνιζομένους τοῦτόν τε καὶ Ἀρίστωνα Ῥηγῖνον ἐρίσαι περὶ τοῦ κλήρου· τὸν μὲν δὴ Ἀρίστωνα δεῖσθαι τῶν Δελφῶν ἑαυτῷ συμπράττειν. ἱεροὺς γὰρ εἶναι τοῦ θεοῦ τοὺς προγόνους αὐτοῦ, καὶ τὴν ἀποικίαν ἐνθὲνδε ἐστάλθαι. τοῦ δ' Εὐνόμου φήσαντος ἀρχὴν μὴδὲ μετεῖναι ἐκείνοις τῶν περὶ φωνὴν ἀγωνισμάτων, παρ' οἷς καὶ οἱ τέττιγες εἶεν ἄφωνοι, τὰ εὐφθογγότατα τῶν ζώων, ὅμως εὐδοκιμεῖν μὴδὲν ἤττον τὸν Ἀρίστωνα καὶ ἐν ἐλπίδι τὴν νίκην ἔχειν, νικῆσαι μέντοι τὸν Εὐνομον καὶ ἀναθεῖναι τὴν λεχθεῖσαν εἰκόνα ἐν τῇ πατρίδι, ἐπειδὴ κατὰ τὸν ἀγῶνα μιᾶς τῶν χορδῶν ῥαγείσης, ἐπιπτώς τέττιξ ἐκπληρώσειε τὸν φθόγγον.

ATHEN. 12, 22 p. 522 A: καὶ Κροτωνιάται δ', ὡς φησι Τίμαιος, μετὰ τὸ ἐξελεῖν Συβαρίτας ἐξώκειλαν εἰς τρυφὴν, ὥστε καὶ τὸν ἄρχοντα αὐτῶν περιεῖναι κατὰ τὴν πόλιν ἀλουργίδα ἡμφιεσμένον καὶ ἐστεφανωμένον χρυσῷ στεφάνῳ, ὑποδεδεμένον λευκὰς κρηπίδας. οἱ δὲ οὐ διὰ τρυφὴν φασὶ τοῦτο γεγονέναι, ἀλλὰ διὰ Δημοκῆδη τὸν ἱατρὸν κτλ.

ATHEN. 12, 22 p. 522 C: ὕστερον δὲ καὶ οἱ Κροτωνιάται, φησὶν ὁ Τίμαιος, ἐπεχείρησαν τὴν Ὀλυμπικὴν πανήγυριν καταλῦσαι, τῷ αὐτῷ χρόνῳ προθέντες ἀργυρικὸν σφόδρα πλούσιον ἀγῶνα. οἱ δὲ Συβαρίτας τοῦτο ποιῆσαι λέγουσιν.

(KALLIMACH.—)ANTIGON. Hist. mir. 134: Τίμαιον δὲ τῶν ἐν Ἰταλίαι ποταμῶν ἱστορεῖν Κράθιν ξανθίζειν τὰς τρίχας.

ATHEN. 1, 62 p. 34 C: καὶ πολλοὶ εἰς τὰς κατασκευαζομένας ἀμεθύστους προσλαμβάνουσι τὸ τῆς κράμβης σπέρμα. καὶ ἐν ᾧ δ' ἂν ἀμπελῶνι κράμβαι φύωνται, ἀμαυρότερος ὁ οἶνος γίνεται. διὸ καὶ Συβαρίται, φησὶ Τίμαιος, πρὸ τοῦ πίνειν κράμβας ἤσθιον.

ATHEN. 12, 15 p. 518 D: ἱστορεῖ δὲ περὶ αὐτῶν (scil. τῶν Συβαριτῶν) Τίμαιος, ὅτι ἀνὴρ Συβαρίτης εἰς ἀγρόν ποτε πορευόμενος, ἔφη ἰδὼν τοὺς ἐργάτας σκάπτοντας αὐτὸς ῥῆγμα λαβεῖν πρὸς ὃν ἀποκρίνασθαι τινα τῶν ἀκουσάντων 'αὐτὸς δὲ σοῦ διηγουμένου ἀκούων πεπονεκέναι τὴν πλευράν.'

ATHEN. 12, 16 p. 518 EF: ἐπιχωριάζειν δὲ παρ' αὐτοῖς διὰ τὴν τρυφὴν ἀνθρωπάρια μικρὰ καὶ τοὺς σκοπαίους, ὡς φησιν ὁ Τίμαιος, τοὺς καλουμένους παρὰ τισι στίλπωνας, καὶ κυνάρια Μελιταῖα, ἅπερ αὐτοῖς καὶ ἔσθαι εἰς τὰ γυμνάσια.

ATHEN. 12, 17—18 p. 519 B—520 C: ἐφόρουν δ' οἱ Συβαρίται καὶ ἱμάτια Μιλησίων ἐρίων πεποιημένα, ἀφ' ᾧν δὴ καὶ αἱ φιλίαι ταῖς πόλεσιν ἐγένοντο, ὡς ὁ Τίμαιος ἱστορεῖ· ἡγάπων γὰρ τῶν μὲν ἐξ Ἰταλίας Τυρρηνοῦς, τῶν δ' ἔξωθεν τοὺς Ἴωνας, ὅτι τρυφῇ προσεῖχον. οἱ δ' ἱππεῖς τῶν Συβαριτῶν, ὑπὲρ τοὺς πεντακισχιλίους ὄντες, ἐπόμεπυνον ἔχοντες κροκωτοὺς ἐπὶ τοῖς θώραξιν, καὶ τοῦ θέρους οἱ νεώτεροι αὐτῶν εἰς τὰ τῶν Νυμφῶν ἄντρα τῶν Λουσιάδων ἀποδημοῦντες διετέλουν μετὰ πάσης τρυφῆς. οἱ δ' εὐποροὶ αὐτῶν ὁπότε εἰς ἀγρόν παραβάλλοιεν, καίπερ ἐπὶ ζευγῶν πορευόμενοι, τὴν ἡμερησίαν πορείαν ἐν τρισὶν ἡμέραις διήνουν. ἦσαν δὲ τινες αὐτοῖς καὶ τῶν εἰς τοὺς ἀγροὺς φερουσῶν ὁδῶν κατάστεγοι. τοῖς δὲ πλείστοις αὐτῶν ὑπάρχουσιν οἰνῶνες ἐγγὺς τῆς θαλάσσης, εἰς οὓς δι' ὀχετῶν τῶν οἴνων ἐκ τῶν ἀγρῶν ἀφειμένων, τὸν μὲν ἔξω τῆς χώρας πιπράσκεσθαι, τὸν δὲ εἰς τὴν πόλιν τοῖς πλοίοις διακομίζεσθαι. ποιοῦνται δὲ καὶ δημοσίαι πολλὰς καὶ πυκνὰς ἐστιάσεις, καὶ τοὺς λαμπρῶς

φιλοτιμηθέντας χρυσοῖς στεφάνοις τιμῶσι, καὶ τούτους ἀνακηρύττουσιν ἐν ταῖς δημοσίαις
 θυσίαις καὶ τοῖς ἀγῶσιν, προσκηρύττοντες οὐκ εὖνοιαν ἀλλὰ τὴν εἰς τὰ δεῖπνα χορηγίαν· ἐν οἷς
 στεφανοῦσθαι καὶ τῶν μαγεύων τοὺς ἄριστα τὰ παρατεθέντα διασκευάσαντας. παρὰ
 Συβαρίταις δ' εὐρέθησαν καὶ πύελοι, ἐν αἷς κατακείμενοι ἐπυριῶντο· πρῶτοι δὲ καὶ ἀμίδας
 ἐξεῦρον, ἃς εἰσέφερον εἰς τὰ συμπόσια. καταγελῶντες δὲ τῶν ἀποδημούντων ἐκ τῶν πατρίδων,
 αὐτοὶ ἐσεμνύνοντο ἐπὶ τῷ γεγηρακέναι ἐπὶ ταῖς τῶν ποταμῶν γεφύραις. (18) δοκεῖ δὲ μετὰ τῆς
 εὐδαιμονίας αὐτῶν εἶναι, ὅτι ἐκ τῆς χώρας, ἀλιμένου τῆς θαλάσσης παρηκούσης, καὶ τῶν
 καρπῶν σχεδὸν ἀπάντων ὑπὸ τῶν πολιτῶν καταναλισκομένων· ὃ τε τῆς πόλεως τόπος καὶ ὁ
 παρὰ τοῦ θεοῦ χρησμός συμπαροξῦναι πάντας ἐκτρυφῆσαι καὶ ποιῆσαι ζῆσαι ὑπὲρ τὸ μέτρον
 ἐκλελυμένως. ἡ δὲ πόλις αὐτῶν ἐν κοίλῳ κειμένη τοῦ μὲν θέρους ἔωθ' ἐν τε καὶ πρὸς ἐσπέραν
 ψυχὸς ὑπερβάλλον ἔχει, τὸ δὲ μέσον τῆς ἡμέρας καῦμα ἀνύποιστον, ὥστε τοὺς πλείστους
 αὐτῶν ὑπειληφέναι πρὸς ὑγίειαν διαφέρειν τοὺς πότους(?)· ὅθεν καὶ ῥηθῆναι, ὅτι τὸν
 βουλόμενον ἐν Συβάρεϊ μὴ πρὸ μοίρας ἀποθανεῖν οὔτε δυόμενον οὔτε ἀνίσχοντα τὸν ἥλιον
 ὁρᾶν δεῖ. ἔπεμψαν δὲ ποτε καὶ εἰς θεοῦ τοὺς χρησομένους, ὧν ἦν εἷς Ἄμυρις, πυνθανόμενοι
 μέχρι τίνος εὐδαιμονήσουσι· καὶ ἡ Πυθία ἔφη «Εὐδαίμων, <Συβαρίτα, πανευδαίμων> σὺ μὲν
 αἰεὶ / ἐν θαλίῃσιν ἔσσι, τιμῶν γένος αἰὲν ἐόντων. / εὖτ' ἂν δὲ πρότερον θνητὸν θεοῦ ἄνδρα
 σεβίσσης, / τήνικα σοι πόλεμός τε καὶ ἔμφυλος στάσις ἤξει». τούτων ἀκούσαντες ἔδοξαν
 λέγειν αὐτοῖς τὸν θεὸν ὡς οὐδέποτε παύσοιντο τρυφῶντες οὐδέποτε γὰρ τιμήσειν ἄνθρωπον
 μᾶλλον θεοῦ. ἐγένετ' οὖν αὐτοῖς τῆς τύχης ἡ μεταβολή, ἐπεὶ τις τῶν οἰκετῶν τινα μαστιγῶν
 καὶ τοῦτον καταφυγόντα εἰς τὰ ἱερὰ πάλιν ἐμαστίγῃ· ὥς δὲ τὸ τελευταῖον κατέδραμεν ἐπὶ τὰ
 τοῦ πατρὸς αὐτοῦ μνήματα, ἀφῆκεν αἰδεσθεῖς. ¶ ἐξαναλώθησαν δὲ φιλοτιμούμενοι πρὸς
 ἑαυτοὺς τρυφαῖς, καὶ ἡ πόλις δὲ πρὸς ἀπάσας τὰς ἄλλας ἡμιλλᾶτο περὶ τρυφῆς ¶ . εἶτα μετ' οὐ
 πολὺ γινομένων αὐτοῖς σημείων πολλῶν καὶ ἀπωλείας, περὶ ἧς οὐκέτ' ἐπείγει λέγειν,
 διεφθάρησαν.

3b, 566, F 51 ATHEN. 12, 25 p. 523 C: καὶ οἱ τὴν Σῆριν δὲ κατοικοῦντες— ἦν πρῶτοι κατέσχον οἱ ἀπὸ Τροίας
 ἐλθόντες, ὕστερον δ' ὑπὸ Κολοφωνίων **, ὡς φησι Τίμαιος καὶ Ἀριστοτέλης (IV)—εἰς τρυφήν
 ἐξώκειλαν οὐχ ἥσσον Συβαριτῶν. καὶ γὰρ ἰδίως παρ' αὐτοῖς ἐπεχωρίασεν φορεῖν ἀνθινούς
 χιτῶνας, οὓς ἐζώννυντο μίτραις πολυτελέσιν, καὶ ἐκαλοῦντο διὰ τοῦτο ὑπὸ τῶν περιοίκων
 μιτροχίτωνες, ἐπεὶ Ὅμηρος (Il. Π 419) τοὺς ἀζώστους ἀμιτροχίτωνας καλεῖ· καὶ Ἀρχίλοχος δ' ὁ
 ποιητὴς (F 18 Diehl) ὑπερτεθαύμακε τὴν χώραν τῶν Σιριτῶν διὰ τὴν εὐδαιμονίαν.

3b, 566, F 52 ATHEN. 12, 25 p. 523 DE: ὠνομάσθη δ' ἡ Σῆρις, ὡς μὲν Τίμαιός φησιν καὶ Εὐριπίδης ἐν Δημώτιδι
 [ἦ] Μελανίππῃ (F 496 N 2), ἀπὸ γυναικὸς τινος Σίριδος, ὡς δ' Ἀρχίλοχος (F 18 Diehl 2) ἀπὸ
 ποταμοῦ.

3b, 566, F 53 SCHOL. LYKOPHR. Al. 615: κολοσσοβάμων] ἀλούσης τῆς Ἰλίου Διομήδης ἀντὶ τοῦ ἔρματος ἐκ
 τοῦ τείχους τῶν Τρώων λίθους εἰς τὴν ναῦν ἐβάλετο. παραγενόμενος δὲ εἰς τὸ Ἄργος καὶ
 ἐλαθεῖς ὑπὸ Αἰγιαλείας τῆς γαμετῆς, παρεγένετο εἰς Ἰταλίαν. εὐρῶν δὲ τήνικαῦτα τὸν ἐν τῇ
 Σκυθίᾳ δράκοντα λυμαινόμενον τὴν Φαιακίδα διέφθειρε τοῦτον, τὴν τοῦ Γλαύκου χρυσὴν
 ἀσπίδα κατέχων, νομίσαντος τοῦ δράκοντος τὸ χρυσοῦν δέρας εἶναι τοῦ κριοῦ. τιμηθεὶς δ' ἐπὶ
 τούτῳ σφόδρα, ἀνδριάντα κατασκευάσας, ἰδρύσατο ἐκ τῶν λίθων τῶν ἐκ τῆς Ἰλίου. ἱστορεῖ δὲ
 τοῦτο Τίμαιος καὶ Λύκος ἐν τῷ τρίτῳ (570 F 3). ὕστερον δὲ ἀνελὼν ὁ Δαῦνος αὐτόν, ἔρριψε
 καὶ τοὺς ἀνδριάντας εἰς θάλασσαν· οὗτοι δὲ ἀνεχόμενοι τὰ κύματα, πάλιν ἐξήρχοντο πρὸς τὰς
 βάσεις αὐτῶν. καὶ ἡ μὲν ἱστορία τοιαύτη.

3b, 566, F 54 POLLUX 2, 29: ἐκαλεῖτο δὲ τις καὶ Ἐκτόρειος κόμη, περὶ ἧς φησιν Ἀναξίλας (II 275, 38 K) «τὴν
 Ἐκτόρειον τὴν ἐφίμερον κόμην». (30) Τίμαιος δὲ τὴν κουρὰν ταύτην προεστάλθαι μὲν δεῖν
 περὶ τὸ μέτωπον λέγει, τῷ δὲ τραχήλῳ περικεχύσθαι.

3b, 566, F 55 SCHOL. LYKOPHR. Al. 1137: σηκὸν δέ μοι τεύξουσι Δαυνίων ἄκροι / Σάλπης παρ' ὄχθαις / κόραι δὲ παρθένειον ἐκφυγεῖν ζυγὸν / ὅταν θέλωσι, νυμφίους ἀρνούμεναι / τοὺς Ἑκτορείους ἡγλαισμένους κόμαις / ... ἐμὸν περιπτύξουσιν ὠλέναις βρέτας, / ἄλκαρ μέγιστον κτώμεναι νυμφευμάτων / Ἐρινύων ἐσθῆτα καὶ ῥέθους βαφάς, / πεπασμένοι θρόνοισι φαρμακτηρίοις. / κείναις ἐγὼ δηναῖον ἄφθιτος θεὰ / ῥαβδηφόροις γυναιξὶν αὐθηδήσομαι] ὁ δὲ Τίμαιός φησιν, ὅτι Ἕλληνες ἐπειδὰν ἀπαντήσωσι ταῖς Δαυνίαις ὑπεσταλμέναις μὲν ἐσθῆτα φαιάν, ἐζωσμέναις δὲ ταινίαις πλατεΐαις, ὑποδεδεμέναις δὲ τὰ κοῖλα τῶν ὑποδημάτων, ἐχούσαις δὲ ἐν ταῖς χερσὶ ῥάβδον, ὑπαληλιμμέναις δὲ τὸ πρόσωπον καθάπερ πυρρῶι τινὶ χρώματι, τῶν Ποινῶν ἔννοιαν λαμβάνουσι τῶν τραγικῶν.

3b, 566, F 56 SCHOL. LYKOPHR. Al. 1050: ὁ δ' Αὐσονείων ἄγχι Κάλχαντος τάφων, / δυοῖν ὁμαῖμοι ἀτερος, ψευδηρίων / ξένην ἐπ' ὁστέοισιν ὀγχήσει κόνιν. / δοραῖς δὲ μήλων τύμβον ἐγκοιμωμένοις / χρήσει καθ' ὕπνον πᾶσι νημερτῇ φάτιν. / νόσων δ' ἀκεστής Δαυνίοις κληθήσεται, / ὅταν καθικμαίνοντες Ἀλθαίνου ῥοαῖς / ἀρωγὸν αὐδήσωσιν Ἡπίου γόνον / αὐτοῖσι καὶ ποίμναισι πρευμαμένη μολεῖν] εἰώθασιν οἱ Δαύνιοι ἐν μηλωταῖς καθεύδειν ἐν τῷ τάφῳ τοῦ Ποδालειρίου καὶ καθ' ὕπνους λαμβάνειν χρησμούς ἐξ αὐτοῦ. εἰώθασιν δὲ καὶ ἐν τῷ πλησίον ποταμῷ Ἀλθαίνῳ ἀπολούεσθαι, καὶ αὐτοὶ καὶ τὰ θρέμματα αὐτῶν, καὶ ἐπικαλεῖσθαι τὸν Ποδालεῖριον, καὶ ὑγιάζεσθαι, ὅθεν καὶ ὁ ποταμὸς ἔσχε τὴν ὀνομασίαν, ὡς Ἀλθαίνων κατὰ Τίμαιον καὶ θεραπεύων τῶν λουομένων ἀπάντων ζῶων.

3b, 566, F 56 ET. GEN. p. 320, 1 Rei (ET. M. p. 63, 3): Ἀλθαῖνος ποταμὸς Ἰταλίας, ὃν φησιν ὀνομασθῆναι Τίμαιος διὰ τὸ ἀλθαίνειν τὰ τραύματα τῶν ἐν αὐτῷ λουομένων. οὕτως Ὡρος.

3b, 566, F 57 (KALLIMACH.—)ANTIGON. Hist. mir. 152: τὴν δὲ ἐν τοῖς Σαρμάταις λίμνην Ἡρακλείδην (F 66 Voss) γράφειν ὅτι οὐδὲν τῶν ὀρνίθων ὑπεραίρειν, τὸ δὲ προσελθὼν ὑπὸ τῆς ὁσμῆς τελευτᾶν· ὁ δὲ καὶ περὶ τὴν Ἀορνίτιν δοκεῖ γίνεσθαι, καὶ κατίσχυκεν ἡ φήμη παρὰ τοῖς πλείστοις. ὁ δὲ Τίμαιος τοῦτο μὲν ψεῦδος ἡγεῖται εἶναι· τὰ πλείστα γὰρ κατατυχεῖν τῶν εἰθισμένων παρ' αὐτῇ διαιτᾶσθαι. ἐκεῖνο μὲντοι λέγει, διότι « συνδένδρων τόπων ἐπικειμένων αὐτῇ 1, καὶ πολλῶν κλάδων καὶ φύλλων διὰ τὰ πνεύματα τῶν μὲν κατακλωμένῳ ν, τῶν δὲ ἀποσειομένῳ ν, οὐδὲν ἔστιν ἰδεῖν ἐπ' αὐτῇ ἐφεστηκό, ἀλλὰ διαμένειν καθαρά ν ».

3b, 566, F 58 STRABON 5, 4, 9 p. 248: καὶ Τίμαιος δὲ περὶ τῶν Πιθηκουσσῶν φησιν ὑπὸ τῶν παλαιῶν πολλὰ παραδοξολογεῖσθαι, μικρὸν δὲ πρὸ ἑαυτοῦ τὸν Ἐπωμέα λόφον ἐν μέσῃ τῇ νήσῳ τιναγέντα ὑπὸ σεισμῶν ἀναβαλεῖν πῦρ, καὶ τὸ μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τῆς θαλάττης ἐξῶσαι [πάλιν] ἐπὶ τὸ πέλαγος, τὸ δ' ἐκτεφρωθὲν τῆς γῆς μετεωρισμὸν λαβὼν κατασκήψαι πάλιν τυφωνοειδῶς εἰς τὴν νῆσον, καὶ ἐπὶ τρεῖς τὴν θάλατταν ἀναχωρῆσαι σταδίους, ἀναχωρήσασαν δὲ μετ' οὐ πολὺ ὑποστρέψαι καὶ τῇ παλιρροίᾳ κατακλύσαι τὴν νῆσον, καὶ γενέσθαι σβέσιν τοῦ ἐν αὐτῇ πυρός· ἀπὸ δὲ τοῦ ἤχου τοὺς ἐν τῇ ἡπείρῳ φυγεῖν ἐκ τῆς παραλίας εἰς τὴν <ἄνω> Καμπανίαν.

3b, 566, F 59 DIONYS. HAL. A. R. 1, 67, 4: σχήματος δὲ καὶ μορφῆς αὐτῶν πέρι Τίμαιος μὲν ὁ συγγραφεὺς ὥδε ἀποφαίνεται· κηρύκεια σιδηρᾶ καὶ χαλκᾶ καὶ κέραμον Τρωικὸν εἶναι τὰ ἐν τοῖς ἀδύτοις τοῖς ἐν Λαουινίῳ κείμενα ἱερά, πυθέσθαι δὲ αὐτὸς ταῦτα παρὰ τῶν ἐπιχωρίων.

3b, 566, F 60 DIONYS. HAL. A. R. 1, 74, 1 (EUSEB. ARM. p. 135, 14 K; SYNKELL. p. 365, 1): τὸν δὲ τελευταῖον γενόμενον τῆς Ῥώμης οἰκισμὸν ἢ κτίσιν ἢ ὅτι δήποτε χρή καλεῖν Τίμαιος μὲν ὁ Σικελιώτης (οὐκ οἶδ' ὅτῳ κανόνι χρησάμενος) ἅμα Καρχηδόνι κτιζομένην γενέσθαι φησὶν ὀγδόῳ καὶ τριακοστῷ πρότερον ἔτει τῆς πρώτης ὀλυμπιάδος.

3b, 566, F 61 PLIN. N. H. 33, 42: populus Romanus ne argento quidem signato ante Pyrrhum regem devictum usus est ... (43) ... Servius rex primus signavit ae s ; antea rudi usus Romae Timaheus tradi t . signatum est nota pecudum, unde et pecunia appellata. maximus census CXX assium

fuit illo rege; et ideo haec prima classis. argentum signatum anno urbis CCCCLXXXV, Q. Ogulnio C. Fabio cos., quinque annis ante primum Punicum bellum.

3b, 566, F 62 TERTULLIAN. De spectac. 5: Lydos ex Asia transvenas in Etruria consedisce Timaeus refert duce Tyrrheno, qui fratri suo cesserat regni contentione; exstant auctores multi.

3b, 566, F 63 PLIN. N. H. 3, 85 (SOLIN. 4, 1): Sardiniam ipsam Timaeus Sandaliotim appellavit ab effigie soleae, Myrsilus (477 F 11) Ichnusam a similitudine vestigii.

3b, 566, F 64 SCHOL. PLATON Resp. 337 A (ZENOB. Prov. 5, 85; PHOT. SUD. s. v. Σαρδάνιος γέλως; EUST. HOM. Od. υ 302; TZETZ. LYKOPHR. Al. 796): Σαρδάνιον· παροιμία ἐπὶ τῶν ἐπ' ὀλέθρῳ τῷ σφῶν αὐτῶν γελόντων. οἱ γὰρ τὴν Σαρδῶ κατοικοῦντες, ὥς φησι Τίμαιος, ἐπειδὴν αὐτοῖς ἀπογηράσκωσιν οἱ γονεῖς, καὶ νομίσωσιν ἱκανὸν βεβιωκέναι χρόνον, ἄγουσιν αὐτοὺς ἐπὶ τὸν τόπον ἐν ᾧ μέλλουσι θάψαι, κάκεϊ λάκκους ὀρύξαντες ἐπ' ἄκρων χειλῶν τοὺς μέλλοντας ἀποθνήσκειν καθίζουσιν, ἔπειτα ἕκαστος αὐτῶν σχίζαν ἔχων τύπτει τὸν ἑαυτοῦ πατέρα, καὶ εἰς τοὺς λάκκους περιωθεῖ· τοὺς δὲ πρεσβύτας χαίροντας ἐπὶ τὸν θάνατον παραγίνεσθαι ὥς εὐδαίμονας, καὶ μετὰ γέλωτος καὶ εὐθυμίας ἀπόλλυσθαι. ἐπεὶ οὖν γελᾶν μὲν συνέβαινεν, οὐ πάνυ δὲ ὁ γέλως ἐπ' ἀγαθῷ τινι ἐγίνετο, παρὰ τοῖς Ἑλλήσι τὴν προκειμένην ῥηθῆναι παροιμίαν.

3b, 566, F 65 STRABON 14, 2, 10p. 654: τινὲς δὲ μετὰ τὴν ἐκ Τροίας ἄφοδον τὰς Γυμνησίας νήσους ὑπ' αὐτῶν κτισθῆναι λέγουσιν, ὧν τὴν μείζω φησὶ Τίμαιος μεγίστην εἶναι μετὰ τὰς ἐπτὰ—Σαρδῶ, Σικελίαν, Κύπρον, Κρήτην, Εὐβοίαν, Κύρνον, Λέσβον—, οὐ τάληθ' ἔχων· πολὺ γὰρ ἄλλαι μείζους. φασὶ δὲ τοὺς γυμνήτας ὑπὸ Φοινίκων βαλεαρίδας λέγεσθαι διότι τὰς Γυμνησίας Βαλεαρίδας λεχθῆναι.

3b, 566, F 66 SCHOL. LYKOPHR. Al. 633: οἱ δ' ἀμφικλύστους χοιράδας Γυμνησίας / σισυρνοδῶται καρκίνοι πεπλωκότες / ἄχλαινον ἀμπρεύσουσι νήλιποι βίον, / τριπλαῖς δικῶλοις σφενδόνας ὠπλισμένοι. / ὧν αἱ τεκοῦσαι τὴν ἐκμήβολον τέχνην / ἄδορπα παιδεύσουσι νηπίους γονάς / οὐ γὰρ τις αὐτῶν ψίσεται πύρνον γνάθῳ, / πρὶν ἂν κρατήσῃ ναστὸν εὐστόχῳ λίθῳ / ὑπὲρ τράφηκος σῆμα κείμενον σκοποῦ. / καὶ τοὶ μὲν ἀκτὰς ἐμβατήσονται λεπράς / Ἰβηροβοσκοὺς ἄγχι Ταρτησοῦ πύλης, / Ἄρνης παλαιᾶς γέννα, Τεμμίκων πρόμοι] Τίμαιος δὲ φησιν εἰς ταύτας τὰς νήσους ἐλθεῖν τινὰς τῶν Βοιωτῶν, ἄστινας νήσους Χοιράδας εἶπεν. Φιλτέας δὲ ἐν τρίτῃ Ναξιακῶν (498 F 1) Βαλιαρίδας φησὶν αὐτὰς ὕστερον ὀνομασθῆναι. ἃς νήσους Ἑλληνες μὲν καὶ Ῥωμαῖοι κοινῶς Γυμνησίας φασίν, Ἰβηρες δὲ Βαλερίας ἦτοι ὑγιεινάς. ἕτεροι δὲ Γυμνασίας οὕτως αὐτάς φασι κληθῆναι, ὅτι οἱ περισωθέντες τῶν Ἑλλήνων ἐκεῖσε γυμνοὶ ἐξήχθησαν, καὶ συνοικήσαντες γυναιξὶν οὕτω καὶ τὰς νήσους καὶ τοὺς παῖδας ἐκάλεσαν.

3b, 566, F 67 PLIN N. H. 4, 120: ab eo latere quo Hispaniam spectat (Gades) passibus fere C altera insula est, longa M passus, M lata, in qua prius oppidum Gadium fuit. vocatur ab Ephoro (70 F 129) et Philistide (11 F 3) Erythea, a Timaeo et Sileno (175 F 7) Aphrodisias, ab indigenis Junonis. maiorem Timaeus Cotinusam ab oleis vocitatam ait, nostri Tarteson appellant, Poeni Gadir, ita Punica lingua saepem significante. Erythea dicta est, quoniam Tyri aborigines earum orti ab Erythro mari ferebantur. in hac Geryones habitasse a quibusdam existimatur, cuius armenta Hercules abduxerit; sunt qui aliam esse eam et contra Lusitaniam arbitrentur, eodemque nomine quandam ibi appellant.

3b, 566, F 68 POLYB. 2, 16, 13: τὰλλα δὲ τὰ περὶ τὸν ποταμὸν τοῦτον ἱστορούμενα παρὰ τοῖς Ἑλλήσι, λέγω δὴ τὰ περὶ Φαέθοντα καὶ τὴν ἐκείνου πτῶσιν, ἔτι τε τὰ δάκρυα τῶν αἰγείρων καὶ τοὺς μελανειμόνας τοὺς περὶ τὸν ποταμὸν οἰκοῦντας, οὓς φασὶ τὰς ἐσθῆτας εἰσέτι νῦν φορεῖν τοιαύτας ἀπὸ τοῦ κατὰ Φαέθοντα πένθους, (14) καὶ πᾶσαν δὴ τὴν τραγικὴν ... ὕλην ἐπὶ μὲν τοῦ

παρόντος ὑπερθησόμεθα (15) μεταλαβόντες δὲ καιρὸν ἀρμόττοντα ποιησόμεθα τὴν καθήκουσαν μνήμην (—), καὶ μάλιστα διὰ τὴν Τιμαίου περὶ τοὺς προειρημένους τόπους ἄγνοιαν.

3b, 566, F 69 ET. M. p. 220, 5: Γαλατία· χώρα· ὠνομάσθη, ὥς φησι Τίμαιος, ἀπὸ Γαλάτου, Κύκλωπος καὶ Γαλατείας υἱοῦ.

3b, 566, F 70 STRABON 4, 1, 8 p. 183: περὶ δὲ τῶν τοῦ Ῥοδανοῦ στομάτων Πολύβιος (34, 10, 5) μὲν ἐπιτιμᾷ Τιμαίῳ, φήσας εἶναι μὴ πεντάστομον, ἀλλὰ δίστομον· Ἀρτεμίδωρος (V) δὲ τρίστομον λέγει.

3b, 566, F 71 [SKYMN.] Perieg. 209: Μασσαλία δ' ἔστ' ἐχομένη, / πόλις μεγίστη, Φωκαέων ἀποικία· / ἐν τῇ Λιγυστικῇ δὲ ταύτην ἔκτισαν / πρὸ τῆς μάχης τῆς ἐν Σαλαμῖνι γενομένης / ἔτεσιν πρότερον, ὥς φασιν, ἑκατὸν εἴκοσι· Τίμαιος οὕτως ἱστορεῖ δὲ τὴν κτίσιν.

3b, 566, F 72 STEPH. BYZ. s. v. Μασσαλία· πόλις τῆς Λιγυστικῆς κατὰ τὴν Κελτικήν, ἄποικος Φωκαέων· Ἐκαταῖος Εὐρώπῃ (1 F 55). Τίμαιος δὲ φησιν, ὅτι προσπλέων ὁ <τῶν ἀποίκων Φωκαέων> κυβερνήτης καὶ ἰδὼν <ἐκεῖ> ἀλιέα κελεῦσαι μάσσαι τὸ ἀπόγειον σχοινίον· μάσσαι γὰρ τὸ δησαί φασιν Αἰολεῖς ἀπὸ γοῦν τοῦ ἀλιέως καὶ τοῦ μάσσαι ὠνόμασται.

3b, 566, F 73 AETIOS Plac. 3, 17, 6 p. 383 Diels: Τίμαιος ὁ Ταυρομενίτης τοὺς ἐμβάλλοντας ποταμοὺς εἰς τὴν Ἀτλαντικὴν διὰ τῆς Κελτικῆς ὀρεινῆς αἰτιᾶται, προωθοῦντας μὲν ταῖς ἐφόδοις, ὑφέλκοντας δὲ ταῖς ἀναπαύλαις.

3b, 566, F 74 PLIN. N. H. 4, 104: ultima omnium quae memorantur Tyle, in qua solstitio nullas esse noctes indicavimus, cancri signum sole transeunte, nullosque contra per brumam dies Timaeus historicus a Britannia introrsus sex dierum navigatione abesse dicit insulam Icti m , in qua candidum plumbum provenia t ; ad eam Britannos vitilibus navigiis corio circumsutis navigare . sunt qui et alias prodant, Scandias, Dumnam, Bergos maximamque omnium Berricen, ex qua in Tylen navigetur.

3b, 566, F 75 PLIN. N. H. 4, 94: ... transgressisque Ripaeos montes litus oceani septentrionalis in laeva, donec perveniatur Gadis, legendum. insulae complures sine nominibus eo situ traduntur, ex quibus ante Scythiam quae appellatur Baunonia(?) unam abesse diei cursu, in quam veris tempore fluctibus electrum eiciatur, Timaeus prodidit.

3b, 566, F 75b—37, 35: Pytheas Guionibus, Germaniae genti, accoli aestuarium oceani Metuonidis nomine spatio stadiorum sex milium; ab hoc diei navigatione abesse insulam Abalum; illo per ver fluctibus advehi et esse concreti maris purgamentum; incolas pro ligno ad ignem uti eo proximisque Teutonibus vendere. (36) huic et Timaeus credidi t , sed insulam Basiliam (?) vocavi t .

3b, 566, F 76 PHOT. BEROL. p. 53, 21 Rei (SYNAG. LEX. p. 362, 24): Αἴμον· τὸ ὄρος οὐδετέρως Ἐκαταῖος διὰ παντὸς (1 F 167) καὶ Διονύσιος (III C) καὶ Ἑλλάνικος ἐν α Ἀτθίδος (4 F 41; 323a F 4) καὶ Τίμαιος καὶ Εὐδοξος.

3b, 566, F 77 [SKYMN.] Perieg. 405: ἐξῆς δὲ μεγάλη χερρόνησος Ὑλλική, / πρὸς τὴν Πελοπόννησόν τι ἐξισουμένη. / πόλεις δ' ἐν αὐτῇ φασιν πέντε καὶ δέκα / Ὑλλους κατοικεῖν, ὄντας Ἑλλήνας γενεῖ· / τὸν Ἡρακλέους γὰρ Ὑλλον οἰκιστὴν λαβεῖν. / ἐκβαρβαρωθῆναι δὲ τούτους τῷ χρόνῳ / τοῖς ἔθουσιν ἱστοροῦσι τοῖς τῶν πλησίον, / ὥς φασιν Τίμαιος τε καὶ Ἐρατοσθένης. / νῆσος κατ' αὐτοὺς δ' ἔστιν Ἴσσα λεγομένη, / Συρακοσίων ἔχουσα τὴν ἀποικίαν.

3b, 566, F 78 STEPH. BYZ. s. v. Ἀργυρίνοι· ἔθνος Ἠπειρωτικόν, ὥς Τίμαιος καὶ Θέων καὶ Λυκόφρων (Al. 1017) «εἰς Ἀργυρίνους καὶ Κεραυνίων νάπας».

3b, 566, F 79

SCHOL. APOLL. RHOD. 4, 982/92g: ἡ νῆσος ἡ Κέρκυρα· αὕτη πρότερον Σχερία ἐκαλεῖτο. ἀποδίδωσι δὲ τὴν αἰτίαν Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Κερκυραίων πολιτείᾳ (IV)· φησὶ γὰρ τὴν Δήμητρα φοβουμένην, μὴ οἱ ἐκ τῆς ἡπείρου ἐρχόμενοι ποταμοὶ ἡπειρον αὐτὴν ποιήσωσι, δεηθῆναι Ποσειδῶνος ἀποστρέψαι τὰ τῶν ποταμῶν ῥεύματα· ἐπισχεθέντων οὖν τούτων ἀντὶ Δρεπάνης Σχερίαν ὀνομασθῆναι. <Δρεπάνη δὲ ἐκαλεῖτο> διὰ τὸ τὴν Δήμητρα αἰτησαμένην δρέπανον παρ' Ἡφαίστου τοὺς Τιτᾶνας διδάξαι θερίζειν, εἴτα αὐτὸ κρύψαι εἰς τὸ παραθαλάσσιον μέρος τῆς νήσου· προσκλυζούσης δὲ τῆς θαλάσσης ἐξομοιωθῆναι τὴν θέσιν τῆς γῆς δρεπάνη. Τίμαιος δὲ φησιν ὧς ἐξέτεμεν [τοῦ Οὐρανοῦ ἢ] τοῦ Κρόνου τὰ αἰδοῖα ὁ Ζεὺς, τοῦτο κεκρύφθαι [φασίν]. (h) Μάκριν δὲ ἀπὸ Μάκριδος τῆς Διονύσου τροφοῦ, Κέρκυραν δὲ ἀπὸ Κερκύρας τῆς Ἀσωποῦ θυγατρὸς.

3b, 566, F⁸⁰ SCHOL. APOLL. RHOD. 4, 1216: Τίμαιος δὲ φησι μετὰ ἔτη ἑξακόσια (?) τῶν Τρωικῶν Χερσικράτης, ἀπόγονον τῶν Βακχιαδῶν, κατωικηκέναι τὴν νῆσον. Κόλχοι δὲ διαβάντες εἰς τὴν πλησίον νῆσον καὶ μετὰ ταῦτα εἰς τὰ Κεραυνία ὄρη ὁρμήσαντες εἰς τε τοὺς Ἄβαντας καὶ Νεσταίους καὶ Ὀρικὸν ἀπωικίσθησαν. ἔστι δὲ ὁ τὴν ἀποικίαν ἀγαγὼν τῶν Βακχιαδῶν Χερσικράτης, ἀποστερούμενος τῶν τιμῶν ὑπὸ Κορινθίων.

3b, 566, F⁸¹ POLYB. 12, 3: τὴν μὲν τῆς χώρας ἀρετὴν πᾶς ἂν τις θαυμάσειε, (2) τὸν δὲ Τίμαιον εἴποι τις ἂν οὐ μόνον ἀνιστόρητον γεγονέναι περὶ τῶν κατὰ τὴν Λιβύην, ἀλλὰ καὶ παιδαριώδη καὶ τελέως ἀσυλλόγιστον καὶ ταῖς ἀρχαίαις φήμασι ἀκμὴν ἐνδεδεμένον, ὥς παρειλήφामεν, ὡς ἀμώδους πάσης καὶ ξηρᾶς καὶ ἀκάρπου ὑπαρχούσης τῆς Λιβύης. (3) ὁ δ' αὐτὸς λόγος καὶ περὶ τῶν ζώων. (6) περὶ ὧν οὐδὲν ἱστορήσας Τίμαιος ὥσπερ ἐπίτηδες τάναντία τοῖς κατ' ἀλήθειαν ὑπάρχουσιν ἐξηγεῖται.

3b, 566, F⁸² ANON. De mul. 6 p. 215 West: Θειοσώ. ταύτην φησὶ Τίμαιος κατὰ μὲν τὴν Φοινίκων γλῶσσαν Ἑλίσσαν καλεῖσθαι, ἀδελφὴν δὲ εἶναι Πυγμαλίωνος τοῦ Τυρίων βασιλέως, ὅψ' ἦς φησι τὴν Καρχηδόνα τὴν ἐν Λιβύῃ κτισθῆναι· τοῦ γὰρ ἀνδρὸς αὐτῆς ὑπὸ τοῦ Πυγμαλίωνος ἀναιρεθέντος, ἐνθεμένη τὰ χρήματα εἰς σκάφας μετὰ τινων πολιτῶν ἔφυγε, καὶ πολλὰ κακοπαθήσασα τῇ Λιβύῃ προσηνέχθη, καὶ ὑπὸ τῶν Λιβύων διὰ τὴν πολλὴν αὐτῆς πλάνην Δειδῶ προσηγορεύθη ἐπιχωρίως. κτίσασα δὲ τὴν προειρημένην πόλιν, τοῦ τῶν Λιβύων βασιλέως θέλοντος αὐτὴν γῆμαι, αὐτὴ μὲν ἀντέλεγεν, ὑπὸ δὲ τῶν πολιτῶν συναναγκαζομένη, σκηψαμένη τελετὴν τινα πρὸς ἀνάλυσιν ὄρκων ἐπιτελέσειν, πυρὰν μεγίστην ἐγγὺς τοῦ οἴκου κατασκεύασασα καὶ ἄψασα, ἀπὸ τοῦ δώματος αὐτὴν εἰς τὴν πυρὰν ἔρριπεν.

3b, 566, F⁸³ PARTHEN. Narr. am. 29: Περὶ Δάφνιδος. ἱστορεῖ Τίμαιος Σικελικοῖς, ἐν Σικελίᾳ δὲ Δάφνις Ἑρμοῦ παῖς ἐγένετο, σύριγγι δὴ τε δεξιῶς χρήσασθαι καὶ τὴν ιδέαν ἐκπρεπῆς. οὗτος εἰς μὲν τὸν πολὺν ὄμιλον ἀνδρῶν οὐ κατήκει, βουκολῶν δὲ κατὰ τὴν Αἴτνην χείματος τε καὶ θέρους ἡγρούλει. τούτου λέγουσιν Ἑχεναίδα νύμφην ἐρασθεῖσαν, παρακελεύσασθαι αὐτῷ γυναικὶ μὴ πλησιάζειν· μὴ πειθομένου γὰρ αὐτοῦ, συμβήσεσθαι τὰς ὄψεις ἀποβαλεῖν. (2) ὁ δὲ χρόνον μὲν τινα καρτερῶς ἀντεῖχεν, καίπερ οὐκ ὀλίγων ἐπιμαινομένων αὐτῷ, ὕστερον δὲ μία τῶν κατὰ τὴν Σικελίαν βασιλίδων οἴνῳ πολλῷ δηλησαμένη αὐτόν, ἤγαγεν εἰς ἐπιθυμίαν αὐτῇ μιγῆναι· καὶ οὕτως ἐκ τοῦδε ὁμοίως Θαμύραι τῷ Θραικῇ δι' ἀφροσύνην ἐπεπήρωτο.

3b, 566, F⁸⁴ SCHOL. APOLL. RHOD. 2, 399/401a: ἔνθα δ' ἐπ' ἡπείροιο Κυταιίδος, ἥδ' Ἀμαραντῶν / τηλόθεν ἐξ ὀρέων πεδίοιο τε Κιρκαίοιο / Φᾶσις δινήεις εὐρὺν ῥόον εἰς ἄλλα βάλλει] Κίρκαιον δὲ τόπος ἐστὶ τῆς Κολχίδος ἀπὸ Κίρκης τῆς Αἰήτου ἀδελφῆς ἢ πεδίων. οὐ δύναται δὲ ἀπὸ τῆς ἐτέρας Κίρκης ὀνομάσθαι· ἐγένοντο γὰρ Κίρκαί δύο, περὶ ὧν ἐν τοῖς ἐξῆς ἐροῦμεν (—). καὶ Τίμαιος δὲ φησι πεδίων ἐν Κόλχοις εἶναι Κίρκαιο.

3b, 566, F⁸⁵

DIODOR. 4, 56, 3: οὐκ ὀλίγοι γὰρ τῶν τε ἀρχαίων συγγραφέων καὶ τῶν μεταγενεστέρων, ὧν ἔστι καὶ Τίμαιος, φασὶ τοὺς Ἀργοναύτας μετὰ τὴν τοῦ δέρου ἀρπαγὴν πυθομένους ὑπ' Αἰήτου προκατελιφθαι ναυσὶ τὸ στόμα τοῦ Πόντου, πρᾶξιν ἐπιτελέσασθαι παράδοξον καὶ μνήμης ἀξίαν· ἀναπλεύσαντας γὰρ αὐτοὺς διὰ Τανάιδος ποταμοῦ ἐπὶ τὰς πηγὰς, καὶ κατὰ τόπον τινὰ τὴν ναῦν διελκύσαντας, καθ' ἑτέρου πάλιν ποταμοῦ τὴν ῥύσιν ἔχοντος εἰς τὸν Ὠκεανὸν καταπλεῦσαι πρὸς τὴν θάλατταν, ἀπὸ δὲ τῶν ἄρκτων ἐπὶ τὴν δύσιν κομισθῆναι, τὴν γῆν ἔχοντας ἐξ εὐωνύμων, καὶ πλησίον γενομένους Γαδείρων εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς θάλατταν εἰσπλεῦσαι. (4) ἀποδείξεις δὲ τούτων φέρουσι, δεικνύντες τοὺς παρὰ τὸν Ὠκεανὸν κατοικοῦντας Κελτοὺς σεβομένους μάλιστα τῶν θεῶν τοὺς Διοσκόρους· παραδόσιμον γὰρ αὐτοὺς ἔχειν ἐκ παλαιῶν χρόνων τὴν τούτων τῶν θεῶν παρουσίαν ἐκ τοῦ Ὠκεανοῦ γεγεννημένην. εἶναι δὲ καὶ τὴν παρὰ τὸν Ὠκεανὸν χώραν οὐκ ὀλίγας ἔχουσιν προσηγορίας ἀπὸ τε τῶν Ἀργοναυτῶν καὶ τῶν Διοσκόρων. (5) παραπλησίως δὲ καὶ τὴν ἐντὸς Γαδείρων ἥπειρον ἔχειν ἐμφανῆ σημεῖα τῆς τούτων ἀνακομιδῆς· περὶ μὲν γὰρ τὴν Τυρρηνίαν καταπλεύσαντας αὐτοὺς εἰς νῆσον τὴν ὀνομαζομένην Αἰθάλειαν, τὸν ἐν αὐτῇ λιμένα, κάλλιστον ὄντα τῶν ἐν ἐκείνοις τοῖς τόποις, Ἀργῶιον ἀπὸ τῆς νεῶς προσαγορεύσαι, καὶ μέχρι τῶνδε τῶν χρόνων διαμένειν αὐτοῦ τὴν προσηγορίαν. (6) παραπλησίως δὲ τοῖς εἰρημένους κατὰ μὲν τὴν Τυρρηνίαν ἀπὸ σταδίων ὀκτακοσίων τῆς Ῥώμης ὀνομάσαι λιμένα Τελαμῶνα, κατὰ δὲ Φορμίας τῆς Ἰταλίας Αἰήτην τὸν νῦν Καιήτην προσαγορευόμενον. πρὸς δὲ τούτοις ὑπ' ἀνέμων αὐτοὺς ἐκριφέντας εἰς τὰς Σύρτεις, καὶ μαθόντας παρὰ Τρίτωνος, τοῦ τότε βασιλεύοντος τῆς Λιβύης, τὴν ιδιότητα τῆς θαλάττης, καὶ τὸν κίνδυνον ἐκφυγόντας, δωρήσασθαι χαλκοῦν τρίποδα τὸν ἀρχαίους μὲν κεχαραγμένον γράμμασι, μέχρι δὲ τῶν νεωτέρων χρόνων διαμείναντα παρὰ τοῖς Εὐεσπερίταις. (7) οὐ παραλείπτεον δ' ἡμῖν ἀνεξέλεγκτον τὴν ἱστορίαν τῶν ἀποφνηαμένων τοὺς Ἀργοναύτας ἀνὰ τὸν Ἰστρον πλεύσαντας μέχρι τῶν πηγῶν κατενεχθῆναι διὰ τῆς ἀντιπροσώπου ῥύσεως πρὸς τὸν Ἀδριατικὸν κόλπον. (8) τούτους γὰρ ὁ χρόνος ἤλεγξεν ὑπολαβόντας τὸν ἐν τῷ Πόντῳ πλείοσι στόμασιν ἐξερευγόμενον Ἰστρον καὶ τὸν εἰς τὸν Ἀδρίαν ἐκβάλλοντα τὴν ῥύσιν ἔχειν ἀπὸ τῶν αὐτῶν τόπων· Ῥωμαίων γὰρ καταπολεμησάντων τὸ τῶν Ἰστρῶν ἔθνος, εὐρέθη τὰς πηγὰς ἔχων ὁ ποταμὸς ἀπὸ τετταράκοντα(») σταδίων τῆς θαλάττης. ἀλλὰ γὰρ τοῖς συγγραφεῦσιν αἰτίαν τῆς πλάνης φασὶ γενέσθαι τὴν ὁμωνυμίαν τῶν ποταμῶν.

3b, 566, F⁸⁶ SCHOL. APOLL. RHOD. 4, 786/7: Πλαγκταὶ πέτραι ἐν τῷ Πορθμῷ εἰσιν, ὡς Τίμαιος καὶ Πεισίστρατος ὁ Λιπαραῖος (574 F 1).

3b, 566, F⁸⁷ SCHOL. APOLL. RHOD. 4, 1153/4: κεῖνο καὶ εἰσέτι νῦν ἱερὸν κληίζεται ἄντρον / Μηδείης, ὅτι τούσγε σὺν ἀλλήλοισιν ἔμιξαν / τεινάμεναι ἑανοὺς εὐώδεας] τὸ Μάκριδος, ὃ νῦν ἱερὸν Μηδείας καλεῖται. Τιμαίου λέγοντος ἐν Κερκύραι τοὺς γάμους ἀχθῆναι 1, Διονύσιος ὁ Μιλήσιος ἐν β τῶν Ἀργοναυτῶν (32 F 3) ἐν Βυζαντίῳ φησίν, Ἀντίμαχος δὲ ἐν Λύδῃ (F 64 Wyss) ἐν Κόλχοις πλησίον τοῦ ποταμοῦ μιγῆναι.

3b, 566, F⁸⁸ SCHOL. APOLL. RHOD. 4, 1217/9b: Μοιράων δ' ἔτι κεῖσε θύη ἐπέτεια δέχονται / καὶ νυμφέων Νομίῳ καθ' ἱερὸν Ἀπόλλωνος / βωμοί, τοὺς Μήδεια καθίσσατο. πολλὰ δ' ἰοῦσιν / Ἀλκίνοος Μινύαις ξεινία, πολλὰ δ' ὅπασσεν / Ἀρήτη] Τίμαιος περὶ τῆς θυσίας ἱστορεῖ, ἔτι καὶ νῦν λέγων ἄγεσθαι κατ' ἐνιαυτόν, Μηδείας πρῶτον θυσάσης ἐν τῷ Ἀπόλλωνος ἱερῷ. καὶ βωμοὺς δὲ φησι μνημεῖα τῶν γάμων ἰδρῦσασθαι σύνεγγυς μὲν τῆς θαλάσσης, οὐ μακρὰν δὲ τῆς πόλεως ὀνομάζουσι δὲ τὸν μὲν Νυμφῶν, τὸν δὲ Νηρείδων.

3b, 566, F⁸⁹ DIODOR. 4, 21: Ἡρακλῆς δὲ διελθὼν τὴν τε τῶν Λιγύων καὶ τὴν τῶν Τυρρηνῶν χώραν, καταντήσας πρὸς τὸν Τίβεριν ποταμὸν κατεστρατοπέδευσεν οὗ νῦν ἡ Ῥώμη ἐστίν (5) ὁ δ' οὗν Ἡρακλῆς ἀπὸ τοῦ Τιβέρεως ἀναζεύξας καὶ διεξιὼν τὴν παράλιον τῆς νῦν Ἰταλίας

ὀνομαζομένης, κατήντησεν εἰς τὸ Κυμαῖον πεδίον, ἐν ᾧ μυθολογοῦσιν ἄνδρας γενέσθαι ταῖς τε ῥώμας προέχοντας καὶ ἐπὶ παρανομίαι διωνομασμένους, οὓς ὀνομάζεσθαι γίγαντας. ὠνομάσθαι δὲ καὶ τὸ πεδίον τοῦτο Φλεγραῖον ἀπὸ τοῦ λόφου τοῦ τὸ παλαιὸν ἐκφυσῶντος ἄπλτον πῦρ παραπλησίως τῇ κατὰ τὴν Σικελίαν Αἴτνῃ· καλεῖται δὲ νῦν ὁ τόπος Οὐεσουῖος, ἔχων πολλὰ σημεῖα τοῦ κεκαῦσθαι κατὰ τοὺς ἀρχαίους χρόνους. (6) τοὺς δ' οὖν γίγαντας πυθομένους τὴν Ἡρακλέους παρουσίαν, ἀθροισθῆναι πάντας καὶ παρατάξασθαι τῷ προειρημένῳ θαυμαστῇ δὲ γενομένης μάχης φασὶ τὸν Ἡρακλέα, συμμαχούντων αὐτῷ τῶν θεῶν, κρατῆσαι τῇ μάχῃ καὶ τοὺς πλείστους ἀνελόντα τὴν χώραν ἐξημερῶσαι. (7) μυθολογοῦνται δ' οἱ γίγαντες γηγενεῖς γεγονέναι διὰ τὴν ὑπερβολὴν τοῦ κατὰ τὸ σῶμα μεγέθους. καὶ περὶ μὲν τῶν ἐν Φλέγραι φονευθέντων γιγάντων τοιαῦτα μυθολογοῦσιν οἱ τινες, οἷς καὶ Τίμαιος ὁ συγγραφεὺς ἠκολούθησεν.

3b, 566, F 90 DIODOR. 4, 22, 6: ὁ δ' Ἡρακλῆς καταντήσας ἐπὶ τὸν Πορθμὸν κατὰ τὸ στενώτατον τῆς θαλάττης, τὰς μὲν βοῦς ἐπεραίωσεν εἰς τὴν Σικελίαν, αὐτὸς δὲ ταύρου κέρως λαβόμενος διενήξατο τὸν πόρον, ὄντος τοῦ διαστήματος σταδίων τριῶν καὶ δέκα, ὡς Τίμαιός φησιν.

3b, 566, F 91 SCHOL. A HOM. IL. Σ 486: τὰς μὲν κατηστερισμένας ἐν τῷ μετώπῳ τοῦ ταύρου Ὑάδας φασὶν εἰρῆσθαι, τὰς δὲ ἐπὶ τῆς ἡμιτόμου πλευρᾶς Πληιάδας καλεῖσθαι. Ἄτλαντος γὰρ τοῦ Ἰαπετοῦ καὶ Αἴθρας τῆς Ὠκεανοῦ, καθὰ φησιν Τίμαιος, θυγατέρες δώδεκα καὶ υἱὸς Ὑας. τοῦτον ἐν Λιβύῃ κυνηγετοῦντα ὄφιν κτείνει· καὶ αἱ μὲν ἐπὶ τὸν ἀδελφὸν θρηνοῦσαι ἀπόλλυνται, τὰς δὲ λοιπὰς δι' οἶκτον καταστερίσας Ζεὺς Ὑάδας ἐπωνόμασεν ἐπωνυμίαι τοῦ ἀδελφοῦ· αἱ δὲ πλείους ζῆ βραδέως μὲν, πλὴν ἀποθανοῦσαι Πληιάδες εἴρηνται. Φερεκύδης δὲ (3 F 90) ...

3b, 566, F 92 SCHOL. PINDAR. OL. 2, 15a: Θήρωνα ... ἔρεισμι' Ἀκράγαντος, εὐωνύμων τε πατέρων ἄωτον ὀρθόπολιν· καμώντες οἱ πολλὰ θυμῷ ἱερὸν ἔσχον οἶκημα ποταμοῦ] οἱ πρόγονοι τοῦ Θήρωνος ἔσχον τὴν Ἀκράγαντα· οἶκημα γὰρ ποταμοῦ τοῦ Ἀκράγαντος, καὶ τὴν πόλιν ὁμοίως καλεῖσθαι. οἱ δὲ Ἀκραγαντῖνοι Γελώων εἰσὶν ἄποικοι, ὥστε τὸ 'πατέρων ἄωτον' λέγει ἐπὶ τῶν Θήρωνος προγόνων, οἱ οὐχ ἁπλῶς εἰς τὴν Γέλαν μετῆραν, ἀλλὰ εὐθὺς ἀπὸ Ῥόδου εἰς τὴν Ἀκράγαντα. καὶ τοῦτο ἐξ αὐτοῦ Πινδάρου σαφηνίζεται, ὡς καὶ Τίμαιός φησι.

3b, 566, F 93 SCHOL. PINDAR. OL. 2 inscr. p. 58, 12 Dr: γέγραπται Θήρωνι Ἀκραγαντίνῳ ἄρματι νικήσαντι τὴν ὁλύμπιάδα· ἦν δὲ ὁ Θήρων τὸ ἀνέκαθεν ἀπὸ Οἰδίποδος. ἐκήδευσεν δὲ Γέλωνι τῷ τυράννῳ, δούς αὐτῷ τὴν θυγατέρα Δημαρέτην, ἀφ' ἧς καὶ τὸ Δημαρέτειον ὠνομάσθη νόμισμα. καὶ αὐτὸς δὲ ὁ Θήρων τὴν Πολύζηλον τοῦ ἀδελφοῦ Ἰέρωνος θυγατέρα ἔγμηεν, καὶ θ' ἅ φησι Τίμαιος.

3b, 566, F 93b —2, 29d: ζητεῖται, δι' ἣν αἰτίαν εὐξάμενος τῷ Θήρωνι τὰ κάλλιστα, κατάπαυσιν τῶν πραχθέντων δεινῶν αἰτεῖται τὸν Δία. καὶ ὁ μὲν Ἀρίσταρχος φησὶ διὰ τὸ κεκμηκέναι τοὺς τοῦ Θήρωνος πατέρας κατὰ τὴν Ῥόδον, τῶν πραγμάτων στασιαζομένων, καὶ οὕτω τὴν μετοικίαν εἰς τὴν Σικελίαν στείλαμένων, ὁ δὲ Δίδυμος (p. 215 Schm) τὸ ἀκριβέστερον τῆς ἱστορίας ἐκτίθεται, μάρτυρα Τίμαιον τὸν συντάξαντα τὰ περὶ τῆς Σικελίας προφερόμενος. ἡ δὲ ἱστορία οὕτως ἔχει· Θήρων ὁ τῶν Ἀκραγαντίνων βασιλεὺς Γέλωνι τῷ Ἰέρωνος ἀδελφῷ ἐπικηδεύσας γάμῳ συνάπτει τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα Δημαρέτην, ἀφ' ἧς καὶ τὸ Δημαρέτειον νόμισμα ἐν Σικελίᾳ. τοῦ δὲ Γέλωνος τελευτᾶν τὸν βίον μέλλοντος, Πολύζηλος ὁ ἀδελφὸς τὴν στρατηγίαν καὶ τὴν γαμετὴν τοῦ ἀδελφοῦ διαδέχεται κατὰ τὰς Γέλωνος προστάξεις, ὥστε τὸ Θήρωνος εἰς Γέλωνα κῆδος εἰς τὸν Πολύζηλον μετατεθεῖσθαι. λαμπρῶν δὲ αὐτῷ καὶ περιβλέπτῳ τυγχάνοντι κατὰ τὴν Σικελίαν, Ἰέρων φθονήσας ὁ ἀδελφὸς καὶ πρόφασιν σκηψάμενος τὸν πρὸς Συβαρίτας πόλεμον, ἀπελαύνει τῆς πατρίδος· ἀλλὰ καὶ τοῦτον κατάρθωσε τὸν πόλεμον ὁ Πολύζηλος. ὁ δὲ μὴ φέρων γυμνότερον αὐτοῦ κατηγορεῖν,

ἐπειρᾶτο νεωτερισμοῦ, καὶ οὕτω τὸν Θήρων α, ὑπεραγανακτήσαντα θυγατρὸς ἅμα καὶ γαμβροῦ, συρρῆξαι πρὸς Ἱέρωνα πόλεμον παρὰ Γέλαι τῷ Σικελιωτικῷ ποταμῷ ι, οὗ Καλλίμαχος (F 361 Schn = F 43, 48 Pf) μέμνηται «οἶδα Γέλα ποταμοῦ κεφαλῇ ἐπικείμενον ἄστν». μή γε μὴν εἰς βλάβην μήδε εἰς τέλος προχωρῆσαι τὸν πόλεμον· φασὶ γὰρ τότε Σιμωνίδην τὸν λυρικὸν περιτυχόντα διαλύσαι τοῖς βασιλεῦσι τὴν ἔχθραν ν. τοῦτοις οἰκείως τοῖς φθάσασιν εὐχεσθαι τῷ Δίῃ φησι τὸν Πίνδαρον ὁ Δίδυμος, ὥστε λοιπὸν αὐτοῖς εἰρηναῖον εἶναι τὸν βίον.

3b, 566, F 94 POLYB. 12, 26b: ὅτι Γέλωνος ἐπαγγελλομένου τοῖς Ἑλλήσι δισμυρίοις πεζοῖς, διακοσίαις δὲ ναυσὶ καταφράκτοις βοηθήσειν, ἐὰν αὐτῷ τῆς ἡγεμονίας [ἢ τῆς ἡγεμονίας] ἢ τῆς κατὰ γῆν ἢ τῆς κατὰ θάλατταν παραχωρήσωσι, φασὶ τοὺς προκαθημένους ἐν Κορίνθῳ τῶν Ἑλλήνων πραγματικώτατον ἀπόκριμα δοῦναι τοῖς παρὰ τοῦ Γέλωνος πρεσβευταῖς (2) ἐκέλευον γὰρ ὡς ἐπικούρον ἔρχεσθαι τὸν Γέλωνα μετὰ τῶν δυνάμεων, τὴν δ' ἡγεμονίαν ἀνάγκῃ τὰ πράγματα περιθήσειν τοῖς ἀρίστοις τῶν ἀνδρῶν. (3) τοῦτο δ' <οὐκ> ἐστὶ τῶν καταφευγόντων ἐπὶ τὰς Συρακουσίων ἐλπίδας, ἀλλὰ πιστευόντων αὐτοῖς καὶ προκαλουμένων τὸν βουλόμενον εἰς τὸν τῆς ἀνδρείας ἀγῶνα καὶ τὸν περὶ τῆς ἀρετῆς στέφανον. (4) ἀλλ' ὅμως Τίμαιος εἰς ἕκαστα τῶν προειρημένων τοσοῦτους ἐντείνει λόγους καὶ τοσαύτην ποιεῖται σπουδὴν περὶ τοῦ τὴν μὲν Σικελίαν μεγαλομερεστέραν ποιῆσαι τῆς συμπάσης Ἑλλάδος, τὰς δὲ ἐν αὐτῇ πράξεις ἐπιφανεστέρας καὶ καλλίους τῶν κατὰ τὴν ἄλλην οἰκουμένην, τῶν δ' ἀνδρῶν τῶν μὲν σοφία διενηνοχότων σοφωτάτους τοὺς ἐν Σικελίᾳ, τῶν δὲ πραγματικῶν ἡγεμονικωτάτους καὶ θειοτάτους τοὺς ἐκ Συρακουσῶν, (5) ὥστε μὴ καταλιπεῖν ὑπερβολὴν τοῖς μειρακίοις τοῖς ἐν ταῖς διατριβαῖς καὶ τοῖς τόποις πρὸς τὰς παραδόξους ἐπιχειρήσεις, ὅταν ἡ Θερσίτου λέγειν ἐγκώμιον ἢ Πηνελόπης προθῶνται ψόγον ἢ τινος ἑτέρου τῶν τοιούτων.

3b, 566, F 95 TZETZ. Chil. 4, 266: Γέλωνα Συρακούσιον καθ' ὕπνους δὲ βοῶντα / (κεραυνοβλής γὰρ ἔδοξεν ὀνείροις γεγονέναι) / ὁ κύων θορυβούμενον ἀμέτρως γνοὺς ἐκείνον, / καθυλακτῶν οὐκ ἔληξεν, ἕως ἐγείρει τοῦτον. / τοῦτον ἐξέσωσέ ποτε καὶ λύκος ἐκ θανάτου· / σχολῇ προσκαθημένου γὰρ ἔτι παιδίου ὄντος, / λύκος ἐλθὼν ἀφήρπαξε τὴν δέλτον τὴν ἐκείνου· / τοῦ δὲ δραμόντος πρὸς αὐτὸν τὸν λύκον καὶ τὴν δέλτον, / κατασεισθεῖσα ἡ σχολὴ βαθρόθεν καταπίπτει, / καὶ σύμπαντας ἀπέκτεινε παῖδας σὺν διδασκάλῳ. / τῶν παίδων δὲ τὸν ἀριθμὸν οἱ συγγραφεῖς βοῶσι, / Τίμαιοι, Διονύσιοι (—), Διόδωροι (10, 29) καὶ Δίων (—), / πλείω τελοῦντα ἑκατόν· τὸ δ' ἀκριβὲς οὐκ οἶδα.

3b, 566, F 96 SCHOL. PINDAR. Ol. 6, 158: Ἱέρων καθαρῶι σκάπτῳ διέπων] (α) ἱερωσύνην <εἶχεν> ὁ Ἱέρων Δήμητρος καὶ Κόρης καὶ Διὸς Αἰτναίου ἐν Σικελίᾳ ἐκ διαδοχῆς <Τη> λίνου τοῦ προγόνου αὐτῶν ... (c) ὁ δὲ Δίδυμος (p. 219 Schm)· διὰ τὸν Ἱέρωνα, ἐπεὶ ἄνωθεν ἐκ προγόνων ἱεροφάντης τῶν θεῶν (?) ἀποδέδεικται, τὰ προκείμενά φησιν ὁ Πίνδαρος. καὶ παρατίθεται τὰ Φιλίστου (556 F 49) καὶ τὰ Τιμαίου.

3b, 566, F 97 SCHOL. PINDAR. Pyth. 1, 112: Δεινομένης δὲ υἱὸς Ἱέρωνος ἐκ τῆς Νικοκλέους τοῦ Συρακουσίου θυγατρὸς κατὰ Φιλίστον (556 F 50) καὶ Τίμαιον· ἐκ γὰρ τῆς Ἀναξιλάου θυγατρὸς καὶ τῆς Θήρωνος ἀνεψιᾶς οὐκ ἐπαιδοποίησεν ὁ Ἱέρων, προγαμήσας ταύτην. ὅθεν ἐστὶ καὶ ὁ παῖς ὁμώνυμος τῷ πάππῳ· Δεινομένης γὰρ πατὴρ Ἱέρωνος.

3b, 566, F 98 SCHOL. LYKOPHR. Al. 732: φησὶ Τίμαιος Διότιμον τὸν Ἀθηναίων ναύαρχον παραγενόμενον εἰς Νεάπολιν, κατὰ χρησμὸν θῆσαι τῇ Παρθενόπῃ καὶ δρόμον ποιῆσαι λαμπάδος· διὸ καὶ μέχρι τοῦ νῦν τῆς λαμπάδος ἀγῶνα <ἐτησίως> τελεῖσθαι παρὰ τοῖς Νεαπολίταις.

3b, 566, F 99 CORNEL. NEP. Alkib. 11, 1: hunc infamatum a plerisque tres gravissimi historici summis laudibus extulerunt: Thucydides, qui eiusdem aetatis fuit, Theopompus (115 F 288) post

aliquanto natus, et Timaeus, qui quidem duo maledicentissimi nescio quo modo in illo uno laudando consentiunt. (2) namque ea quae supra scripsimus de eo praedicarunt atque hoc amplius: cum Athenis, splendidissima civitate, natus esset, omnes splendore ac dignitate superasse vitae; (3) postquam inde expulsus Thebas venerit, adeo studiis eorum inservisse, ut nemo eum labore corporisque viribus posset aequiperare (omnes enim Boeotii magis firmitati corporis quam ingenii acumini inserviunt); (4) eundem apud Lacedaemonios, quorum moribus summa virtus in patientia ponebatur, sic duritiae se dedisse, ut parsimonia victus atque cultus omnes Lacedaemonios vinceret. fuisse apud Thracas, homines vinolentos rebusque veneriis deditos: hos quoque in his rebus antecessisse. (5) venisse ad Persas, apud quos summa laus esset fortiter venari, luxuriose vivere: horum sic imitatum consuetudinem, ut illi ipsi eum in his maxime admirarentur. (6) quibus rebus effecisse ut apud quoscumque esset, princeps poneretur habereturque carissimus.

3b, 566, F 100a PLUTARCH. Nikias 19, 5: Τίμαιος δὲ καὶ τοὺς Σικελιώτας φησὶν ἐν μηδενὶ λόγῳ ποιεῖσθαι τὸν Γύλιππον, ὕστερον μὲν αἰσχροκέρδειαν αὐτοῦ καὶ μικρολογίαν καταγνόντας, ὡς δὲ πρῶτον ὥφθη, σκώπτοντας εἰς τὸν τρίβωνα καὶ τὴν κόμην. εἶτα μέντοι φησὶν αὐτός, ὅτι τῷ Γυλίππῳ φανέντι καθάπερ γλαυκὶ πολλοὶ προσέπτησαν ἐτοίμως στρατευόμενοι.

3b, 566, F 100b —28: ἐκκλησίας δὲ πανδήμου Συρακουσίων καὶ τῶν συμμάχων γενομένης, Εὐρυκλῆς ὁ δημαγωγὸς ἔγραψε (2) ... τῶν δ' Ἀθηναίων τοὺς μὲν οἰκέτας ἀποδόσθαι καὶ τοὺς ἄλλους συμμάχους, αὐτοὺς δὲ καὶ τοὺς ἀπὸ Σικελίας φρουρεῖν ἐμβαλόντας εἰς τὰς λατομίας πλὴν τῶν στρατηγῶν, ἐκείνους δ' ἀποκτεῖναι. (3) ταῦτα προσδεχομένων τῶν Συρακουσίων, Ἑρμοκράτης μὲν εἰπὼν ὅτι τοῦ νικᾶν κρεῖττόν ἐστι τὸ καλῶς χρῆσθαι τῇ νίκῃ, οὐ μετρίως ἐθορυβήθη, Γύλιππον δὲ τοὺς στρατηγοὺς τῶν Ἀθηναίων ἐξαιτούμενον ζῶντας ἀγαγεῖν Λακεδαιμονίοις, ὑβρίζοντες ἤδη τοῖς εὐτυχήμασιν κακῶς ἔλεγον, ἄλλως τε καὶ παρὰ τὸν πόλεμον αὐτοῦ τὴν τραχύτητα καὶ τὸ Λακωνικὸν τῆς ἐπιστάσεως οὐ ραιδίως ἐνηνοχότες (4) ὡς δὲ Τίμαιός φησι, καὶ μικρολογίαν τινὰ καὶ πλεονεξίαν κατεγνωκότες, ἀρρώστημα πατρῷον ἐφ' ᾧ καὶ Κλεανδρίδης ὁ πατὴρ αὐτοῦ δώρων ἀλούς ἔφυγε, καὶ οὗτος αὐτὸς ἀπὸ τῶν χιλίων ταλάντων, ἃ Λύσανδρος ἔπεμψεν εἰς Σπάρτην, ὑφελόμενος τριάκοντα καὶ κρύψας ὑπὸ τὸν ὄροφον τῆς οἰκίας, εἶτα μηνυθεὶς αἰσχίστα πάντων ἐξέπεσεν.

3b, 566, F 100c —Timol. 41, 4: Τίμαιος δὲ καὶ Γύλιππον ἀκλεῶς φησι καὶ ἀτίμως ἀποπέμψαι Συρακοσίους, φιλοπλουτίαν αὐτοῦ καὶ ἀπληστίαν ἐν τῇ στρατηγίᾳ κατεγνωκότας.

3b, 566, F 100d PLUTARCH. Nikias 28, 5: Δημοσθένην δὲ καὶ Νικίαν ἀποθανεῖν Τίμαιος οὐ φησιν ὑπὸ Συρακουσίων κελευσθέντας, ὡς Φίλιστος (556 F 55) ἔγραψε καὶ Θουκυδίδης (7, 86, 2), ἀλλ' Ἑρμοκράτους πέμπαντος ἔτι τῆς ἐκκλησίας συνεστώσης, καὶ δι' ἐνὸς τῶν φυλάκων παρέντος αὐτοὺς δι' αὐτῶν ἀποθανεῖν· τὰ μέντοι σώματα πρὸς ταῖς πύλαις ἐκβληθέντα κεῖσθαι φανερά τοῖς δεομένοις τοῦ θεάματος.

3b, 566, F 100e —ANON. Π. ὑψ. 4, 3: (Τ 23) τοῖς δὲ Ἀθηναίοις ἀλοῦσιν περὶ Σικελίαν τίνα τρόπον ἐπιφωνεῖ; ὅτι « εἰς τὸν Ἑρμῆν ἀσεβήσαντες καὶ περικόψαντες αὐτοῦ τὰ ἀγάλματα α , διὰ τοῦ τ ' ἔδωκαν δίκη ν , οὐχ ἥκιστα δ ι ' ἕνα ἄνδρ α , ὃς ἀπὸ τοῦ παρανομηθέντος διὰ πατέρων ἦ ν , Ἑρμοκράτη τὸν Ἑρμῶν ς » .

3b, 566, F 100f —PLUTARCH. Nikias 1, 2: (Τ 18) πολλαχοῦ δ' ὑπορρέων εἰς τὸν Ξέναρχον, ὥσπερ ὅταν λέγῃ τοῖς Ἀθηναίοις οἰωνὸν ἡγήσασθαι (?) γεγονέναι τὸν ἀπὸ τῆς νίκης ἔχοντα τὸ ὄνομα στρατηγὸν ἀντειπόντα πρὸς τὴν στρατηγίαν · καὶ τῇ περικοπῇ τῶν Ἑρμῶν προσημαίνειν αὐτοῖς τὸ δαιμόνιον ν , ὡς ὁ φ ' Ἑρμοκράτους τοῦ Ἑρμῶνος πλεῖστα πείσονται παρὰ τὸν πόλεμον · (3) ἔτι δ ' εἰκὸς εἶναι τὸν Ἡρακλέα τοῖς μὲν Συρακουσίοις βοηθεῖν διὰ τὴν Κόρη ν , πα ρ ' ἧς ἔλαβε τὸν

Κέρβερο ν , ὀργίζεσθαι δὲ τοῖς Ἀθηναίοι ς , ὅτι τοὺς Αἰγεςτέα ς , ἀπογόνους ὄντας Τρώω ν , ἔσωιζο ν , αὐτὸς δ' ὑπὸ Λαομέδοντος ἀδικηθεὶς ἀνάστατον ἐποίησε τὴν πόλι ν .

3b, 566, F 103 DIODOR. 13, 54, 5: εἶχε δὲ τοὺς σύμπαντας Ἀννίβας, ὡς μὲν Ἑφορος (70 F 201) ἀνέγραψε, πεζῶν μυριάδας εἴκοσι, ἵππεῖς δὲ τετρακισχιλίους, ὡς δὲ Τίμαιός φησιν, οὐ πολλῶι πλείους τῶν δέκα μυριάδων.

3b, 566, F 104 DIODOR. 13, 60, 5: λαμπρῶς δ' αὐτῶν ἀγωνιζομένων, οἱ βάρβαροι πρὸς φυγὴν ἐτράπησαν· τούτων δ' οὐδενὶ κόσμῳ φευγόντων πρὸς τοὺς ἐπὶ τῶν λόφων στρατοπεδεύοντας, ἐπηκολούθουν ἀλλήλοις παρακελεύόμενοι μηδένα ζωγρεῖν, καὶ πλείους ἀνεῖλον τῶν ἑξακισχιλίων, ὡς Τίμαιος, ὡς δ' Ἑφορός φησι (70 F 202), διςμυρίων.

3b, 566, F 105 PLUTARCH. Quaest. conv. 8, 1, 1, p. 717 C: οἷον ἦν τὸ περὶ τῆς Εὐριπίδου γενέσεως καὶ τελευτῆς, γενομένου μὲν ἡμέραι, καθ' ἣν οἱ Ἕλληνες ἐναυμάχουν ἐν Σαλαμῖνι πρὸς τὸν Μῆδον, ἀποθανόντος δὲ καθ' ἣν ἐγεννήθη Διονύσιος ὁ πρεσβύτερος τῶν ἐν Σικελίᾳ τυράννων, ἅμα τῆς Τύχης, ὡς Τίμαιος ἔφη, τὸν μιμητὴν ἐξαγοῦσης τῶν τραγικῶν παθῶν καὶ τὸν ἀγωνιστὴν ἐπεισαγοῦσης.

3b, 566, F 106 DIODOR. 13, 108, 4: ἐχόντων δὲ τῶν Γελώιων ἐκτὸς τῆς πόλεως Ἀπόλλωνος ἀνδριάντα χαλκοῦν σφόδρα μέγαν, συλήσαντες αὐτὸν ἀπέστειλαν εἰς τὴν Τύρον. τοῦτον μὲν οἱ Γελῶιοι κατὰ τὸν τοῦ θεοῦ χρησμὸν ἀνέθηκαν, οἱ δὲ Τύριοι καθ' ὃν καιρὸν ὕστερον ὑπ' Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνοϋ ἐπολιορκοῦντο, καθύβριζον ὡς συναγωνιζόμενον τοῖς πολεμίοις. Ἀλεξάνδρου δ' ἐλόντος τὴν πόλιν, ὡς Τίμαιός φησι, κατὰ τὴν ὁμώνυμον ἡμέραν καὶ τὴν αὐτὴν ὥραν ἐν ἧι Καρχηδόνιοι τὸν Ἀπόλλωνα περὶ Γέλαν ἐσύλησαν, συνέβη τιμηθῆναι θυσίαις καὶ προσόδοις ταῖς μεγίσταις τῶν Ἑλλήνων ὡς αἴτιον γεγεννημένον τῆς ἀλώσεως. (5) ταῦτα μὲν οὖν καίπερ ἐν ἄλλοιςπραχθέντα χρόνοις, οὐκ ἀνεπιτήδειον ἡγησάμεθα παρ' ἄλληλα θεῖναι διὰ τὸ παράδοξον.

3b, 566, F 107 DIODOR. 13, 109: Διονύσιος δ' ὁ τῶν Συρακοσίων τύραννος μεταπεμφάμενος παρὰ τῶν ἐξ Ἰταλίας Ἑλλήνων βοήθειαν, ἐξῆγε καὶ παρὰ τῶν ἄλλων συμμάχων δύναμιν· ἐπέλεξε δὲ καὶ τῶν Συρακοσίων τοὺς πλείστους τῶν ἐν ἡλικίᾳ, καὶ τοὺς μισθοφόρους κατέλεξε εἰς τὸ στρατόπεδον. (2) εἶχε δὲ τοὺς ἅπαντας, ὡς μὲν τινες, πεντακισμυρίους, ὡς δὲ Τίμαιος ἀνέγραψε, πεζοὺς μὲν τρισμυρίους, ἵππεῖς δὲ χιλίους, ναῦς δὲ καταφράκτους πεντήκοντα.

3b, 566, F 108 DIODOR. 14, 54, 5: καὶ πέρας ἤθροισαν πεζῶν μὲν ὑπὲρ τὰς τριάκοντα μυριάδας, ἵππεῖς δὲ τετρακισχιλίους χωρὶς τῶν ἀρμάτων (ταῦτα δ' ἦσαν τετρακόσια), ναῦς δὲ μακρὰς μὲν τετρακοσίας, τὰς δὲ τὸν σῆτον καὶ τὰ μηχανήματα καὶ τὴν ἄλλην ὑπηρεσίαν παρακομιζούσας πλείους τῶν ἑξακοσίων, καθάπερ φησὶν Ἑφορος (70 F 204). (6) Τίμαιος μὲν γὰρ τὰς ἐκ τῆς Λιβύης περαιωθείσας δυνάμεις οὐ πλείω φησὶν εἶναι δέκα μυριάδων, καὶ πρὸς ταύταις ἐτέρας τρεῖς ἀποφαίνεται κατὰ Σικελίαν στρατολογηθείσας.

3b, 566, F 109 PLUTARCH. Dion 6, 2: ἐπεὶ δὲ νοσῶν ἔδοξεν ὁ Διονύσιος ἀβιώτως ἔχειν, ἐπεχείρησεν αὐτῷ διαλέγεσθαι περὶ τῶν ἐκ τῆς Ἀριστομάχης τέκνων ὁ Δίων. (3) οἱ δ' ἰατροὶ τῷ μέλλοντι τὴν ἀρχὴν διαδέχεσθαι χαριζόμενοι, καιρὸν οὐ παρέσχον· ὡς δὲ Τίμαιός φησι, καὶ φάρμακον ὑπνωτικὸν αἰτοῦντι δόντες ἀφείλοντο τὴν αἴσθησιν αὐτοῦ, θανάτῳ συνάψαντες τὸν ὕπνον.

3b, 566, F 110 POLYB. 12, 4a, 3: (T 19 p. 584, 13) Ἐφόρου δὲ πάλιν ὅταν καταψεύδῃται, φάσκων λέγειν αὐτὸν ὅτι Διονύσιος ὁ πρεσβύτερος παρελάμβανεν τὴν ἀρχὴν ἐτῶν εἴκοσι τριῶν ὑπάρχων, δυναστεῦσαι δὲ τετταράκοντα καὶ δύο, μεταλλάξαι δὲ τὸν βίον προσλαβὼν τοῖς ἐξήκοντα τρία. (4) τοῦτο γὰρ οὐδεὶς ἂν εἴπειεν δὴ πού τοῦ συγγραφέως εἶναι τὸ διατύπωμα, τοῦ δὲ γραφέως ὁμολογουμένως.

3b, 566, F 111

POLYB. 12, 24, 3: (F 152) τὸν δ' αὐτὸν τρόπον ἐπὶ τοῦ Διονυσίου τοῦ τυράννου κλινοκοσμοῦντος καὶ τὰς τῶν ὑφασμάτων ιδιότητας καὶ ποικιλίας ἐξεργαζομένου συνεχῶς (scil. λέγει διαφαίνειν τὴν ἑαυτοῦ φύσιν).

3b, 566, F 112² ATHEN. 5, 40 p. 206 E: Τίμαιος δ' ἐπὶ τῇ πυρᾷ τῇ κατασκευασθείσῃ Διονυσίῳ τῷ Σικελίας τυράννῳ (scil. θαυμάζεται).

3b, 566, F 112³ PLUTARCH. Dion 14, 4: ἐκ τούτων ὑποψίας πρῶτον, εἴτα καὶ φανερωτέρας ὀργῆς καὶ διαφορᾶς γενομένης, ἐκομίσθη τις ἐπιστολὴ κρύφα πρὸς Διονύσιον, ἣν ἐγεγράφει Δίων πρὸς τοὺς Καρχηδονίων ἐπιμελητάς, κελεύων ὅταν Διονυσίῳ περὶ τῆς εἰρήνης διαλέγωνται, μὴ χωρὶς αὐτοῦ ποιήσασθαι τὴν ἔντευξιν, ὡς πάντα θησομένους ἀμεταπτῶτως δι' αὐτοῦ. (5) ταύτην ἀναγνοὺς Διονύσιος Φιλίστῳ, καὶ μετ' ἐκείνου βουλευσάμενος, ὡς φησι Τίμαιος, ὑπῆλθε τὸν Δίωνα πεπλασμέναις διαλύσεσι. (6) καὶ μέτρια σκηψάμενος, διαλάττεσθαι τε φήσας, μόνον τ' ἀπαγαγὼν ὑπὸ τὴν ἀκρόπολιν πρὸς τὴν θάλασσαν, ἔδειξε τὴν ἐπιστολὴν, καὶ κατηγορήσεν ὡς συνισταμένου μετὰ Καρχηδονίων ἐπ' αὐτόν. (7) ἀπολογεῖσθαι δὲ βουλομένου τοῦ Δίωνος, οὐκ ἀνασχόμενος, ἀλλ' εὐθύς ὡς εἶχεν ἐνθήμενος εἰς ἀκάτιον, προσέταξε τοῖς ναύταις κομίζοντας αὐτὸν ἐκθεῖναι περὶ τὴν Ἰταλίαν.

3b, 566, F 114¹ PLUTARCH. Dion 31, 2: κήρυκες δὲ παρὰ τοῦ Διονυσίου κατέβαινον ἐπιστολὰς πρὸς Δίωνα παρὰ τῶν οἰκείων γυναικῶν κομίζοντες. μία δ' ἦν ἔξωθεν ἐπιγεγραμμένη 'τῷ πατρὶ παρ' Ἰππαρίνου· τοῦτο γὰρ ἦν ὄνομα τῷ Δίωνος υἱῷ. (3) καίτοι φησὶ Τίμαιος Ἀρεταῖον αὐτὸν ἀπὸ τῆς μητρὸς Ἀρέτης καλεῖσθαι· Τιμωνίδῃ δὲ μᾶλλον (561 F 1), ὡς οἶομαι, περὶ γε τούτων πιστευτέον

3b, 566, F 115¹ PLUTARCH. Dion 35, 6: (Timonides 561 F 2) ἔτι δὲ μᾶλλον ἐφυβρίζων ὁ Τίμαιος ἐκ τοῦ σκέλους φησὶ τοῦ χωλοῦ τὰ παιδάρια τὸν νεκρὸν ἐφαψάμενα τοῦ Φιλίστου σύρειν διὰ τῆς πόλεως, χλευαζόμενον ὑπὸ τῶν Συρακοσίων πάντων, ὁρώντων τοῦ σκέλους ἐλκόμενον τὸν εἰπόντα μὴ δεῖν ἐκ τυραννίδος φεύγειν Διονύσιον ἵππῳ ταχεῖ χρώμενον, ἀλλὰ τοῦ σκέλους ἐλκόμενον. (7) καίτοι τοῦτο Φίλιστος (556 F 59) ὡς ὑφ' ἐτέρου λεχθέν, οὐχ ὑφ' αὐτοῦ, πρὸς Διονύσιον ἐξήγγελκεν (folgt F 154).

3b, 566, F 116¹ PLUTARCH. Timoleon 4, 5 (Clem. Al. Strom. 1, 135, 1): βαρέως φέρων ὁ Τιμολέων καὶ συμφορὰν ποιούμενος ἑαυτοῦ τὴν ἐκείνου κακίαν, ἐπεχείρησε μὲν αὐτῷ διαλέγεσθαι (6) ἀπωσαμένου δ' ἐκείνου καὶ καταφρονήσαντος, οὕτω παραλαβὼν τῶν μὲν οἰκείων Αἰσχύλον, ἀδελφὸν ὄντα τῆς Τιμοφάνους γυναικός, τῶν δὲ φίλων τὸν μάντιν, ὃν Σάτυρον μὲν Θεόπομπος (115 F 334), Ἐφορος (70 F 221) δὲ καὶ Τίμαιος Ὀρθαγόραν ὀνομάζουσιν, καὶ διαλιπὼν ἡμέρας ὀλίγας, αὐθις ἀνέβη πρὸς τὸν ἀδελφόν· (7) καὶ περιστάντες αὐτὸν οἱ τρεῖς, καθικέτευον ἀλλὰ νῦν γε χρησάμενον λογισμῷ μεταβαλέσθαι. (8) τοῦ δὲ Τιμοφάνους πρῶτον μὲν αὐτῶν καταγελῶντος, ἔπειτα δὲ πρὸς ὀργὴν ἐκφερομένου καὶ χαλεπαίνοντος, ὁ μὲν Τιμολέων ἀποχωρήσας μικρὸν αὐτοῦ καὶ συγκαλυψάμενος εἰστήκει δακρύων, ἐκεῖνοι δὲ τὰ ξίφη σπασάμενοι ταχὺ διαφθείρουσι αὐτόν.

3b, 566, F 117¹ POLYB. 12, 4a, 2 (T 19 p. 584, 12/3) ἐν αἷς Θεοπόμπου μὲν κατηγορεῖ, διότι Διονυσίου ποιησαμένου τὴν ἀνακομιδὴν ἐκ Σικελίας εἰς Κόρινθον ἐν μακρᾷ νήϊ, Θεόπομπός (115 F 341) φησιν ἐν στρογγύλῃ παραγενέσθαι τὸν Διονύσιον.

3b, 566, F 118¹ PLUTARCH. Quaest. conv. 5, 3, 2 p. 676 D: ἱστορεῖ δὲ καὶ Τίμαιος ὁ συγγραφεύς, ὅτι Κορινθίοις ὀπηνίκα μαχομένοι πρὸς Καρχηδονίους ἐβάδιζον ὑπὲρ τῆς Σικελίας, ἐνέβαλον ἡμίονοι σέλινα κομίζοντες οἰωνισαμένων δὲ τῶν πολλῶν τὸ σύμβολον ὡς οὐ χρηστόν, ὅτι δοκεῖ τὸ σέλινον ἐπικήδειον εἶναι, καὶ τοὺς ἐπισφαλῶς νοσοῦντας δεῖσθαι τοῦ σελίνου φαμέν, ἄλλως θ' ὁ

Τιμολέων ἐθάρρυνεν αὐτοὺς καὶ ἀνεμίμησκε τῶν Ἰσθμοῖ σελίνων, οἷς ἀναστέφουσι Κορίνθιοι τοὺς νικῶντας.

3b, 566, F 119 POLYB. 12, 23, 4 (T 19 p. 585, 15) ἐκεῖνος μὲν οὖν ἀποθεοῦν Ἀλέξανδρον ἐβουλήθη, Τίμαιος δὲ μείζω ποιεῖ Τιμολέοντα τῶν ἐπιφανεστάτων θεῶν· (5) καὶ Καλλισθένης μὲν ἄνδρα τοιοῦτον, ὃν πάντες μεγαλοφύστερον ἢ κατ' ἄνθρωπον γεγονέναι τῇ ψυχῇ συγχωροῦσιν, (6) οὗτος δὲ Τιμολέοντα τὸν οὐχ οἷον δόξαντά τι πεπραχέναι μεγαλεῖον, ἀλλ' οὐδ' ἐπιβαλόμενον, μίαν δὲ τῷ βίῳ γραμμὴν διανύσαντα, καὶ ταύτην οὐδὲ σπουδαίαν τρόπον τινὰ πρὸς τὸ μέγεθος τῆς οἰκουμένης, λέγω δὲ τὴν ἐκ τῆς πατρίδος εἰς Συρακούσας. (7) ἀλλὰ μοι δοκεῖ πεισθῆναι Τίμαιος ὥς, ἂν Τιμολέων, πεφιλοδοξηκῶς ἐν αὐτῇ Σικελίᾳ, καθάπερ ἐν ὀξυβάφῳ, σύγκριτος φανῇ τοῖς ἐπιφανεστάτοις τῶν ἡρώων, κἂν αὐτὸς ὑπὲρ Ἰταλίας μόνον καὶ Σικελίας πραγματευόμενος εἰκότως παραβολῇς ἀξιωθῆναι τοῖς ὑπὲρ τῆς οἰκουμένης καὶ τῶν καθόλου πράξεων πεπονημένοις τὰς συντάξεις.

3b, 566, F 119b PLUTARCH. Timol. 36: πολλῶν γοῦν κατ' αὐτὸν Ἑλλήνων μεγάλων γενομένων καὶ μεγάλα κατεργασαμένων, ὧν καὶ Τιμόθεος ἦν καὶ Ἀγισίλαος καὶ Πελοπίδας καὶ ὁ μάλιστα ζηλωθεὶς ὑπὸ Τιμολέοντος Ἐπαμεινώνδας, αἱ μὲν ἐκείνων πράξεις βίαι τινὶ καὶ πόνῳ τὸ λαμπρὸν ἐξενηρόχασι μεμειγμένον, ὥστε καὶ μέμψιν ἐνίαις ἐπιγίνεσθαι καὶ μετάνοιαν· (2) τῶν δὲ Τιμολέοντος ἔργων, ἔξω λόγου θεμένοις τὴν περὶ τὸν ἀδελφὸν ἀνάγκην (F 116), οὐδέν ἐστιν ὧ μὴ τὰ τοῦ Σοφοκλέους (F 790 N 2), ὥς φησι Τίμαιος, ἐπιφωνεῖν ἔπρεπεν· «ὦ θεοί, τίς ἄρα Κύπρις ἢ τίς Ἰμερος / τοῦδε ξυνήψατο;»

3b, 566, F 119c CICERO Ad. fam. 5, 12, 7: ... si in tua scripta pervenero ... ingenium mihi suppeditatum fuerit tuum, sicut Timoleonti a Timaeo aut ab Herodoto Themistocli.

3b, 566, F 120 DIODOR. 20, 79, 5: ὁ δ' Ἀγαθοκλῆς γνοὺς αὐτοῦ τὴν ἐπίνοιαν, πρὸς μὲν τοὺς φυγάδας διεπέμπετο, κατηγορῶν τοῦ Δημοκράτους ὡς διακωλύοντος αὐτοῦ τυχεῖν αὐτοὺς τῆς αὐτονομίας, πρὸς δὲ Καρχηδονίους πρεσβευτὰς ἀποστείλας, συνέθετο τὴν εἰρήνην ἐφ' οἷς τὰς πόλεις κομίσασθαι τοὺς Φοίνικας πάσας τὰς πρότερον ὑπ' αὐτοὺς γεγενημένας· ἀντὶ δὲ τούτων ἔλαβε παρὰ Καρχηδονίων χρυσίον μὲν εἰς ἀργυρίου λόγον τριακοσίων ταλάντων (ὡς δὲ Τίμαιός φησιν ἑκατὸν πεντήκοντα), σίτου δὲ μηδὲ μινων εἴκοσι μυριάδας.

3b, 566, F 121 DIODOR. 20, 89, 4: τῶν δὲ φυγάδων οἱ μὲν ἵππεῖς ἅπαντες ἀπὸ τῆς φυγῆς διεσώθησαν εἰς Ἀμβίκας χωρίον, τῶν δὲ πεζῶν ἔνιοι μὲν νυκτὸς ἐπιγενομένης διέδρασαν, οἱ δὲ πλείους καταλαβόμενοι λόφον διελύσαντο πρὸς Ἀγαθοκλέα. (5) λαβόντων οὖν αὐτῶν πίστει καὶ καταβάντων ἀπὸ τινος ἔρυμνοῦ λόφου, τὰ μὲν ὅπλα παρείλετο, τὴν δὲ δύναμιν περιστήσας ἅπαντας κατηκόντισεν, ὄντας περὶ ἐπτακισχιλίους, ὡς Τίμαιός φησι, ὡς δ' ἔνιοι γράφουσιν, εἰς τετρακισχιλίους. (6) αἰὲ γὰρ ὁ τύραννος οὗτος πίστεως μὲν καὶ τῶν ὀρκῶν κατεφρόνει, τὴν δ' ἰδίαν ἰσχὺν οὐκ ἐκ τῆς περὶ αὐτὸν δυνάμεως ἀλλ' ἐκ τῆς τῶν ὑποτεταγμένων ἀσθενείας περιποιεῖτο, πλεῖον δεδοικῶς τοὺς συμμάχους ἢ τοὺς πολεμίους.

3b, 566, F 122 ANON. Π. ὑψ. 4, 5: ὁ μέντοι Τίμαιος, ὡς φωρίου τινὸς ἐφαπτόμενος, οὐδὲ τοῦτο Ξενοφῶντι (Resp. Lac. 3, 5) τὸ ψυχρὸν κατέλιπεν· φησὶ γοῦν ἐπὶ τοῦ Ἀγαθοκλέους καὶ τὸ τὴν ἀνεψιὰν ἐτέρῳ δεδομένην ἐκ τῶν ἀνακαλυπτηρίων ἀρπάσαντα ἀπελθεῖν, «ὁ τίς ἂν ἐποίησεν ἐν ὀφθαλμοῖς κόρας, μὴ πόρνας ἔχων;»

3b, 566, F 123 DIODOR. 21, 16, 5: Ἀγαθοκλῆς μὲν πλείστους καὶ ποικιλωτάτους φόνους ἐπιτελεσάμενος κατὰ τὴν δυναστείαν, καὶ τῇ κατὰ τῶν ὁμοφύλων ὁμοφύλῳ προσθεὶς καὶ τὴν εἰς θεοὺς ἀσέβειαν, πρέπουσαν ἔσχε τῇ παρανομίᾳ τὴν τοῦ βίου καταστροφὴν, δυναστεύσας μὲν ἔτη δύο τῶν τριάκοντα λείποντα, βιώσας δὲ δύο πρὸς τοῖς ἑβδομήκοντα ἔτη, καθὼς Τίμαιος ὁ Συρακόσιος

συγγράφει, καὶ Καλλίας καὶ αὐτὸς Συρακόσιος (564 F 6) ... καὶ Ἄντανδρος ... καὶ αὐτὸς συγγραφεὺς (565).

3b, 566, F 1241 [LUKIAN.] Macrobi. 10: Ἀγαθοκλῆς δὲ ὁ Σικελίας τύραννος ἐτῶν ἐνενήκοντα πέντε τελευτᾷ, καθάπερ Δημοχάρης (75 F 5) καὶ Τίμαιος ἱστοροῦσιν.

3b, 566, F 1241 POLYB. 8, 12, 12: ὥστε τὴν μὲν Τιμαίου τοῦ συγγραφέως πικρίαν, ἣ κέχρηται κατ' Ἀγαθοκλέους τοῦ Σικελίας δυνάστου, καίπερ ἀνυπέβλητον εἶναι δοκοῦσαν, ὅμως λόγον ἔχειν —ὥς γὰρ κατ' ἐχθροῦ καὶ πονηροῦ καὶ τυράννου διατίθεται τὴν κατηγορίαν.

3b, 566, F 1241 POLYB. 12, 15: καὶ γὰρ οὐδὲ ταῖς κατ' Ἀγαθοκλέους ἔγωγε λοιδορίαις, εἰ καὶ πάντων γέγονεν ἀσεβέστατος, εὐδοκῶ. (2) λέγω δὲ τούτοις, ἐν οἷς ἐπὶ καταστροφῇ τῆς ὅλης ἱστορίας φησὶ γεγενῆσθαι τὸν Ἀγαθοκλέα κατὰ τὴν πρώτην ἡλικίαν κοινὸν πόρνον, ἔτοιμον τοῖς ἀκράτεστάτοις, κολιόν, τριόρχην, πάντων τῶν βουλομένων τοὺς ὅπισθεν ἔμπροσθεν γεγονότα. (3) πρὸς δὲ τούτοις, ὅτ' ἀπέθανε, τὴν γυναικὰ φησὶ κατακλαιομένην αὐτὸν οὕτω θρηνεῖν· 'τί δ' οὐκ ἐγὼ σέ; τί δ' οὐκ ἐμὲ σύ;' (4) ἐν γὰρ τούτοις πάλιν οὐ μόνον ἄν τις ἐπιφθέγγαιτο τὰ καὶ περὶ Δημοχάρους (F 35), ἀλλὰ καὶ τὴν ὑπερβολὴν θαυμάσειε τῆς πικρίας. (5) ὅτι γὰρ ἐκ φύσεως ἀνάγκη μεγάλα προτερήματα γεγενῆσθαι περὶ τὸν Ἀγαθοκλέα, τοῦτο δὴλόν ἐστιν ἐξ αὐτῶν ὧν ὁ Τίμαιος ἀποφαίνεται. (6) εἰ γὰρ εἰς τὰς Συρακούσας παρεγενήθη, φεύγων τὸν τροχόν, τὸν καπνόν, τὸν πηλόν, περὶ τε τὴν ἡλικίαν ὀκτωκαίδεκα <ἔτη> γεγωνώς, καὶ μετὰ τινα χρόνον ὀρμηθεὶς ἀπὸ τοιαύτης ὑποθέσεως, κύριος μὲν ἐγεννήθη πάσης Σικελίας, μεγίστους δὲ κινδύνους περιέστησε Καρχηδονίους, τέλος ἐγγηράσας τῇ δυναστείᾳ κατέστρεψε τὸν βίον βασιλεὺς προσαγορευόμενος, (8) ἃρ' οὐκ ἀνάγκη μέγα τι γεγενῆσθαι χρῆμα καὶ θαυμάσιον τὸν Ἀγαθοκλέα (10) ὁ δὲ πᾶς ἐσκοτισμένος ὑπὸ τῆς ἰδίας πικρίας, τὰ μὲν ἐλαττώματα δυσμενικῶς καὶ μετ' αὐξήσεως ἡμῖν ἐξήγγελκε, τὰ δὲ κατορθώματα συλλήβδην παραλέλοιπε.

3b, 566, F 1241 POLYB. 15, 35, 2: ὁ δ' Ἀγαθοκλῆς, ὡς ὁ Τίμαιος ἐπισκώπτων φησί, κεραμεὺς ὑπάρχων καὶ καταλιπὼν τὸν τροχόν <καὶ τὸν> πηλόν καὶ τὸν καπνόν, ἦκε νέος ὢν εἰς τὰς Συρακούσας.

3b, 566, F 1241 DIODOR. 21, 17: (T 12) φυγαδευθεὶς γὰρ ὑπ' Ἀγαθοκλέους ἐκ τῆς Σικελίας ζῶντα μὲν ἀμύνασθαι τὸν δυνάστην οὐκ ἴσχυσε, τελευτήσαντα δὲ διὰ τῆς ἱστορίας ἐβλασφήμησεν εἰς τὸν αἰῶνα. (2) καθόλου γὰρ ταῖς προυπαρχούσαις τῷ βασιλεῖ τούτῳ κακίαις ἄλλα πολλὰ παρ' ἑαυτοῦ προσθεὶς ὁ συγγραφεὺς, τὰς μὲν εὐημερίας ἀφαιρούμενος αὐτοῦ, τὰς δὲ ἀποτεύξεις, οὐ τὰς δι' αὐτὸν μόνον γενομένας ἀλλὰ καὶ τὰς διὰ τύχην, μεταφέρων εἰς τὸν μηδὲν ἐξαμαρτόντα. γενομένου δὲ ὁμολογουμένως αὐτοῦ στρατηγικοῦ μὲν κατὰ τὴν ἐπίνοιαν, δραστικοῦ δὲ καὶ τεθαρρηκότες κατὰ τὴν ἐν τοῖς κινδύνοις εὐτολμίαν, οὐ διαλείπει παρ' ὅλην τὴν ἱστορίαν ἀποκαλῶν αὐτὸν ἄνανδρον καὶ δειλόν. καίτοι γε τίς οὐκ οἶδεν, ὅτι τῶν πώποτε δυναστευσάντων οὐδεὶς ἐλάττοσιν ἀφορμαῖς χρησάμενος μείζω βασιλείαν περιποιήσατο (3) θαυμάσαι δ' ἄν τις τοῦ συγγραφέως τὴν εὐχέρειαν παρ' ὅλην γὰρ τὴν γραφὴν ἐγκωμιάζων τὴν τῶν Συρακοσίων ἀνδρείαν, τὸν τούτων κρατήσαντα δειλίαι φησὶ διενηνοχέαι τοὺς ἅπαντας ἀνθρώπους διόπερ τὰς ἐσχάτας τῆς συντάξεως πέντε βίβλους τοῦ συγγραφέως τούτου, καθ' ἃς περιεῖληφε τὰς Ἀγαθοκλέους πράξεις (T 8), οὐκ ἄν τις δικαίως ἀποδέξαιτο.

3b, 566, F 1241 CENSORIN. De d. nat. 21, 2: hinc ad olympiadem primam paulo plus CCCC, quos solos, quamvis mythici temporis postremos, tamen quia a memoria scriptorum proximos quidam certius definire voluerunt., (3) et quidem Sosibius (595 F 1) scripsit esse CCCXCV, Eratosthenes (241 F 1c) autem septem et quadringentos, Timaeus CCCXVI I, Eretes (242) DXIII.

3b, 566, F 1241 CLEM. AL. Strom. 1, 139, 4: ἀπὸ τούτου (scil. τῆς Ἡρακλειδῶν καθόδου) ἐπὶ Εὐαίνετον ἄρχοντα, ἐφ' οὗ φασιν Ἀλέξανδρον εἰς τὴν Ἀσίαν διαβῆναι, ὡς μὲν Φανίας (IV) ἔτη ἑπτακόσια

δεκαπέντε· ὥς δὲ Ἐφορος (70 F 223) ἑπτακόσια τριάκοντα πέντε· ὥς δὲ Τίμαιος καὶ Κλείταρχος (137 F 7) ὀκτακόσια εἴκοσι· ὥς δὲ Ἐρατοσθένης (241 F 1d) ἑπτακόσια ἑβδομήκοντα [τέσσαρα]· ὥς δὲ Δοῦρις (76 F 41) ἀπὸ Τροίας ἀλώσεως ἐπὶ τὴν Ἀλεξάνδρου εἰς Ἀσίαν διάβασιν ἔτη χίλια.

3b, 566, F 127 PLUTARCH. Lycurg. 1: περὶ Λυκούργου ... καθόλου μὲν οὐδὲν ἔστιν εἰπεῖν ἀναμφισβήτητον ... ἥκιστα δ' οἱ χρόνοι, καθ' οὓς γέγονεν ὁ ἀνὴρ ὁμολογοῦνται. (2) οἱ μὲν γὰρ Ἰφίτῳ συνακμάσαι καὶ συνδιαθεῖναι τὴν Ὀλυμπιακὴν ἐκεχειρίαν λέγουσιν αὐτόν, ὧν ἔστι καὶ Ἀριστοτέλης ὁ φιλόσοφος (IV), τεκμήριον προφέρων τὸν Ὀλυμπίασι δίσκον, ἐν ᾧ τοῦνομα τοῦ Λυκούργου διασώζεται καταγεγραμμένον· (3) οἱ δὲ ταῖς διαδοχαῖς τῶν ἐν Σπάρτῃ βεβασιλευκότων ἀναλεγόμενοι τὸν χρόνον. ὥσπερ Ἐρατοσθένης (241 F 2) καὶ Ἀπολλόδωρος (244 F 64), οὐκ ὀλίγοις ἔτεσι πρεσβύτερον ἀποφαίνουσι τῆς πρώτης Ὀλυμπιάδος. Τίμαιος δ' ὑπονοεῖ, δυνεῖν ἐν Σπάρτῃ γεγονότων Λυκούργων οὐ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον, τῷ ἐτέρῳ τὰς ἀμφοῖν πράξεις διὰ τὴν δόξαν ἀνακεῖσθαι· καὶ τὸν γε πρεσβύτερον οὐ πόρρω τῶν Ὀμήρου γεγονέναι χρόνων (ἐνιοὶ δὲ καὶ κατ' ὅψιν ἐντυχεῖν Ὀμήρῳ).

3b, 566, F 128 PLUTARCH. Lykurg. 31, 7: τελευτῆσαι δ' αὐτόν (scil. Λυκοῦργον) οἱ μὲν ἐν Κίρραι λέγουσιν, Ἀπολλόθεμις (VI) δ' εἰς Ἥλιν κοιμισθέντα, Τίμαιος δὲ καὶ Ἀριστόξενος (IV) ἐν Κρήτῃ καταβίωσαντα.

3b, 566, F 129 STRABON 13, 1, 49 p. 600: Τίμαιον δὲ ψεύσασθαί φησιν ὁ Δημήτριος (V) ἱστοροῦντα ἐκ τῶν λίθων τῶν ἐξ Ἰλίου Περίανδρον ἐπιτειχίσαι τὸ Ἀχίλλειον τοῖς Ἀθηναίοις, βοηθοῦντα τοῖς περὶ Πιττακὸν ἐπιτειχισθῆναι μὲν γὰρ ὑπὸ τῶν Μιτυληναίων τὸν τόπον τοῦτον τῷ Σιγείῳ, οὐ μὴν ἐκ λίθων τοιούτων, οὐδ' ὑπὸ τοῦ Περίανδρου. πῶς γὰρ ἂν αἰρεθῆναι διαιτητὴν τὸν προσπολεμοῦντα;

3b, 566, F 130 CICERO De legg. 2, 15: quid, quod Zaleucum istum negat ullum fuisse Timaeus?—at Theophrastus (IV), auctor haud deterior mea quidem sententia (meliorem multi nominant), commemorant vero ipsius cives, nostri clientes, Locri.

3b, 566, F 130b Ad Att. 6, 1, 18: quis Zaleucum leges Locris scripsisse non dixit? num igitur iacet Theophrastus, si id a Timaeo, tuo familiari, reprehensum est?

3b, 566, F 131 PORPHYR. Vit. Pyth. 4 (HIERON. Adv. Jov. 1, 42): Τίμαιος δ' ἱστορεῖ τὴν Πυθαγόρου θυγατέρα καὶ παρθένον οὖσαν ἡγεῖσθαι τῶν παρθένων ἐν Κρότωνι, καὶ γυναῖκα τῶν γυναικῶν· τὴν δ' οἰκίαν Δήμητρος ἱερὸν ποιῆσαι τοὺς Κροτωνιάτας, τὸν δὲ στενωπὸν καλεῖν μουσεῖον. (5) Λύκος (?) δ' ἐν τῇ τετάρτῃ τῶν Ἱστοριῶν (570 F 15) ...

3b, 566, F 132 SCHOL. EURIP. Hek. 131: κοπίδας δὲ τὰς τῶν λόγων τέχνας ἄλλοι τε καὶ ὁ Τίμαιος οὕτως γράφων « ὥστε καὶ φαίνεσθαι μὴ τὸν Πυθαγόραν εὖρ <ετὴν γεν> ὄμενον τῶν ἀληθινῶν κοπίδων μηδὲ τὸν ὕφ' Ἡρακλείτου (Vorsok r. 22 [1 2] B 8 1) κατηγορούμενον, ἀλλ' αὐτὸν <τὸν> Ἡράκλειτον εἶναι τὸν ἀλαζονεύμενον ».

3b, 566, F 133 CLEM. AL. Strom. 1, 64, 2: τῆς δὲ Ἐλεατικῆς ἀγωγῆς Ξενοφάνης ὁ Κολοφώνιος κατάρχει, ὃν φησι Τίμαιος κατὰ Ἰέρωνα τὸν Σικελίας δυνάστην καὶ Ἐπίχαρμον τὸν ποιητὴν γεγονέναι, Ἀπολλόδωρος (244 F 68c) δὲ κατὰ τὴν πεντηκοστὴν Ὀλυμπιάδα γενόμενον παρατετακέναι ἄχρι τῶν Δαρείου τε καὶ Κύρου χρόνων.

3b, 566, F 134 DIOG. LAERT. 8, 63: φησὶ δ' αὐτόν (scil. Ἐμπεδοκλέα) καὶ Ἀριστοτέλης (IV) ἐλεύθερον γεγονέναι καὶ πάσης ἀρχῆς ἀλλότριον, εἴ γε τὴν βασιλείαν αὐτῷ διδομένην παρητήσατο, καθάπερ Ξάνθος (III C) ἐν τοῖς περὶ αὐτοῦ λέγει, τὴν λιτότητα δηλονότι πλέον ἀγαπήσας. (64) τὰ δ' αὐτὰ καὶ Τίμαιος εἴρηκε, τὴν αἰτίαν ἅμα παρατιθέμενος τοῦ δημοτικὸν εἶναι τὸν ἄνδρα. φησὶ γὰρ ὅτι κληθεὶς ὑπὸ τινος τῶν ἀρχόντων, ὥς προβαίνοντος τοῦ δείπνου τὸ ποτὸν οὐκ εἰσεφέρετο, τῶν [δ'] ἄλλων ἡσυχάζόντων, μισοπονήρως διατιθεὶς ἐκέλευσεν εἰσφέρειν· ὁ δὲ

κεκληκῶς ἀναμένειν ἔφη τὸν τῆς βουλῆς ὑπέρτερον. ὥς δὲ παρεγένετο, ἐγενήθη συμποσίαρχος, τοῦ κεκληκόςτος δηλονότι καταστήσαντος, καὶ ὑπεγράφετο τυραννίδος ἀρχὴν· ἐκέλευσε γὰρ ἢ πίνειν ἢ καταχεῖσθαι τῆς κεφαλῆς. τότε μὲν οὖν ὁ Ἐμπεδοκλῆς ἡσύχασε, τῇ δ' ὕστεραίαι εἰσαγαγὼν εἰς δικαστήριον, ἀπέκτεινε καταδικάσας ἀμφοτέρους, τὸν τε κλήτορα καὶ τὸν συμποσίαρχον. ἀρχὴ μὲν οὖν αὐτῷ τῆς πολιτείας ἦδε.

3b, 566, F 135 MARCELLIN. Vit. Thuc. 25: μὴ γὰρ δὴ πειθώμεθα Τιμαίῳ λέγοντι ὡς φυγὼν ὤικησεν ἐν Ἰταλίᾳ (scil. Θουκυδίδης.)

3b, 566, F 136 MARCELLIN. Vit. Thuc. 33: τὸ δ' ἐν Ἰταλίᾳ Τίμαιον αὐτὸν (scil. Θουκυδίδην) καὶ ἄλλους λέγειν κεῖσθαι μὴ καὶ σφόδρα καταγέλαστον ἦι.

3b, 566, F 137 DIONYS. HAL. Lysias 3: ἡψατο δὲ καὶ τῶν Ἀθήνησι ρητόρων ἡ ποιητικὴ τε καὶ τροπικὴ φράσις, ὥς μὲν Τίμαιός φησι, Γοργίου ἄρξαντος ἡνίκα Ἀθήναζε πρεσβέων κατεπλήξατο τοὺς ἀκούοντας τῇ δημηγορίᾳ, ὥς δὲ τάληθές ἔχει, τὸ καὶ παλαιότερον αἰεὶ τι θαυματομένη· Θουκυδίδης γοῦν ... ἐν τε τῷ ἐπιταφίῳ καὶ ἐν ταῖς δημηγορίαις ποιητικῇ κατασκευῇ χρησάμενος ...

3b, 566, F 138 CICERO Brutus 63: est enim Atticus (Lysias), quoniam certe Athenis est et natus et mortuus et functus omni civium munere, quamquam Timaeus eum quasi Licinia et Mucia lege repetit Syracusa s .

3b, 566, F 139 ANON. Π. ὑψ. 4, 2: (Τ 23) ἐπαινῶν Ἀλέξανδρον τὸν μέγαν «ὅς τὴν Ἀσίαν ὅλην» φησιν «ἐν ἐλάττοσι παρέλαβεν <ἔτεσιν> ἢ ὅσοις τὸν ὑπὲρ τοῦ πρὸς Πέρσας πολέμου πανηγυρικὸν λόγον Ἰσοκράτης ἔγραψε» .

3b, 566, F 140 ATHEN. 5, 10 p. 181 C: «οἱ δὲ λεγόμενοι Λακωνισταί» φησὶν ὁ Τίμαιος «ἐν τετραγώνοις χοροῖς ἦιδον». καθόλου δὲ διάφορος ἦν ἡ μουσικὴ παρὰ τοῖς Ἑλλήσι, τῶν μὲν Ἀθηναίων τοὺς Διονυσιακοὺς χοροὺς καὶ τοὺς κυκλίους προτιμώντων, Συρακουσίων δὲ τοὺς ἱαμβιστάς, ἄλλων δ' ἄλλο τι.

3b, 566, F 141 SCHOL. PINDAR. Pyth. 2 inscr.: γέγραπται μὲν Ἰέρωνι ἄρματι νικήσαντι, ἄδηλον δὲ εἰς ποῖον ἀγῶνα· διεστασίασται γὰρ οὐ μετρίως τοῖς πρὸ ἡμῶν. οἱ μὲν γὰρ οὐδὲ ὅλως ἐπίνικον αὐτὸν εἶναί φασι· Τίμαιος δὲ θυσιαστικὴν, Καλλίμαχος (F 100d 16 Schn = 450 Pf) Νεμεακὴν, Ἀμμώνιος καὶ Καλλίστρατος Ὀλυμπιακὴν, ἔνιοι Πυθικὴν, ὡς Ἀπολλώνιος ὁ εἰδογράφος, ἔνιοι δὲ Παναθηναϊκὴν.

3b, 566, F 142 SCHOL. PINDAR. Nem. 1 inscr.: γέγραπται ὁ ἐπίνικος Χρομίῳ Αἰτναίῳ. Ἰέρων γὰρ οἰκιστὴς ἀντὶ τυράννου βουλόμενος εἶναι, Κατάνην ἐξελὼν, Αἴτην μετωνόμασε τὴν πόλιν, ἑαυτὸν οἰκιστὴν προσαγορεύσας, καὶ ἐν ταῖς ἀναρρήσεσιν ἐν τισὶ τῶν ἀγώνων Αἰτναῖον ἑαυτὸν ἀνεῖπε. ταῦτόν δέ, φησιν ὁ Δίδυμος (p. 229 Schm), εἰκὸς παθεῖν καὶ τὸν Χρόμιον, ἐταίρῳ κεχρημένον αὐτῷ. Τίμαιος δὲ τὸν ἐπίνικον Ὀλυμπικὸν εἶναι τοῦτο, ἀμαρτάνων· ὁ γὰρ Πίνδαρος ἄντικρυς Νεμεακὸν εἶναί φησιν.

3b, 566, F 142b —25a: θαμὰ δὴ καὶ Ὀλυμπιάδων] ... ἔστι δὲ ὁ λόγος τῷ Πινδάρῳ οὐ περὶ τοῦ Χρομίου μόνου ἀλλὰ καὶ περὶ τοῦ παντὸς λαοῦ, οἱ πολλὰς ἔσχον νίκας Ὀλυμπικάς. ἐντεῦθεν ἴσως πλανηθεὶς ὁ Τίμαιος Ὀλυμπικὸν τὸν ἐπίνικον ὠιήθη εἶναι.

3b, 566, F 143 SCHOL. AT HOM. Il. Ψ 269: δύω χρυσοῖο τάλαντα] πῶς τῷ τετάρτῳ μεῖζον πάντων τίθησιν; φησὶν οὖν Ἀριστοτέλης (IV) οὐκ εἶναι τὸ τάλαντον ὠρισμένον τότε τοῖς παλαιοῖς νῦν δὲ ρκ δραχμὰς ἔχει τὸ τάλαντον, τὸ δὲ παλαιὸν ὁ μὲν Πολέμαρχος (VI) δ δραχμῶν, Θεόφραστος (IV) δὲ ιδ, Τίμαιος δὲ κδ .

3b, 566, F 143b

SCHOL. B.: ... εἶχε δὲ ποτὲ μὲν ἑκατὸν δραχμάς, ποτὲ δὲ πεντήκοντα, ποτὲ δὲ λ , ποτὲ εἰκοσιτέσσαρας, ποτὲ δ , ὥς φησι Τίμαιος, καὶ τὸ τελευταῖον μίαν.

3b, 566, F 146 ATHEN. 13, 79 p. 602 F: ** τοῦ παιδεραστεῖν παρὰ πρῶτων Κρητῶν εἰς τοὺς Ἑλληνας παρελθόντος, ὥς ἱστορεῖ Τίμαιος.

3b, 566, F 146 SCHOL. PINDAR. OL. 13, 29b: τίς γὰρ ἰππεῖοις ἐν ἔντεσσι μέτρα ἢ θεῶν ναοῖσιν οἰωνῶν βασιλέα δίδυμον ἐπέθηκε;] ... τινὲς δὲ τὸ ἀέτωμα λέγουσιν, ὥς φησι Δίδυμος (p. 225 Schm), παρατιθέμενος Τίμαιον λέγοντα « καὶ τοῦτο ἐν ταῖς οἰκοδομίαις αὐτῶν εὕρημα », ταύτην ἀποδοὺς τὴν ἐξήγησιν τῶν προκειμένων.

3b, 566, F 146 SCHOL. LYKOPHR. AL. 1155: Τίμαιος ἱστορεῖ ὅτι αἱ παραγενόμεναι παρθέναι ἐδούλευον ἐν τῷ ἱερῷ τῆς Ἀθηνᾶς (in Ilion), β οὔσαι. εἰ δέ τις ἀποθάνοι, ἐτέραν παραγίνεσθαι ἀντ' αὐτῆς· ἐκείνην δὲ οὐ θάπτεσθαι παρὰ τῶν Τρώων, ἀλλὰ καίεσθαι ἀγρίοις ξύλοις, καὶ τὰ ὅσα αὐτῆς ῥίπτεσθαι εἰς θάλασσαν.

3b, 566, F 146 TZETZ. LYKOPHR. AL. 1141: Αἶαντος τοῦ Λοκροῦ περὶ τὰς Γυραίας ναυαγῆσαντος καὶ ταφέντος ἐν Τρέμοντι χώραι τῆς Δήλου, οἱ Λοκροὶ μόλις σωθέντες ἦλθον εἰς τὴν οἰκίαν. φθορὰ δὲ καὶ λοιμὸς μετὰ τρίτον ἔτος ἔσχε τὴν Λοκρίδα διὰ τὴν εἰς Κασάνδραν ἀθέμιτον πρᾶξιν τοῦ Αἶαντος. ἔχρησε δὲ ὁ θεὸς ἰλάσκεσθαι τὴν θεὰν Ἀθηνᾶν τὴν ἐν Ἰλίῳ ἐπ' ἔτη α , β παρθένους πέμποντας κλήρῳ καὶ λαχρήσει. πεμπομένας δὲ αὐτὰς προυπαντῶντες οἱ Τρῶες εἰ κατέσχον, ἀνήρουν, καὶ καίοντες ἀκάρποις καὶ ἀγρίοις ξύλοις τὰ ὅσα αὐτῶν ἀπὸ Τράωνος ὅρους τῆς Τροίας τὴν σποδὸν εἰς θάλασσαν ἔρριπτον· καὶ πάλιν οἱ Λοκροὶ ἐτέρας ἔστελλον. εἰ δέ τινες ἐκφύγοιεν, ἀνελθοῦσαι λάθρα εἰς τὸ τῆς Ἀθηνᾶς ἱερόν, ἔσαιρον αὐτὸ καὶ ἔραινον, τῇ δὲ θεῷ οὐ προσήρχοντο οὔτε τοῦ ἱεροῦ ἐξήρχοντο, εἰ μὴ νύκτωρ. ἦσαν δὲ κεκαρμέναι, μονοχίτωνες καὶ ἀνυπόδητοι. πρῶται δὲ τῶν Λοκρίδων παρθένων Περίβοια καὶ Κλεοπάτρα ἀφίκοντο. καὶ πρῶτον μὲν τὰς παρθένους, εἴτα τὰ βρέφη ἐνιαύσια μετὰ τῶν τροφῶν αὐτῶν ἔπεμπον οἱ Λοκροὶ χιλίων δ' ἑτῶν παρελθόντων, μετὰ τὸν Φωκικὸν πόλεμον, ἐπαύσαντο τῆς τοιαύτης θυσίας [ὥς φησι Τίμαιος ὁ Σικελόσ]. μέμνηται δὲ τῆς ἱστορίας καὶ ὁ Κυρηναῖος Καλλίμαχος (F 13d Schn = F 35 Pf).

3b, 566, F 146 CENSORIN. De d. nat. 2, 3: denique Deli ad Apollinis Genitoris aram, ut Timaeus auctor est, nemo hostiam caedit.

3b, 566, F 146 ZENOB. Prov. 1, 31: ἀρπαγὰ τὰ Κιννάρου· ταύτης μὲν μέμνηται Καλλίμαχος ἐν Ἰάμβοις (Dieg. 9, 12 ff. = F 201 Pf). Τίμαιος δὲ ἔφη, ὅτι Κίνναρος ἐγένετο πορνοβοσκὸς Σελινούσιος· πλουσιώτατος οὖν ἐκ τῆς ἐργασίας γενόμενος, ζῶν μὲν ἐπηγγέλλετο τὴν οὐσίαν ἱερὰν τῇ Ἀφροδίτῃ καταλεῖψαι, τελευτῶν δὲ τὰ ὄντα προύθηκεν εἰς ἀρπαγὴν.

3b, 566, F 146 ATHEN. 2, 5 p. 37 B—D: Τίμαιος δὲ ὁ Ταυρομενίτης ἐν Ἀκράγαντι οἰκίαν τινὰ φησι καλεῖσθαι τριήρη ἐξ αἰτίας τοιαύτης. νεανίσκους τινὰς ἐν αὐτῇ μεθυσκομένους ἐς τοσοῦτον ἐλθεῖν μανίας, ἐκθερμανθέντας ὑπὸ τῆς μέθης, ὥς νομίζειν μὲν ἐπὶ τριήρους πλεῖν, χειμάζεσθαι δὲ χαλεπῶς κατὰ τὴν θάλασσαν· καὶ τοσοῦτον ἔκφρονας γενέσθαι, ὥς τὰ ἀπὸ τῆς οἰκίας πάντα σκεύη καὶ στρώματα ῥίπτειν ὥς εἰς τὴν θάλασσαν, τὴν ναῦν διὰ τὸν χειμῶνα ἀποφορτίζεσθαι δόξαν αὐτοῖς λέγειν τὸν κυβερνήτην. συναθροιζομένων οὖν πολλῶν καὶ τὰ ῥιπτόμενα διαρπαζόντων, οὐδ' ὥς παύεσθαι τῆς μανίας τοὺς νεανίσκους. καὶ τῇ ἐπιούσῃ τῶν ἡμερῶν παραγενομένων τῶν στρατηγῶν ἐπὶ τὴν οἰκίαν, ἐγκληθέντες οἱ νεανίσκοι ἔτι ναυτιῶντες ἀπεκρίναντο πυνθανομένων τῶν ἀρχόντων, ὑπὸ χειμῶνος ἐνοχλούμενοι ἠναγκάσθαι ἀποφορτίσασθαι [τῇ θαλάσσει] τὰ περιττὰ τῶν φορτίων. θαυμαζόντων δὲ τῶν στρατηγῶν τὴν ἔκπληξιν τῶν ἀνδρῶν, εἷς τῶν νεανίσκων, καίτοι δοκῶν τῶν ἄλλων πρεσβεύειν κατὰ τὴν ἡλικίαν, ἔγώ δ' ἔφη ἄνδρες Τρίτωνες, ὑπὸ τοῦ δέους καταβαλὼν ἑμαυτὸν ὑπὸ τοὺς θαλάμους

ὥς ἔνι μάλιστα κατωτάτῳ ἐκείμην· συγγόντες οὖν τῇ αὐτῶν ἐκστάσει, ἐπιτιμήσαντες μὴ πλείονος οἴνου ἐμφορεῖσθαι, ἀφῆκαν· καὶ οἱ χάριν ἔχειν ὁμολογήσαντες, ἂν λιμένοσ' ἔφη 'τύχῳμεν ἀπαλλαγέντες τοσούτου κλύδωνος, Σωτῆρας ὑμᾶς ἐπιφανεῖς μετὰ τῶν θαλασσίων δαιμόνων ἐν τῇ πατρίδι ἰδρυσόμεθα, ὥς αἰσίως ἡμῖν ἐπιφανέντας'. ἐντεῦθεν ἡ οἰκία τριήρης ἐκλήθη.

3b, 566, F 150 CÍCERO De nat. deor. 2, 69: concinneque, ut multa, Timaeus, qui cum in historia dixisset, qua nocte natus Alexander esset, eadem Dianae Ephesiae templum deflagravisset, adiunxit minime id esse mirandum, quod Diana, cum in partu Olympiadis adesse voluisset, afuisset domo.

3b, 566, F 150 STRABON 14, 1, 22 p. 640: τὸν δὲ νεῶν τῆς Ἀρτέμιδος πρῶτος μὲν Χερσίφρων ἡρχιτεκτόνησεν, εἴτ' ἄλλος ἐποίησε μείζω· ὥς δὲ τοῦτον Ἡρόστρατός τις ἐνέπρησεν, ἄλλον ἀμείνῳ κατεσκεύασαν, συνενέγκαντες τὸν τῶν γυναικῶν κόσμον καὶ τὰς ἰδίας οὐσίας, διαθέμενοι δὲ καὶ τοὺς προτέρους κίονας. τούτων δὲ μαρτύριά ἐστι τὰ γενηθέντα τότε ψηφίσματα, ἅπερ ἀγνοοῦντά φησιν ὁ Ἀρτεμίδωρος τὸν Ταυρομενίτην Τίμαιον, καὶ ἄλλως βάσκανον ὄντα καὶ συκοφάντην—διὸ καὶ Ἐπιτίμαιον κληθῆναι (T 11)—λέγει, ὥς ἐκ τῶν Περσικῶν παρακαταθηκῶν ἐποιήσαντο τοῦ ἱεροῦ τὴν ἐπισκευήν· οὕτε δὲ ὑπάρξει παρακαταθήκας τότε, εἴτε ὑπῆρξαν, συνεμπεπρῆσθαι τῷ ναῶι· μετὰ δὲ τὴν ἔμπρησιν τῆς ὀροφῆς ἡφανισμένης, ἐν ὑπαίθρῳ τῷ σηκῷ τίνα ἂν ἐθελῆσαι παρακαταθήκην κειμένην ἔχειν; Ἀλέξανδρον δὲ τοῖς Ἑφεσίοις ὑποσχέσθαι τὰ γεγονότα καὶ τὰ μέλλοντα ἀναλώματα, ἐφ' ᾧ τε τὴν ἐπιγραφὴν αὐτὸν ἔχειν, τοὺς δὲ μὴ ἐθελῆσαι, πολὺ μᾶλλον οὐκ ἂν ἐθελῆσαντας ἐξ ἱεροσυλίας καὶ ἀποστερήσεως φιλοδοξεῖν κτλ.

3b, 566, F 151 POLYB. 12, 11a, 8: ὅτι Τίμαιός φησι μέγιστον ἀμάρτημα περὶ τὴν ἱστορίαν εἶναι τὸ ψεῦδος· διὸ καὶ παραινεῖ τούτοις, οὓς ἂν ἐξελέγξῃ διεψευσμένους ἐν τοῖς συγγράμμασιν, ἕτερόν τι ζητεῖν ὄνομα τοῖς βιβλίοις, πάντα δὲ μᾶλλον ἢ καλεῖν ἱστορίαν. (12) καθάπερ γὰρ ἐπὶ τῶν κανόνων, καὶ ἐλάττων ἢ τῷ μήκει καὶ τῷ πλάτει ταπεινότερος, μετέχῃ δὲ τῆς τοῦ κανόνος ιδιότητος, κανόνα φησὶ δεῖν προσαγορεύειν ὅμως, ὅταν <δὲ> τῆς εὐθείας καὶ τῆς πρὸς ταύτην οἰκειότητος <μὴ> ἐγγίξῃ, πάντα μᾶλλον δεῖν ἢ κανόνα καλεῖν, (2) τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ τῶν συγγραμμάτων ὅσα μὲν ἂν ἢ κατὰ τὴν λέξιν ἢ κατὰ τὸν χειρισμὸν ἢ κατ' ἄλλο τι διαμαρτάνηται τῶν ἰδίων μερῶν, ἀντέχῃται δὲ τῆς ἀληθείας, προσίεσθαι φησι τὸ τῆς ἱστορίας ὄνομα τὰς βίβλους, ὅταν δὲ ταύτης παραπέσῃ, μηκέτι καλεῖσθαι δεῖν ἱστορίαν.

3b, 566, F 152 POLYB. 12, 24: (T 19 p. 585, 19 f.) φησὶ γὰρ τοὺς ποιητὰς καὶ συγγραφέας διὰ τῶν ὑπεράνω πλεονασμῶν ἐν τοῖς ὑπομνήμασι διαφαίνειν τὰς ἑαυτῶν φύσεις, (2) λέγων τὸν μὲν ποιητὴν ἐκ τοῦ δαιτρεῦεν πολλαχοῦ τῆς ποιήσεως, ὥς ἂν εἰ γαστρίμαργον παρεμφαίνειν, τὸν δ' Ἀριστοτέλην (F 156), ὁψαρτεύοντα πλεονάκις ἐν τοῖς συγγράμμασιν ὀψοφάγον εἶναι καὶ λίχνον. (3) τὸν αὐτὸν τρόπον ἐπὶ τοῦ Διονυσίου (F 111)

3b, 566, F 153 JOSEPH. c. Ap. 1, 221: πολλὰ δὲ καὶ Τίμαιος ἐν ταῖς ἱστορίαις περὶ τῶν προειρημένων καὶ περὶ ἄλλων βεβλασφήμηκεν.

3b, 566, F 154 PLUTARCH. Dion 36: ἀλλὰ Τίμαιος οὐκ ἄδικον λαβὼν πρόφασιν τὴν ὑπὲρ τῆς τυραννίδος τοῦ Φιλίστου σπουδὴν καὶ πίστιν, ἐμπίμπλαται τῶν κατ' αὐτοῦ βλασφημιῶν, ᾧ τοὺς μὲν ἀδικηθέντας τότε συγγνωστόν ἐστιν ἴσως ἄχρι τῆς εἰς ἀναίσθητον ὀργῆς χαλεποὺς γενέσθαι, (2) τοὺς δ' ὕστερον συγγράφοντας τὰ πεπραγμένα, καὶ τῷ μὲν βίῳ μὴ λυπηθέντας αὐτοῦ, τῷ δὲ λόγῳ χρωμένους, ἢ δόξα παραιτεῖται μὴ μεθ' ὕβρεως μηδὲ μετὰ βωμολοχίας ὀνειδίζειν τὰς συμφοράς, ὣν οὐδὲν ἀπέχει καὶ τὸν ἄριστον ἀνδρῶν ἐκ τύχης μετασχεῖν.

3b, 566, F 155 POLYB. 12, 12b, 2: (T 19 p. 585, 3 ff.) ἐκεῖνος γὰρ κόλακα μὲν εἶναί φησι τὸν Καλλισθένην τοιαῦτα γράφοντα, καὶ πλεῖστον ἀπέχειν φιλοσοφίας, κόραξί τε προσέχοντα καὶ

κορυβαντιώσας γυναιξί, δικαίως δ' αὐτὸν ὑπ' Ἀλεξάνδρου τετευχέναι τιμωρίας διεφθαρκότα τὴν ἐκείνου ψυχὴν καθ' ὅσον οἶός τ' ἦν. (3) καὶ Δημοσθένην μὲν καὶ τοὺς ἄλλους ῥήτορας τοὺς καθ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ἀκμάσαντας ἐπαινεῖ, καὶ φησι τῆς Ἑλλάδος ἀξίους γεγονέναι, διότι ταῖς Ἀλεξάνδρου τιμαῖς ταῖς ἰσοθέοις ἀντέλεγον, τὸν δὲ φιλόσοφον αἰγίδα καὶ κεραυνὸν <περι> τιθέντα θνητῇ φύσει δικαίως αὐτὸν ὑπὸ τοῦ δαιμονίου τετευχέναι τούτων ὧν ἔτυχεν.

3b, 566, F 156 POLYB. 12, 8: ἀπεχθεῖαι καὶ πικρίαι κατὰ τῶν πέλας οἶαι κέχρηται Τίμαιος κατὰ Ἀριστοτέλους. (2) φησὶ γὰρ αὐτὸν εἶναι θρασύν, εὐχερῆ, προπετῆ, πρὸς δὲ τούτοις κατατετολμηκέναι τῆς τῶν Λοκρῶν πόλεως, εἰπόντα τὴν ἀποικίαν αὐτῶν εἶναι δραπετῶν, οἰκετῶν, μοιχῶν, ἀνδραποδιστῶν. (3) καὶ ταῦτα λέγειν αὐτόν φησιν οὕτως ἀξιοπίστως, ὥστε δοκεῖν ἓνα τῶν ἐστρατηγηκότων ὑπάρχειν καὶ τοὺς Πέρσας ἐν ταῖς Κιλικίαις πύλαις ἄρτι παρατάξει νενικηκότα διὰ τῆς ἑαυτοῦ δυνάμεως, (4) ἀλλ' οὐ σοφιστὴν ὀψιμαθῆ καὶ μισητὸν ὑπάρχοντα καὶ τὸ πολυτίμητον ἱατρεῖον ἀρτίως ἀποκεκλεικότα· πρὸς δὲ τούτοις εἰς πᾶσαν αὐλὴν καὶ σκηνὴν ἐμπεπηδηκότα· πρὸς δὲ γαστρίμαργον, ὀψαρτυτὴν, ἐπὶ στόμα φερόμενον ἐν πᾶσι.

3b, 566, F 157 PROKL. HESIOD. Opp. 403: μάτην οὖν λέγουσιν οἱ περὶ Τίμαιον Ἡσιόδωι τὸν Ἀριστοτέλην πειθόμενον μετὰ τὴν τῆς γυναικὸς τελευτὴν Ἑρπυλλίδι συνεῖναι τῇ θεραπαίνῃ, ἐξ ἧς αὐτὸν σχεῖν υἱόν.

3b, 566, F 158 ATHEN. 10, 49 p. 437 B: Τίμαιος δὲ φησι, ὡς « Διονύσιος ὁ τύραννος τῇ τῶν Χοῶν ἑορτῇ τῷ πρώτῳ ἐκπιόντι χοῶ ἄθλον ἔθηκε στέφανον χρυσοῦ ν », καὶ ὅτι « πρῶτος ἐξέπιδε Ξενοκράτης ὁ φιλόσοφος, καὶ λαβὼν τὸν χρυσοῦν στέφανον καὶ ἀναλύνων τῷ Ἑρμῇ τῷ ἰδρυμένῳ ἐπὶ τῆς αὐλῆς ἐπέθηκε ν, ὧι περ εἰώθει καὶ τοὺς ἀνθινοὺς ἐκάστοτε ἐπιτιθέναι στεφάνους, ἐσπέρας ἀπαλλασσόμενος ὡς αὐτό ν » καὶ ἐπὶ τούτῳ ἐθαυμάσθη.

3b, 566, F 159 PHILODEM. Ind. Ac. Herc. 8 p. 43 Mekler: Τί[μαιος δὲ] / τοῦτον ἐ[ξή]λεγ[ξεν ὄντα γυν]αικε[ίας ὁμιλίας (?) ἤ]τ[ω] [κ]αὶ γασ[τρὸς (?) *** / γράφ[ον]τι δὲ Τι[μαίωι (?) περὶ α]ὐτοῦ [δι]ότι *** / ἐκατ[ὸ]ν δὲ [γε]νομέ <ν> ὡν τῶν π[ι]νόντων [ἐκ]ατὸν χόες εἰσ[η]νέ[χθη]σ[αν] χρυσοῖ τῷ πότῳ [ὕ]π[ο] [τῶν] παίδων, καὶ παρατε[θ]έντος ἐνὸς ἐκάστῳ πλήρ[ο]ς οἴνου, καὶ χρυσοῦ στεφά[νου] μεγάλου τε καὶ καλοῦ τεθέντος εἰς τὸ μέσον ἐπὶ τριποδίου, τῷ πρώτῳ π[ι]όν[τι] τὸν οἶν[ον] δώσειν ἔφη· καὶ νικήσας Ξ[ε]νοκράτης ἔλα[βε]ν αὐ[τὸν κ]αὶ τὸν Ἑρμῆν ἀπέθ[ε]το, καθάπερ εἰώθει τοὺς [ἀ]νθινοὺς. διαδοθείσης δὲ τῆς πράξεως ἐθαυμάσθη μᾶλλον ὁ τὸ χρυσίον ὑπ[ε]ρίδων τοῦ τοσαῦτα πα[ρ]εσ[κε]υακ[ό]τος αὐθημερόν.

3b, 566, F 150 AELIAN. V. H. 4, 7: Λακεδαιμόνιοι γοῦν Πausανίαν μῆδίσαντα οὐ μόνον λιμῷ ἀπέκτειναν, ἀλλὰ γὰρ καὶ τὸν νεκρὸν ἐξέβαλον αὐτοῦ ἐκτὸς τῶν ὄρων, φησὶν Ἐπιτιμίδης.

3b, 566, F 160 AELIAN. N. A. 17, 15: Τίμαιος δὲ καὶ Ἡρακλείδης καὶ Νεοκλῆς ὁ ἱατρὸς λέγουσι τοὺς φρύνους δύο ἥπατα ἔχειν, καὶ τὸ μὲν ἀποκτείνειν, τὸ δὲ ἐκείνου πεφυκέναι ἀντίπαλον· σώζειν γάρ.

3b, 566, F 161 [PLUTARCH.] Plac. 5, 18 p. 428, 1 Diels: Τίμαιος δ' οὐδὲ δέκα μῆνας φησιν, ἐννέα δὲ νομίζεσθαι παρὰ τὰς ἐπισχέσεις τῶν μηνιαίων τὰ πρὸ τῆς συλλήψεως. οὕτω καὶ τὰ ἐπτάμηνα νομίζεσθαι, οὐκ ὄντα ἐπτάμηνα· ἔγνων τε γὰρ καὶ μετὰ τὴν σύλληψιν πόσαι καθάρσεις.

3b, 566, F 162 POLYB. 12, 12a: ὅτι ἐπὶ τῶν ἀθετούντων τὰς ὁμολογίας προφερόμεθα ταύτην τὴν παροιμίαν Ἰοκροῖ τὰς συνθήκας. τοῦτο δὲ τις ἐξιστόρηκεν, ὅτι καὶ παρὰ τοῖς συγγραφεῦσι καὶ παρὰ τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις ὁμολογούμενόν ἐστι, (2) διότι κατὰ τὴν τῶν Ἡρακλείδων ἔφοδον συνθεμένων τῶν Λοκρῶν τοῖς Πελοποννησίοις πολεμίους πυρσοὺς αἶρειν, ἐὰν συμβῇ τοὺς Ἡρακλείδας μὴ κατὰ τὸν ἰσθμὸν ἀλλὰ κατὰ τὸ Ῥίον ποιεῖσθαι τὴν διάβασιν, χάριν τοῦ προαισθανομένων φυλάξασθαι τὴν ἔφοδον αὐτῶν. (3) οὐ ποιησάντων δὲ τῶν Λοκρῶν τοῦτο,

πάν δὲ τούναντίον φιλίους ἀράντων πυρσούς, ὅτε παρήσαν, τοὺς μὲν Ἡρακλείδας συνέβη μετ' ἀσφαλείας χρῆσθαι τῇ διαβάσει, τοὺς δὲ Πελοποννησίους κατολιγωρήσαντας μαθεῖν παραδεξαμένους εἰς τὴν οἰκίαν τοὺς ὑπεναντίους, παρασπονδηθέντας ὑπὸ τῶν Λοκρῶν.

3b, 566, F 163

STEPH. BYZ. s. v. Χάλκεια· πόλις Λιβύης· ὁ Πολύιστωρ ἐν Λιβυκῶν γ (273 F 46) «ὡς Δημοσθένης (IV), ὧι μεμφόμενος Πολύβιος ἐν τῷ ιβ (1, 5) ὥδε γράφει· ‘ἀγνοεῖ δὲ μεγάλως καὶ περὶ τῶν χαλκείων· οὐδὲ γὰρ πόλις ἐστὶν ἀλλὰ χαλκουργεῖα’».

3b, 566, F 164

DIODOR. 5, 2: [καὶ ταύτην τὴν βίβλον ἐπιγράφοντες Νησιωτικὴν, ἀκολουθῶς τῇ γραφῇ περὶ πρώτης τῆς Σικελίας ἐροῦμεν, ἐπεὶ καὶ κρατίστη τῶν νήσων ἐστὶ καὶ τῇ παλαιότητι τῶν μυθολογουμένων πεπρώτευσεν]. (2) ἡ γὰρ νῆσος τὸ παλαιὸν ἀπὸ μὲν τοῦ σχήματος Τρινακρία κληθεῖσα, ἀπὸ δὲ τῶν κατοικησάντων αὐτὴν Σικανῶν Σικανία προσαγορευθεῖσα, τελευταῖον δὲ ἀπὸ Σικελῶν τῶν ἐκ τῆς Ἰταλίας πανδημεῖ περαιωθέντων ὠνόμασται Σικελία. (3) ἔστι δ' αὐτῆς ἡ περίμετρος σταδίων ὡς τετρακισχιλίων τριακοσίων ἐξήκοντα· τῶν γὰρ τριῶν πλευρῶν ἡ μὲν ἀπὸ τῆς Πελωριάδος ἐπὶ τὸ Λιλύβαιον ὑπάρχει σταδίων χιλίων ἑπτακοσίων, ἡ δ' ἀπὸ Λιλυβαίου μέχρι Παχύνου τῆς Συρακοσίας χώρας σταδίων χιλίων καὶ πεντακοσίων, ἡ δ' ἀπολειπομένη σταδίων χιλίων ἑκατὸν τεσσαράκοντα. (3) οἱ ταύτην οὖν κατοικοῦντες Σικελιώται παρειλήφασιν παρὰ τῶν προγόνων, αἰετὶ τῆς φήμης ἐξ αἰῶνος παραδεδομένης τοῖς ἐκγόνοις, ἱερὰν ὑπάρχειν τὴν νῆσον Δήμητρος καὶ Κόρης· ἔνιοι δὲ τῶν ποιητῶν μυθολογοῦσι κατὰ τὸν τοῦ Πλούτωνος καὶ Φερσεφόνης γάμον ὑπὸ Διὸς ἀνακάλυπτρα τῇ νύμφῃ δεδῶσθαι ταύτην τὴν νῆσον. (4) τοὺς δὲ κατοικοῦντας αὐτὴν τὸ παλαιὸν Σικανούς αὐτόχθονας εἶναί φασιν οἱ νομιμῶτατοι τῶν συγγραφέων, καὶ τὰς τε προειρημένας θεὰς ἐν ταύτῃ τῇ νήσῳ πρώτως φανῆναι, καὶ τὸν τοῦ σίτου καρπὸν ταύτην πρώτην ἀνεῖναι διὰ τὴν ἀρετὴν τῆς χώρας, περὶ ὧν καὶ τὸν ἐπιφανέστατον τῶν ποιητῶν μαρτυρεῖν λέγοντα (Od. ι 107/9) «ἀλλὰ τά γ' ἄσπαρτα καὶ ἀνήροτα πάντα φύονται / πυροὶ καὶ κριθαὶ ἡδ' ἄμπελοι, αἵ τε φέρουσιν / οἶνον ἐριστάφυλον, καὶ σφιν Διὸς ὄμβρος ἀέξει»· ἔν τε γὰρ τῷ Λεοντίνῳ πεδίῳ καὶ κατὰ πολλοὺς ἄλλους τόπους τῆς Σικελίας μέχρι τοῦ νῦν φύεσθαι τοὺς ἀγρίους ὀνομαζομένους πυρούς. (5) καθόλου δὲ [πρὸ τῆς εὐρέσεως τοῦ σίτου] ζητουμένου κατὰ ποίαν τῆς οἰκουμένης γῆς πρῶτον ἐφάνησαν οἱ προειρημένοι καρποί, εἰκὸς ἐστὶν ἀποδίδεσθαι τὸ πρωτεῖον τῇ κρατίστῃ χώρᾳ· καὶ τὰς θεὰς δὲ τὰς εὐρούσας ἀκολουθῶς τοῖς εἰρημένοις ὁρᾶν ἐστὶ μάλιστα τιμωμένας παρὰ τοῖς Σικελιώταις. (3) καὶ τῆς ἀρπαγῆς τῆς κατὰ τὴν Κόρην ἐν ταύτῃ γενομένης, ἀπόδειξιν εἶναι λέγουσι φανερωτάτην, ὅτι τὰς διατριβὰς αἱ θεαὶ κατὰ ταύτην τὴν νῆσον ἐποιοῦντο διὰ τὸ στέργεσθαι μάλιστα παρ' αὐταῖς ταύτην. (2) γενέσθαι δὲ μυθολογοῦσι τὴν ἀρπαγὴν τῆς Κόρης ἐν τοῖς λειμῶσι τοῖς κατὰ τὴν Ἑνναν. ἔστι δ' ὁ τόπος οὗτος πλησίον μὲν τῆς πόλεως, ἵοις δὲ καὶ τοῖς ἄλλοις ἄνθεσι παντοδαποῖς ἐκπρεπῆς καὶ τῆς θεᾶς ἄξιος. διὰ δὲ τὴν ἀπὸ τῶν φυομένων ἀνθῶν εὐωδίαν λέγεται τοὺς κυνηγεῖν εἰωθότας κύνας μὴ δύνασθαι στιβεῦν, ἐμποδιζομένους τὴν φυσικὴν αἴσθησιν. ἔστι δ' ὁ προειρημένος λειμὼν ἄνωθεν μὲν ὁμαλὸς καὶ παντελῶς εὐῦδρος, κύκλῳ δὲ ὑψηλὸς καὶ πανταχόθεν κρημνοῖς ἀπότομος· δοκεῖ δ' ἐν μέσῳ κεῖσθαι τῆς ὅλης νήσου, διὸ καὶ Σικελίας ὁμφαλὸς ὑπὸ τινων προσαγορεύεται. (3) ἔχει δὲ [καὶ πλησίον] ἄλση καὶ λειμῶνας καὶ περὶ ταῦτα ἔλη, καὶ <πλησίον> σπήλαιον εὐμέγεθες, ἔχον χάσμα κατάγειον πρὸς τὴν ἄρκτον νενευκός, δι' οὗ μυθολογοῦσι τὸν Πλούτωνα μεθ' ἄρματος ἐπελθόντα ποιήσασθαι τὴν ἀρπαγὴν τῆς Κόρης. τὰ δὲ ἴα καὶ τῶν ἄλλων ἀνθῶν τὰ παρεχόμενα τὴν εὐωδίαν παραδόξως δι' ὅλου τοῦ ἐνιαυτοῦ παραμένειν θάλλοντα καὶ τὴν ὅλην πρόσοψιν ἀνθηρὰν καὶ ἐπιτερπῆ παρεχόμενα. (4) μυθολογοῦσι δὲ μετὰ τῆς Κόρης τὰς τῆς ὁμοίας παρθενίας ἡξιωμένας Ἀθηνᾶν τε καὶ Ἄρτεμιν συντρεφομένας συνάγειν μετ' αὐτῆς τὰ ἄνθη καὶ κατασκευάζειν κοινῇ τῷ πατρὶ Διὶ τὸν ἐπέλον. διὰ δὲ τὰς μετ' ἀλλήλων διατριβὰς τε καὶ ὁμιλίας ἀπάσας στέρξει τὴν νῆσον ταύτην μάλιστα, καὶ λαχεῖν ἐκάστην αὐτῶν χώραν· τὴν μὲν

Ἀθηνᾶν ἐν τοῖς περὶ τὸν Ἰμέραν μέρεσιν, ἐν οἷς τὰς μὲν Νύμφας χαριζομένας Ἀθηνᾶι τὰς τῶν θερμῶν ὑδάτων ἀνεῖναι πηγὰς κατὰ τὴν Ἡρακλέους παρουσίαν, τοὺς δ' ἐγχωρίους πόλιν αὐτῇ καθιερωῶσαι καὶ χώραν τὴν ὀνομαζομένην μέχρι τοῦ νῦν Ἀθήναιον· (5) τὴν δ' Ἄρτεμιν τὴν ἐν ταῖς Συρακούσαις νῆσον λαβεῖν παρὰ τῶν θεῶν τὴν ἀπ' ἐκείνης Ὀρτυγίαν ὑπὸ τε τῶν χρησμῶν καὶ τῶν ἀνθρώπων ὀνομασθεῖσαν. ὁμοίως δὲ καὶ κατὰ τὴν νῆσον ταύτην ἀνεῖναι τὰς Νύμφας ταύτας χαριζομένας τῇ Ἀρτέμιδι μεγίστην πηγὴν τὴν ὀνομαζομένην Ἀρέθουσαν. (6) ταύτην δ' ἴσμεν οὐ μόνον κατὰ τοὺς ἀρχαίους χρόνους ἔχειν μεγάλους καὶ πολλοὺς ἰχθύας, ἄλλὰ καὶ κατὰ τὴν ἡμετέραν ἡλικίαν διαμένειν συμβαίνει τούτους ἰσμεν,

3b, 566, F 164 (50)

ἱεροὺς ὄντας καὶ ἀθίκτους ἀνθρώποις· ἐξ ὧν πολλάκις τινῶν κατὰ τὰς πολεμικὰς περιστάσεις φαγόντων, παραδόξως ἐπεσήμηνε τὸ θεῖον, καὶ μεγάλαις συμφοραῖς περιέβαλε τοὺς τολμήσαντας προσενέγκασθαι ἡμῖν περὶ ὧν ἀκριβῶς ἀναγράφομεν ἐν τοῖς οἰκείοις χρόνοις. (4) ὁμοίως δὲ ταῖς προειρημέναις δυσὶ θεαῖς καὶ τὴν Κόρην λαχεῖν τοὺς περὶ τὴν Ἐνναν λειμῶνας, πηγὴν δὲ μεγάλην αὐτῇ καθιερωθῆναι ἐν τῇ Συρακοσίᾳ τὴν ὀνομαζομένην Κυάνην. (2) τὸν γὰρ Πλούτωνα μυθολογοῦσι τὴν ἀρπαγὴν ποιησάμενον ἀποκομίσαι τὴν Κόρην ἐφ' ἄρματος πλησίον τῶν Συρακουσῶν, καὶ τὴν γῆν ἀναρρήξαντα αὐτὸν μὲν μετὰ τῆς ἀρπαγείσης δῦναι καθ' Ἀΐδου, πηγὴν δ' ἀνεῖναι τὴν ὀνομαζομένην Κυάνην, πρὸς ἣν κατ' ἐνιαυτὸν οἱ Συρακόσιοι πανηγυρίαν ἐπιφανῆ συντελοῦσι· καὶ θύουσιν οἱ μὲν ἰδιῶται τὰ ἐλάττω τῶν ἱερείων, δημοσίαι δὲ ταύρους βυθίζουσιν ἐν τῇ λίμνῃ, ταύτην τὴν θυσίαν καταδείξαντος Ἡρακλέους καθ' ὃν καιρὸν τὰς Γηρυόνης βοῦς ἐλαύνων περιῆλθε πᾶσαν Σικελίαν. (3) μετὰ δὲ τὴν τῆς Κόρης ἀρπαγὴν μυθολογοῦσι τὴν Δήμητραν μὴ δυναμένην εὑρεῖν τὴν θυγατέρα, λαμπάδας ἐκ τῶν κατὰ τὴν Αἴττην κρατήρων ἀναψαμένην ἐπελθεῖν ἐπὶ πολλὰ μέρη τῆς οἰκουμένης, τῶν δ' ἀνθρώπων τοὺς μάλιστα αὐτὴν προσδεξαμένους εὐεργετῆσαι, τὸν τῶν πυρῶν καρπὸν ἀντιδωρησαμένην. ἡμῖν (4) φιланθρωπότατα δὲ τῶν Ἀθηναίων ὑποδεξαμένων τὴν θεὸν, πρῶτοις τούτοις μετὰ τοὺς Σικελιώτας δωρήσασθαι τὸν τῶν πυρῶν καρπὸν· ἀνθ' ὧν ὁ δῆμος οὗτος περιττότερον τῶν ἄλλων ἐτίμησε τὴν θεὸν θυσίαις τ' ἐπιφανεστάταις καὶ τοῖς ἐν Ἐλευσίνι μυστηρίοις, ἃ διὰ τὴν ὑπερβολὴν τῆς ἀρχαιότητος καὶ ἀγνείας ἐγένετο πᾶσιν ἀνθρώποις περιβόητα. παρὰ δὲ τῶν Ἀθηναίων πολλοὶ μεταλαβόντες τῆς ἐκ τοῦ σίτου φιλανθρωπίας, καὶ τοῖς πλησιοχώροις μεταδιδόντες τοῦ σπέρματος, ἐπλήρωσαν πᾶσαν τὴν οἰκουμένην. (5) οἱ δὲ κατὰ τὴν Σικελίαν διὰ τὴν τῆς Δήμητρος καὶ Κόρης πρὸς αὐτοὺς οἰκειότητα πρῶτοι τῆς εὐρέσεως τοῦ σίτου μεταλαβόντες, ἑκατέραι τῶν θεῶν κατέδειξαν θυσίας καὶ πανηγύρεις, ἐπωνύμους αὐταῖς ποιήσαντες καὶ τῷ χρόνῳ διασημήναντες τὰς δοθείσας, δωρεάς. (6) τῆς μὲν γὰρ Κόρης τὴν καταγωγὴν ἐποίησαντο περὶ τὸν καιρὸν ἐν ᾧ τὸν τοῦ σίτου καρπὸν τελεσιουργεῖσθαι συνέβαινε, καὶ ταύτην τὴν θυσίαν καὶ πανηγυρίαν μετὰ τοσαύτης ἀγνείας καὶ σπουδῆς ἐπιτελοῦσιν ὅσης εἰκὸς ἐστὶ τοὺς τῇ κρατίστῃ δωρεᾷ προκριθέντας τῶν ἄλλων ἀνθρώπων ἀποδιδόναι τὰς χάριτας. (7) τῆς δὲ Δήμητρος τὸν καιρὸν τῆς θυσίας προέκριναν ἐν ᾧ τὴν ἀρχὴν ὁ σπόρος τοῦ σίτου λαμβάνει. ἐπὶ δ' ἡμέρας δέκα πανηγυρίαν ἄγουσιν ἐπώνυμον τῆς θεοῦ ταύτης, τῇ τε λαμπρότητι τῆς παρασκευῆς μεγαλοπρεπεστάτην καὶ τῇ διασκευῇ μιμούμενοι τὸν ἀρχαῖον βίον. ἔθος δ' ἐστὶν αὐτοῖς ἐν ταύταις ταῖς ἡμέραις αἰσχρολογεῖν κατὰ τὰς πρὸς ἀλλήλους ὀμιλίας διὰ τὸ τὴν θεὸν ἐπὶ τῇ τῆς Κόρης ἀρπαγῇ λυπούμενην γελάσαι διὰ τὴν αἰσχρολογίαν. (5) περὶ δὲ τῆς κατὰ τὴν Κόρην ἀρπαγῆς ὅτι γέγονεν ὡς προειρήκαμεν, πολλοὶ τῶν ἀρχαίων συγγραφέων καὶ ποιητῶν μεμαρτυρήκασι. Καρκίνος μὲν γὰρ ὁ τῶν τραγωιδιῶν ποιητής, πλεονάκις ἐν ταῖς Συρακούσαις παρεπιδημηκώς, καὶ τὴν τῶν ἐγχωρίων τεθεαμένος σπουδὴν <τὴν> περὶ τὰς θυσίας καὶ πανηγύρεις τῆς τε Δήμητρος καὶ Κόρης, κατεχώρισεν ἐν τοῖς ποιήμασι τούτῳδε τοὺς στίχους (p. 799, 5 N 2): «λέγουσι Δήμητρός ποτ' ἄρρητον κόρην / Πλούτωνα κρυφίοις ἀρπάσαι βουλευμάσι, / δῦναί τε γαίης εἰς μελαμφαεῖς

μυχούς. / πόθωι δὲ μητέρ' ἠφανισμένης κόρης / μαστῆρ' ἐπελθεῖν πᾶσαν ἐν κύκλωι χθόνα· /
καὶ γῆν μὲν Αἰτναίοισι Σικελίαν πάγοις / πυρὸς γέμουσαν ρεύμασιν δυσεμβόλοις / πᾶσαν
στενάξαι, πένθεσιν δὲ παρθένου / σίτων ἄμοιρον διοτρεφὲς φθίνειν γένος. / ὅθεν θεὰς τιμῶσιν
ἐς τὰ νῦν ἔτι». (2) οὐκ ἄξιον δὲ παραλιπεῖν τῆς θεοῦ ταύτης τὴν ὑπερβολὴν τῆς εἰς τοὺς
ἀνθρώπους εὐεργεσίας. χωρὶς γὰρ τῆς εὐρέσεως τοῦ σίτου τὴν τε κατεργασίαν αὐτοῦ τοὺς
ἀνθρώπους ἐδίδαξε, καὶ νόμους εἰσηγήσατο καθ' οὓς δικαιοπραγεῖν εἰθίσθησαν, δι' ἣν αἰτίαν
φασὶν αὐτὴν θεσμοφόρον ἐπονομασθῆναι. (3) τούτων δὲ τῶν εὐρημάτων οὐκ ἂν τις ἑτέραν
εὐεργεσίαν εὖροι μείζονα· καὶ γὰρ τὸ ζῆν καὶ τὸ καλῶς ζῆν περιέχουσι. ¶ περὶ μὲν οὖν τῶν
μυθολογουμένων παρὰ τοῖς Σικελιώταις ἀρκεσθησόμεθα τοῖς ῥηθείσιν. ¶ (6) περὶ δὲ τῶν
κατοικησάντων ἐν αὐτῇ πρώτων Σικανῶν ¶ ἐπειδὴ τινες τῶν συγγραφέων διαφωνοῦσιν,
ἀναγκαῖόν ἐστι συντόμως εἰπεῖν ¶. Φίλιστος (556 F 43) ¶ μὲν γάρ ¶ φησιν ἐξ Ἰβηρίας αὐτοὺς
ἀποικισθέντας κατοικῆσαι τὴν νῆσον, ἀπὸ τινος Σικανοῦ ποταμοῦ κατ'

3b, 566, F 104 (180)

Ἰβηρίαν ὄντος τετευχότας ταύτης τῆς προσηγορίας Τίμαιος δὲ τὴν ἄγνοιαν τούτου τοῦ
συγγραφέως ἐλέγξας, ἀκριβῶς ἀποφαίνεται τούτους αὐτόχθονας εἶναι. ¶ πολλὰς δ' αὐτοῦ
φέροντος ἀποδείξεις τῆς τούτων ἀρχαιότητος, οὐκ ἀναγκαῖον ἡγούμεθα περὶ τούτων
διεξιέναι ¶. (2) οἱ δ' οὖν Σικανοὶ τὸ παλαιὸν κωμηδὸν ὠικουν, ἐπὶ τῶν ὀχυροτάτων λόφων τὰς
πόλεις κατασκευάζοντες διὰ τοὺς ληιστάς· οὐ γὰρ ἦσαν ὑπὸ μίαν ἡγεμονίαν βασιλέως
τεταγμένοι, κατὰ πόλιν δὲ ἐκάστην εἷς ἦν ὁ δυναστεύων. (3) καὶ τὸ μὲν πρῶτον ἅπασαν τὴν
νῆσον κατώικουν, καὶ τὴν χώραν ἐργαζόμενοι τὰς τροφὰς εἶχον· ὕστερον δὲ τῆς Αἴτνης ἐν
πλείοσι τόποις ἀναφυσήματα πυρὸς ἀνείσης, καὶ πολλοῦ κατὰ τὴν χώραν ῥύακος ἐκχυθέντος,
συνέβη φθαρῆναι τῆς γῆς ἐπὶ πολὺν τόπον. ἐπ' ἔτη δὲ πλείω τοῦ πυρὸς ἐπινεμομένου πολλὴν
χώραν, φοβηθέντες τὰ μὲν πρὸς ἔω κεκλιμένα τῆς Σικελίας ἐξέλιπον, εἰς δὲ τὰ πρὸς δυσμὰς
νεύοντα μετώικησαν. τὸ δὲ τελευταῖον πολλὰς γενεαῖς ὕστερον ἐκ τῆς Ἰταλίας τὸ τῶν
Σικελῶν ἔθνος πανδημεὶ περαιωθὲν εἰς τὴν Σικελίαν, τὴν ὑπὸ τῶν Σικανῶν ἐκλειφθεῖσαν
χώραν κατώικησαν. (4) αἰὲ δὲ τῇι πλεονεξίᾳ προβαινόντων τῶν Σικελῶν καὶ τὴν ὁμορον
πορθούντων, ἐγένοντο πόλεμοι πλεονάκις αὐτοῖς πρὸς τοὺς Σικανούς, ἕως συνθήκας
ποιησάμενοι συμφώνους ὅρους ἔθεντο τῆς χώρας ¶ περὶ ᾧ τὰ κατὰ μέρος ἐν τοῖς οἰκείοις
χρόνοις ἀναγράψομεν ¶. (5) ὕσταται δ' ἀποικίαι τῶν Ἑλλήνων ἐγένοντο κατὰ τὴν Σικελίαν
ἀξιόλογοι, καὶ πόλεις παρὰ θάλατταν ἐκτίσθησαν. ἀναμιγνύμενοι δ' ἀλλήλοις καὶ διὰ τὸ
πλῆθος τῶν καταπλεόντων Ἑλλήνων τὴν τε διάλεκτον αὐτῶν ἔμαθον, καὶ ταῖς ἀγωγαῖς
συντραφέντες τὸ τελευταῖον τὴν βάρβαρον διάλεκτον ἅμα καὶ τὴν προσηγορίαν ἠλλάξαντο,
Σικελιώται προσαγορευθέντες. (7) ¶ ἡμεῖς δὲ περὶ τούτων ἀρκούντως εἰρηκότες μεταβιβάσομεν
τὸν λόγον ἐπὶ ¶ τὰς νήσους τὰς ὀνομαζομένας Αἰολίδας. αὗται δ' εἰσὶ τὸν μὲν ἀριθμὸν ἑπτὰ,
προσηγορίας δ' ἔχουσι ταύτας· Στρογγύλη καὶ Εὐώνυμος, ἔτι δὲ Διδύμη καὶ Φοινικώδης καὶ
Ἑρικόδης, πρὸς δὲ τούτοις Ἱερὰ Ἠφαίστου καὶ Λιπάρρα, καθ' ἣν ὁμώνυμος πόλις καθίδρυται.
(2) κεῖνται δ' αὗται μεταξὺ Σικελίας καὶ Ἰταλίας ἐπ' εὐθείας ἀπὸ Πορθμοῦ [καὶ τῆς πρὸς ἔω]
πρὸς δύσιν· ἀπέχουσι δὲ τῆς Σικελίας ὥς ἑκατὸν πεντήκοντα σταδίους, καὶ τὸ μέγεθός εἰσιν
ἀλλήλαις παραπλήσιαι· ἡ δὲ μεγίστη αὐτῶν ἐστὶ τὴν περίμετρον σταδίων ὥς ἑκατὸν
πεντήκοντα. (3) αὗται δὲ πᾶσαι πυρὸς ἐσχήκασιν ἀναφυσήματα μεγάλα, ὧν κρατῆρες οἱ
γεγεννημένοι καὶ τὰ στόμια μέχρι τοῦ νῦν εἰσι φανερά· ἐν δὲ τῇ Στρογγύλῃ καὶ τῇ Ἱερᾷ μέχρι
τοῦ νῦν ἐκ τῶν χασμάτων ἐκκίπτει πνεύματος μέγεθος καὶ βρόμος ἐξάισιος· ἐκφυσᾶται δὲ καὶ
ἄμμος καὶ λίθων διαπύρων πλῆθος, καθάπερ ἔστιν ὁρᾶν καὶ περὶ τὴν Αἴτνην γινόμενον. (4)
λέγουσι γάρ τινες ἐκ τούτων τῶν νήσων ὑπονόμους εἶναι κατὰ γῆς μέχρι τῆς Αἴτνης καὶ τοῖς
ἐπ' ἀμφοτέρα στομίοις συνημμένους· διὸ καὶ κατὰ τὸ πλεῖστον ἐναλλάξ κάεσθαι τοὺς ἐν
ταύταις ταῖς νήσοις κρατῆρας τῶν κατὰ τὴν Αἴτνην. (5) φασὶ δὲ τὰς Αἰόλου νήσους τὸ μὲν

παλαιὸν ἐρήμους γεγενέναι, μετὰ δὲ ταῦτα τὸν ὀνομαζόμενον Λιπάρων, Αὔσονος ὄντα τοῦ βασιλέως υἱόν, ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν καταστασιασθῆναι, κυριεύσαντα δὲ νεῶν μακρῶν καὶ στρατιωτῶν ἐκ τῆς Ἰταλίας φυγεῖν εἰς τὴν ἀπὸ τούτου Λιπάρων ὀνομασθεῖσαν· ἐν ταύτῃ δὲ τὴν ἐπώνυμον αὐτοῦ πόλιν κτίσαι, καὶ τὰς ἄλλας νήσους τὰς προειρημένας γεωργῆσαι. (6) τούτου δὲ γεγηρακότος, Αἰόλον τὸν Ἰππότου μετὰ τινων παραβαλόντα εἰς τὴν Λιπάρων τὴν τε τοῦ Λιπάρου θυγατέρα γῆμαι. Κυάνην· καὶ τοὺς λαοὺς κοινῇ μετὰ τῶν ἐγχωρίων πολιτεύεσθαι ποιήσας, ἐβασίλευσε τῆς νήσου. τῷ δὲ Λιπάρῳ τῆς Ἰταλίας ἐπιθυμοῦντι, συγκατεσκεύασεν αὐτῷ τοὺς περὶ τὸ Σύρρεντον τόπους, ὅπου βασιλεύσας καὶ μεγάλης ἀποδοχῆς τυχὼν ἐτελεύτησε, ταφείς δὲ μεγαλοπρεπῶς τιμῶν ἔτυχεν ἡρωικῶν παρὰ τοῖς ἐγχωρίοις. (7) ὁ δ' Αἰόλος οὗτός ἐστι, πρὸς ὃν μυθολογοῦσι τὸν Ὀδυσσεᾶ κατὰ τὴν πλάνην ἀφικέσθαι. γενέσθαι δ' αὐτόν φασιν εὐσεβῆ καὶ δίκαιον, ἔτι δὲ καὶ πρὸς τοὺς ξένους φιλάνθρωπον· πρὸς δὲ τούτοις τὴν τῶν ἰστίων χρεῖαν τοῖς ναυτικοῖς ἐπεισηγήσασθαι· καὶ ἀπὸ τῆς τοῦ πυρὸς προσημασίας παρατετηρηκότα προλέγειν τοὺς ἐγχωρίους ἀνέμους εὐστόχως, ἐξ οὗ ταμίαν αὐτὸν εἶναι τῶν ἀνέμων ὁ μῦθος ἀνέδειξε. διὰ δὲ τὴν ὑπερβολὴν τῆς εὐσεβείας φίλον τῶν θεῶν ὀνομασθῆναι. (8) τοῦ δ' Αἰόλου υἱοὺς γενέσθαι τὸν ἀριθμὸν ἕξ· Ἀστύοχον καὶ Ξοῦθον καὶ Ἀνδροκλέα, πρὸς δὲ τοῦτοις Φεραίμονα

3b, 566, F 164, v 150)

καὶ Ἰόκαστον καὶ Ἀγάθυρνον. πάντας δὲ τούτους διὰ τε τὴν τοῦ πατρὸς δόξαν καὶ τὰς <ιδίαις> ἀρετὰς ἀποδοχῆς μεγάλης τυχεῖν. τούτων δ' Ἰόκαστος μὲν τῆς Ἰταλίας ἀντεχόμενος, ἐβασίλευσε τῆς παραλίας μέχρι τῶν κατὰ τὸ Ῥήγιον τόπων, Φεραίμων δὲ καὶ Ἀνδροκλῆς ἐδυνάστευσαν τῆς Σικελίας ἀπὸ Πορθμοῦ μέχρι τῶν κατὰ τὸ Λιλύβαιον τόπων. (2) ταύτης δὲ τῆς χώρας τὰ μὲν πρὸς ἕω κεκλιμένα μέρη κατώικουν Σικελοί, τὰ δὲ πρὸς δυσμὰς Σικανοί· ταῦτα δὲ τὰ ἔθνη πρὸς ἀλλήλα διεφέροντο, τοῖς δ' Αἰόλου παισὶ τοῖς προειρημένοις ἐκουσίως ὑπήκουον διὰ τε τὴν τοῦ πατρὸς Αἰόλου διαβεβοημένην εὐσέβειαν καὶ διὰ τὴν αὐτῶν ἐκείνων ἐπιείκειαν. ἐβασίλευσε δὲ καὶ Ξοῦθος τῆς περὶ τοὺς Λεοντίνους χώρας, ἥτις ἀπ' ἐκείνου μέχρι τοῦ νῦν χρόνου Ξουθία προσαγορεύεται. Ἀγάθυρνος δὲ βασιλεύσας τῆς νῦν ὀνομαζομένης Ἀγαθυρνίτιδος χώρας, ἔκτισε πόλιν τὴν ἀπ' αὐτοῦ κληθεῖσαν Ἀγάθυρνον. Ἀστύοχος δὲ τῆς Λιπάρων ἔσχε τὴν ἡγεμονίαν. (3) πάντες δ' οὗτοι μιμησάμενοι τὴν τοῦ πατρὸς εὐσέβειάν τε καὶ δικαιοσύνην μεγάλης ἐτύγχανον ἀποδοχῆς. ἐπὶ πολλὰς δὲ γενεὰς τῶν ἐκγόνων διαδεχομένων τὰς δυναστείας, τὸ τελευταῖον οἱ ἀπ' Αἰόλου γεγονότες βασιλεῖς κατὰ τὴν Σικελίαν διελύθησαν. (9) μετὰ δὲ ταῦτα οἱ μὲν Σικελοὶ τοῖς ἀρίστοις τῶν ἀνδρῶν τὰς ἡγεμονίας ἐνεχειρίζον, οἱ δὲ Σικανοὶ περὶ τῆς δυναστείας διαφερόμενοι πρὸς ἀλλήλους ἐπολέμουν ἐπὶ πολλοὺς χρόνους. (2) μετὰ δὲ ταῦτα πολλοῖς ἔτεσιν ὕστερον, ἄλιν τῶν νήσων ἐξηρημουμένων ἀεὶ καὶ μᾶλλον, Κνίδιοί τινες καὶ Ῥόδιοι δυσαρεστήσαντες τῇ βαρύτητι τῶν κατὰ τὴν Ἀσίαν βασιλέων, ἔγνωσαν ἀποικίαν ἐκπέμπειν. διόπερ προστησάμενοι σφῶν αὐτῶν ἡγεμόνα Πένταθλον τὸν Κνίδιον, ὃς ἦν ἀναφέρων τὸ γένος εἰς Ἰππότην τὸν ἀφ' Ἡρακλέους γεγονότα, κατὰ τὴν Ὀλυμπιάδα τὴν πεντηκοστὴν, ἦν ἐνίκα στάδιον Ἐπιτελίδας Λάκων—οἱ δ' οὖν περὶ τὸν Πένταθλον πλεύσαντες τῆς Σικελίας εἰς τοὺς κατὰ τὸ Λιλύβαιον τόπους, κατέλαβον Ἐγεσταίους καὶ Σελινουντίους διαπολεμοῦντας πρὸς ἀλλήλους. (3) πεισθέντες δὲ τοῖς Σελινουντίοις συμμαχεῖν, πολλοὺς ἀπέβαλον κατὰ τὴν μάχην, ἐν οἷς ἦν καὶ αὐτὸς ὁ Πένταθλος· διόπερ οἱ περιλειφθέντες ἐπειδὴ κατεπολεμήθησαν οἱ Σελινούντιοι, διέγνωσαν ἀπιέναι ἄλιν ἐπ' οἴκου. ἐλόμενοι δ' ἡγεμόνας τοὺς οἰκείους τοῦ Πεντάθλου Γόργον καὶ Θέστορα καὶ Ἐπιθερσίδην, ἀπέπλεον διὰ τοῦ Τυρρηνικοῦ πελάγους. (4) προσπλευσάντων δ' αὐτῶν τῇ Λιπάρῳ, καὶ φιλόφρονος ἀποδοχῆς τυχόντων, ἐπείσθησαν κοινῇ μετὰ τῶν ἐγχωρίων κατοικῆσαι τὴν Λιπάρων, ὄντων τῶν ἀπ' Αἰόλου περιλειμμένων ὡς πεντακοσίων. ὕστερον δὲ τῶν Τυρρηνῶν ληιστευόντων τὰ κατὰ θάλατταν, πολεμούμενοι κατεσκεύασαντο

ναυτικόν· καὶ διελόμενοι σφᾶς αὐτούς, οἱ μὲν ἐγεώργουν τὰς νήσους κοινὰς ποιήσαντες, οἱ δὲ πρὸς τοὺς ληιστὰς ἀντετάττοντο· καὶ τὰς οὐσίας δὲ κοινὰς ποιησάμενοι καὶ ζῶντες κατὰ συσσίτια, διετέλεσαν ἐπὶ τινὰς χρόνους κοινωνικῶς βιοῦντες. (5) ὕστερον δὲ τὴν μὲν Λιπάραν, καθ' ἣν καὶ ἡ πόλις ἦν, διενείμαντο, τὰς δ' ἄλλας ἐγεώργουν κοινῇ. τὸ δὲ τελευταῖον πάσας τὰς νήσους εἰς εἴκοσι ἔτη διελόμενοι, πάλιν κληρουχοῦσιν, ὅταν ὁ χρόνος οὗτος διέλθῃ. μετὰ δὲ ταῦτα πολλαῖς ναυμαχίαις ἐνίκησαν <τοὺς> Τυρρηνοὺς, καὶ ἀπὸ τῶν λαφύρων πλεονάκις ἀξιολόγους δεκάτας ἀνέθεσαν εἰς Δελφούς. (10) λείπεται δ' ἡμῖν περὶ τῆς τῶν Λιπαραίων πόλεως τὰς αἰτίας ἀποδοῦναι, δι' ἃς ἐν τοῖς ὕστερον χρόνοις ἔλαβεν αὐξήσιν οὐ μόνον πρὸς εὐδαιμονίαν, ἀλλὰ καὶ πρὸς δόξαν. αὕτη γὰρ λιμέσι τε καλοῖς ὑπὸ τῆς φύσεως κεκόσμηται καὶ θερμοῖς ὕδασι τοῖς διαβεβοημένοις· οὐ μόνον γὰρ πρὸς ὑγίειαν τῶν νοσοῦντων τὰ κατ' αὐτὴν λουτρὰ πολλὰ συμβάλλεται, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν ἐκ τῶν θερμῶν ὑδάτων ιδιότητα παρέχεται τέρψιν καὶ ἀπόλαυσιν οὐ τὴν τυχοῦσαν· διόπερ πολλοὶ τῶν κατὰ τὴν Σικελίαν ὑπὸ νόσων ἰδιοτρόπων ἐνοχλούμενοι καταντῶσιν εἰς αὐτήν, καὶ τοῖς λουτροῖς χρώμενοι παραδόξως ὑγιεῖς καθίστανται. (2) ἔχει δ' ἡ νῆσος αὕτη τὰ διαβεβοημένα μέταλλα τῆς στυπτηρίας, ἐξ ἧς λαμβάνουσιν οἱ Λιπαραῖοι ἓ καὶ Ῥωμαῖοι ἓ μεγάλας προσόδους. οὐδαμοῦ γὰρ τῆς οἰκουμένης τῆς στυπτηρίας γινομένης, καὶ πολλὴν χρεῖαν παρεχομένης, εἰκότως μονοπώλιον ἔχοντες καὶ τὰς τιμὰς ἀναβιβάζοντες, πλῆθος χρημάτων λαμβάνουσιν ἄπιστον· ἐν μόνῃ γὰρ τῇ νήσῳ Μήλῳ φύεται μικρά τις στυπτηρία, μὴ δυναμένη διαρκεῖν πολλαῖς πόλεσιν. (3) ἔστι δὲ καὶ ἡ νῆσος τῶν Λιπαραίων μικρὰ μὲν τὸ μέγεθος, καρποφόρος δὲ ἱκανῶς καὶ τὰ πρὸς ἀνθρώπων τρυφήν ἔχουσα διαφερόντως· καὶ γὰρ ἰχθύων παντοδαπῶν παρέχεται πλῆθος τοῖς κατοικοῦσι, καὶ τῶν ἀκροδρῶν τὰ μάλιστα δυνάμενα παρέχεσθαι τὴν ἐκ τῆς ἀπολαύσεως ἡδονήν. ἓ καὶ περὶ μὲν Λιπάρας καὶ τῶν ἄλλων τοῦ Αἰόλου νήσων καλουμένων ἀρκεσθισόμεθα τοῖς ῥηθεῖσιν ἓ. (11) μετὰ δὲ τὴν Λιπάραν εἰς τὸ πρὸς δυσμὰς μέρος νήσός ἐστι πελαγία, μικρὰ μὲν τὸ μέγεθος, ἔρημος δὲ καὶ διὰ τινὰ περιπέτειαν Ὀστεώδης ὀνομαζομένη· καθ' ὃν γὰρ καιρὸν Καρχηδόνιοι πρὸς Συρακοσίους διαπολεμοῦντες πολλοὺς καὶ μεγάλους πολέμους, δυνάμεις εἶχον ἀξιολόγους πεζικὰς τε καὶ ναυτικὰς, περὶ δὲ τούτους τοὺς καιροὺς μισθοφόρων ὄντων παρ' αὐτοῖς πολλῶν καὶ παντοδαπῶν τοῖς ἔθνεσιν, οὗτοι δὲ ταραχώδεις ὄντες καὶ πολλὰς καὶ μεγάλας στάσεις εἰωθότες ποιεῖσθαι, καὶ μάλιστα ὅταν τοὺς μισθοὺς εὐκαίρως μὴ λαμβάνωσιν, ἐχρήσαντο καὶ τότε τῇ συνήθει ῥαϊδιουργίᾳ τε καὶ τόλμῃ. (2) ὄντες γὰρ τὸν ἀριθμὸν ὡς ἑξακισχίλιοι, καὶ τοὺς μισθοὺς οὐκ ἀπολαμβάνοντες, τὸ μὲν πρῶτον συντρέχοντες κατεβόων τῶν στρατηγῶν, ἐκείνων δ' ἀπορουμένων [χρήμασι] καὶ πολλακίς ἀναβαλλομένων τὰς ἀποδόσεις, ἠπεύλουν τοῖς ὅπλοις ἀμυνεῖσθαι τοὺς Καρχηδονίους, καὶ τὰς χεῖρας προσέφερον τοῖς ἡγεμόσι. (3) τῆς δὲ γερουσίας ἐγκαλούσης, καὶ τῆς διαφορᾶς αἰεὶ μᾶλλον ἐκκαομένης, ἡ μὲν γερουσία τοῖς στρατηγοῖς ἐν ἀπορρήτοις προσέταξεν ἀφανίσαι πάντας τοὺς ἐγκαλουμένους· οἱ δὲ λαβόντες τὰς ἐντολάς, καὶ τοὺς μισθοφόρους ἐμβιβάσαντες εἰς τὰς ναῦς, ἐξέπλευσαν ὡς ἐπὶ τινὰ πολεμικὴν χρεῖαν. προσπλεύσαντες δὲ τῇ προειρημένῃ νήσῳ, καὶ πάντας τοὺς μισθοφόρους ἀποβιβάσαντες εἰς αὐτήν, ἀπέπλευσαν καταλιπόντες ἐν αὐτῇ τοὺς ἐγκαλουμένους. (4) οἱ δὲ μισθοφόροι περιαλγεῖς ὄντες τῇ περιστάσει, καὶ μὴ δυνάμενοι τοὺς Καρχηδονίους ἀμύνασθαι, λιμῶι διεφθάρσαν. ἐν νήσῳ δὲ μικρᾷ τοσοῦτων αἰχμαλώτων τελευτησάντων, συνέβη τὸν τόπον ὀλίγον ὄντα πληρωθῆναι τῶν ὀστών· ἀφ' ἧς αἰτίας ἡ νῆσος ἔτυχε ταύτης τῆς προσηγορίας. οἱ μὲν οὖν μισθοφόροι τοῦτον τὸν τρόπον παρανομηθέντες τῆς μεγίστης συμφορᾶς ἔτυχον, ἐνδεῖαι τροφῆς διαφθαρέντες. (12) ἓ ἡμεῖς δ' ἐπεὶ τὰ περὶ τὰς Αἰολίδας νήσους διήλθομεν, ἐν μέρει τὰς ἐκ θατέρου μέρους νήσους κειμένας ἀναγραφῆς ἀξιώσομεν. ἓ τῆς γὰρ Σικελίας ἐκ τοῦ κατὰ μεσημβρίαν μέρους νῆσοι τρεῖς πρόκεινται πελάγαι, καὶ τούτων ἐκάστη πόλιν ἔχει καὶ λιμένας δυνάμενους τοῖς χειμαζομένοις σκάφεσι

3b, 566, F 164, v200)

παρέχεσθαι τὴν ἀσφάλειαν. (2) καὶ πρώτη μὲν ἐστὶν ἡ προσαγορευομένη Μελίτη, τῶν Συρακουσῶν ἀπέχουσα σταδίου ὡς ὀκτακοσίους· καὶ λιμένας μὲν ἔχει πολλοὺς καὶ διαφόρους ταῖς εὐχρηστίαις, τοὺς δὲ κατοικοῦντας ταῖς οὐσίαις εὐδαίμονας τεχνίτας τε γὰρ ἔχει πανταδαποὺς ταῖς ἐργασίαις, κρατίστους δὲ τοὺς ὀθόνια ποιοῦντας τῇ τε λεπτότητι καὶ τῇ μαλακότητι διαπρεπῇ, τὰς τε οἰκίσεις ἀξιολόγους <καὶ> κατεσκευασμένας φιλοτίμως γείσσοις καὶ θεμελίοις καὶ κονιάμασι περιττοτέροις. (3) ἔστι δ' ἡ νῆσος αὕτη Φοινίκων ἄποικος, οἱ ταῖς ἐμπορίαις διατείνοντες μέχρι τοῦ κατὰ τὴν δύσιν ὠκεανοῦ καταφυγὴν εἶχον ταύτην, εὐλίμενον οὖσαν καὶ κειμένην πελαγίαν· δι' ἣν αἰτίαν οἱ κατοικοῦντες αὐτὴν εὐχρηστούμενοι κατὰ πολλὰ διὰ τοὺς ἐμπόρους ταχὺ τοῖς τε βίοις ἀνέδραμον καὶ ταῖς δόξαις ηὐξήθησαν. (4) μετὰ δὲ ταύτην τὴν νῆσόν ἐστιν ἑτέρα, τὴν μὲν προσηγορίαν ἔχουσα Γαῦλος, πελαγία δὲ καὶ λιμέσιν εὐκαίροις κεκοσμημένη, Φοινίκων ἄποικος. (5) ἔστι δ' ἐστὶ Κέρκινα, πρὸς τὴν Λιβύην νενευκυῖα, πόλιν ἔχουσα σύμμετρον καὶ λιμένας εὐχρηστοτάτους οὐ μόνον τοῖς ἐμπόροις, ἀλλὰ καὶ ταῖς μακραῖς ναυσὶν εὐθετοῦντας. ¶ ἐπεὶ δὲ περὶ τῶν κατὰ τὴν μεσημβρίαν νήσων εἰρήκαμεν, ἐπάνιμεν πάλιν ἐπὶ τὰς ἐξῆς τῇ Λιπάραι νήσους τὰς κειμένας κατὰ τὸ Τυρρηνικὸν καλούμενον πέλαγος. ¶ (13) τῆς γὰρ Τυρρηνίας κατὰ τὴν ὀνομαζομένην πόλιν Ποπλώνιον νῆσός ἐστιν, ἣν ὀνομάζουσιν Αἰθάλειαν. αὕτη δὲ τῆς [Λιπάρας] παραλίας ἀπέχουσα σταδίου ὡς ἑκατόν, τὴν μὲν προσηγορίαν εἴληφεν ἀπὸ τοῦ πλήθους τοῦ κατ' αὐτὴν αἰθάλου. πέτραν γὰρ ἔχει πολλὴν σιδηρίτιν, ἣν τέμνουσιν ἐπὶ τὴν χωνεῖαν καὶ κατασκευὴν τοῦ σιδήρου, πολλὴν ἔχοντες τοῦ μετάλλου δαψίλειαν. οἱ γὰρ ταῖς ἐργασίαις προσεδρεύοντες κόπτουσι τὴν πέτραν, καὶ τοὺς τμηθέντας λίθους κάουσι ἐν τισὶν φιλοτέχνους καμίνοις· ἐν δὲ ταύταις τῷ πλήθει τοῦ πυρὸς τήκοντες τοὺς λίθους, καταμερίζουσιν εἰς μεγέθη σύμμετρα, παραπλήσια ταῖς ἰδέαις μεγάλοις σπόγγοις. (2) ταῦτα συναγοράζοντες ἔμποροι καὶ μεταβαλλόμενοι κομίζουσιν εἰς τὴν Δικαιάρχειαν καὶ εἰς ἄλλα ἐμπόρια. ταῦτα δὲ τὰ φορτία τινὲς ὠνούμενοι, καὶ τεχνιτῶν χαλκῶν πλῆθος ἀθροίζοντες, κατεργάζονται, καὶ ποιοῦσι σιδήρου πλάσματα παντοδαπά. τούτων δὲ τὰ μὲν εἰς ὀρνέων τύπους χαλκεύουσι, τὰ δὲ πρὸς δικελλῶν καὶ δρεπάνων καὶ τῶν ἄλλων ἐργαλείων εὐθέτους τύπους φιλοτεχνοῦσιν· ὧν κομιζομένων ὑπὸ τῶν ἐμπόρων εἰς πάντα τόπον, πολλὰ μέρη τῆς οἰκουμένης μεταλαμβάνει τῆς ἐκ τούτων εὐχρηστίας. (3) μετὰ δὲ τὴν Αἰθάλειαν νῆσός ἐστιν ἀπέχουσα μὲν ταύτης ὡς τριακοσίους σταδίου, ὀνομάζεται δὲ ὑπὸ μὲν τῶν Ἑλλήνων Κύρνος, ὑπὸ δὲ ¶ τῶν Ῥωμαίων καὶ ¶ τῶν ἐγχωρίων Κόρσικα. αὕτη δ' ἡ νῆσος εὐπροσόρμιστος οὖσα, κάλλιστον ἔχει λιμένα τὸν ὀνομαζόμενον Συρακόσιον. ὑπάρχουσι δ' ἐν αὐτῇ καὶ πόλεις ἀξιόλογοι δύο· καὶ τούτων ἡ μὲν Κάλαρις, ἡ δὲ Νίκαια προσαγορεύεται. (4) τούτων δὲ τὴν μὲν Κάλαριν Φωκαεῖς ἔκτισαν, καὶ χρόνον τινὰ κατοικήσαντες ὑπὸ Τυρρηνῶν ἐξεβλήθησαν ἐκ τῆς νήσου· τὴν δὲ Νίκαιαν ἔκτισαν Τυρρηνοὶ θαλαττοκρατοῦντες, καὶ τὰς κατὰ τὴν Τυρρηνίαν κειμένας νήσους ἰδιοποιούμενοι. ἐπὶ δὲ τινὰς χρόνους τῶν ἐν τῇ Κύρνῳ πόλεων κυριεύοντες, ἐλάβανον παρὰ τῶν ἐγχωρίων φόρους ῥητίνην καὶ κηρὸν καὶ μέλι, φυομένων τούτων δαψιλῶς ἐν τῇ νήσῳ. (5) τὰ δ' ἀνδράποδα τὰ Κύρνια διαφέρειν δοκεῖ τῶν ἄλλων δούλων εἰς τὰς κατὰ τὸν βίον χρείας, φυσικῶς ταύτης τῆς ιδιότητος παρακολουθούσης. (5a) ἡ δ' ὅλη νῆσος εὐμεγέθης οὖσα, πολλὴν τῆς χώρας ὀρεινὴν ἔχει, πεπυκασμένην δρυμοῖς συνεχέσι καὶ ποταμοῖς διαρρεομένην μικροῖς. (14) οἱ δ' ἐγχώριοι τροφαῖς μὲν χρῶνται γάλακτι καὶ μέλιτι καὶ κρέασι, δαψιλῶς πάντα ταῦτα παρεχομένης τῆς χώρας, τὰ δὲ πρὸς ἀλλήλους βιοῦσιν ἐπιεικῶς καὶ δικαίως παρὰ πάντας σχεδὸν τοὺς ἄλλους βαρβάρους· τὰ τε γὰρ κατὰ τὴν ὀρεινὴν ἐν τοῖς δένδρεσιν εὕρισκόμενα κηρία τῶν πρώτων εὕρισκόντων ἐστί, μηδενὸς ἀμφισβητοῦντος, τὰ τε πρόβατα σημείοις διειλημμένα, κἂν μηδεὶς φυλάττηι, σώζεται τοῖς κεκτημένοις, ἐν τε ταῖς ἄλλαις ταῖς ἐν τῷ βίῳ κατὰ μέρος οἰκονομίαις θαυμαστῶς προτιμῶσι τὸ δικαιοπραγεῖν. (2) παραδοξότατον δ' ἐστὶ τὸ παρ' αὐτοῖς γινόμενον κατὰ τὰς τῶν τέκνων

3b, 566, F 164 (250)

γενέσεις· ὅταν γὰρ ἡ γυνὴ τέκηι, ταύτης μὲν οὐδεμία γίνεται περὶ τὴν λοχείαν ἐπιμέλεια, ὁ δ' ἄνθρωπος αὐτῆς ἀναπεσὼν ὡς νοσῶν λοχεύεται τακτὰς ἡμέρας, ὡς τοῦ σώματος αὐτῷ κακοπαθοῦντος. (3) φύεται δὲ κατὰ τὴν νῆσον ταύτην καὶ πύξος πλείστη καὶ διάφορος, δι' ἣν καὶ τὸ μέλι τὸ γινόμενον ἐν ταύτῃ παντελῶς γίνεται πικρόν. (4) κατοικοῦσι δ' αὐτὴν βάρβαροι, τὴν διάλεκτον ἔχοντες ἐξηλλαγμένην καὶ δυσκατανόητον· τὸν δ' ἀριθμὸν ὑπάρχουσιν ὑπὲρ τοὺς τρισμυρίους. (15) ἐχομένη δὲ ταύτης ἐστὶ νῆσος ἡ προσαγορευομένη Σαρδῶ, τῷ μὲν μεγέθει παραπλήσιος τῇ Σικελίᾳ, κατοικουμένη δ' ὑπὸ βαρβάρων τῶν ὀνομαζομένων Ἰολαείων, οὓς νομίζουσιν ἀπογόνους εἶναι τῶν μετὰ Ἰολάου καὶ τῶν Θεσπιδῶν [ὄντων αὐτῶν πολλῶν ἐκ τῶν Θεσπίων] κατοικησάντων. κατὰ γὰρ τοὺς χρόνους ἐν οἷς Ἡρακλῆς τοὺς διαβεβοημένους ἄθλους ἐτέλει, παίδων ὄντων αὐτῷ πολλῶν ἐκ τῶν Θεσπίου θυγατέρων, τούτους Ἡρακλῆς κατὰ τινα χρησμὸν ἐξαπέστειλεν εἰς Σαρδῶ, καὶ μετ' αὐτῶν δύναιμι ἀξιόλογον Ἑλλήνων τε καὶ βαρβάρων ἐπὶ τὴν ἀποικίαν. (2) ταύτης δὲ προεστηκὼς Ἰόλαος ὁ ἀδελφιδοῦς Ἡρακλέους <καὶ τὴν νῆσον> καταλαβόμενος, ὥικισεν ἐν αὐτῇ πόλεις ἀξιολόγους· καὶ τὴν χώραν κατακληρουχήσας, τοὺς μὲν λαοὺς προσηγόρευσε ἀφ' ἑαυτοῦ Ἰολαεῖους, κατεσκεύασε δὲ καὶ γυμνάσια καὶ θεῶν ναοὺς καὶ ἄλλα πάντα τὰ πρὸς βίον ἀνθρώπων εὐδαίμονα, ὧν ὑπομνήματα μέχρι τῶνδε τῶν καιρῶν διαμένει· τὰ μὲν γὰρ κάλλιστα πεδία τὴν προσηγορίαν ἀπ' ἐκείνου λαβόντα Ἰολαεῖα καλεῖται, τὸ δὲ πλῆθος μέχρι τοῦ νῦν φυλάττει τὴν ἀπὸ Ἰολάου προσηγορίαν. (3) τοῦ δὲ περὶ τῆς ἀποικίας χρησμοῦ περιέχοντος ὅτι τοῖς τῆς ἀποικίας ταύτης κοινωνήσας διαμενεῖ τὰ τῆς ἐλευθερίας ἅπαντα τὸν αἰῶνα, συνέβη τὸν χρησμὸν παραδόξως μέχρι τοῦ νῦν αὐτονομίαν τοῖς ἐγχωρίοις ἀσάλευτον φυλάξαι· (4) Καρχηδόνιοί τε γὰρ ἐπὶ πλέον ἰσχύσαντες καὶ τῆς νήσου κρατήσαντες, οὐκ ἠδυνήθησαν τοὺς προκατασχόντας τὴν νῆσον καταδουλώσασθαι, ἀλλ' οἱ μὲν Ἰολαεῖοι καταφυγόντες εἰς τὴν ὀρεινὴν καὶ καταγείους οἰκήσεις κατασκευάσαντες, ἔτρεφον πολλὰς ἀγέλας βοσκημάτων, ὧν παρεχομένων δαψιλεῖς τροφάς, ἠρκοῦντο προσφερόμενοι γάλα καὶ τυρὸν καὶ κρέα· καὶ τῆς μὲν πεδιάδος γῆς ἐκχωρήσαντες τὴν ἐκ τῆς ἐργασίας κακοπάθειαν ἐξέκλιναν, τὴν δ' ὀρεινὴν νεμόμενοι καὶ βίον ἔχοντες ἄμοιρον κακοπαθείας ταῖς προειρημέναις τροφαῖς διετέλεσαν χρώμενοι.

3b, 566, F 16 (380) (5) τῶν δὲ Καρχηδονίων πολλάκις ἀξιολόγοις δυνάμεσι στρατευσάντων ἐπ' αὐτούς, διὰ τὰς δυσχωρίας καὶ τὴν ἐν τοῖς καταγείοις δυστραπέλειαν διέμειναν ἀδούλωτοι· [τὸ δὲ τελευταῖον Ῥωμαίων ἐπικρατούντων καὶ πολλάκις ἐπ' αὐτούς στρατευσάντων διὰ ταύτας τὰς αἰτίας ἀχείρωτοι πολεμίαι δυνάμει διέμειναν]. (6) οὐ μὴν ἀλλὰ [κατὰ τοὺς ἀρχαίους χρόνους] Ἰόλαος μὲν συγκατασκευάσας τὰ κατὰ τὴν ἀποικίαν ἐπανῆλθεν εἰς τὴν Ἑλλάδα, οἱ δὲ Θεσπιάδαι τῆς νήσου προεστῶτες ἐπὶ πολλὰς γενεάς, τὸ τελευταῖον ἐξέπεσον εἰς τὴν Ἰταλίαν, καὶ κατῴκησαν ἐν τοῖς κατὰ Κύμην τόποις, τὸ δ' ἄλλο πλῆθος ἐκβαρβαρωθὲν καὶ προστησάμενον ἐκ τῶν ἐγχωρίων τοὺς ἀρίστους ἡγεμόνας, διεφύλαξε τὴν ἐλευθερίαν μέχρι τῶν καθ' ἡμᾶς χρόνων. (16) [ἡμεῖς δ' ἠρκούντως εἰρηκότες περὶ τῆς Σαρδόνης διεξιμεν περὶ τῶν ἐξῆς κειμένων νήσων]. μετὰ [γὰρ] τὰς προειρημένους νήσους ἐστὶν ὀνομαζομένη μὲν Πιτυοῦσσα, τὴν δὲ προσηγορίαν ἔχουσα ἀπὸ τοῦ πλήθους τῶν κατ' αὐτὴν φυομένων πιτύων. πελαγία δ' οὕσα διέστηκεν ἀπὸ μὲν Ἡρακλέους στηλῶν πλοῦν ἡμερῶν τριῶν καὶ τῶν ἴσων νυκτῶν, ἀπὸ δὲ Λιβύης ἡμέρας καὶ νυκτός, ἀπὸ δ' Ἰβηρίας μιᾶς ἡμέρας. (2) κατὰ δὲ τὸ μέγεθος παραπλήσιός ἐστι Κορκύραι. κατὰ δὲ τὴν ἀρετὴν οὕσα μετρία, τὴν μὲν ἀμπελόφυτον χώραν ὀλίγην ἔχει, τὰς δ' ἐλαίας ἐμπεφυτευμένας ἐν τοῖς κοτίνιοις τῶν δὲ φυομένων ἐν αὐτῇ καλλιστεύειν φασὶ τὴν μαλακότητα τῶν ἐρίων. διειλημμένη δὲ πεδίοις ἀξιολόγοις καὶ γεωλόφοις, πόλιν ἔχει τὴν ὀνομαζομένην Ἑρεσον (?), ἀποικὸν Καρχηδονίων. (3) ἔχει δὲ καὶ λιμένας ἀξιολόγους καὶ τειχῶν κατασκευὰς εὐμεγέθεις καὶ οἰκιῶν πλῆθος εὖ

κατεσκευασμένων. κατοικοῦσι δ' αὐτὴν βάρβαροι παντοδαποί, πλεῖστοι δὲ Φοίνικες, ὁ δ' ἀποικισμὸς αὐτῆς γέγονεν ὕστερον ἔτεσιν ἑκατὸν ἐξήκοντα τῆς κατὰ τὴν Καρχηδόνα κτίσεως. (17) ἄλλαι δ' ὑπάρχουσι νῆσοι κατ' ἀντικρὺ τῆς Ἰβηρίας, ὑπὸ μὲν τῶν Ἑλλήνων ὀνομαζόμεναι Γυμνησίαι διὰ τὸ τοὺς ἐνοικοῦντας γυμνοὺς τῆς ἐσθῆτος βιοῦν κατὰ τὴν τοῦ θέρους ὥραν, ὑπὸ δὲ τῶν ἐγχωρίων ἢ καὶ τῶν Ῥωμαίων ἢ προσαγορευθῆναι Βαλιαρίδας ἀπὸ τοῦ βάλλειν ταῖς σφενδόναις λίθους μεγάλους κάλλιστα τῶν ἀπάντων ἀνθρώπων. τούτων δ' ἡ μείζω μεγίστη πασῶν ἐστὶ μετὰ τὰς ἑπτὰ νήσους—Σικελίαν, Σαρδῶ, Κύπρον, Κρήτην, Εὐβοίαν, Κύρνον, Λέσβον—, ἀπέχει δὲ τῆς Ἰβηρίας πλοῦν ἡμερήσιον· ἡ δ' ἐλάττων κέκλιται μὲν πρὸς τὴν ἔω, τρέφει δὲ κτήνη πολλὰ καὶ παντοδαπά, μάλιστα δ' ἡμιόνους μεγάλους μὲν τοῖς ἀναστήμασιν, υπεράγοντας δὲ ταῖς ῥώμαις. (2) ἀμφοτέραι δ' αἱ νῆσοι χώραν ἔχουσιν ἀγαθὴν καρποφόρον, καὶ πλῆθος τῶν κατοικούντων ὑπὲρ τοὺς τρισμυρίους. τῶν δὲ πρὸς τὴν τροφὴν γεννημάτων οἶνον μὲν ὀλοσχερῶς οὐ φέρουσι· διὸ καὶ πάντες εἰσὶν ὑπερβολῇ πρὸς τὸν οἶνον εὐκατάφοροι διὰ τὸ σπανίζειν παρ' αὐτοῖς· ἐλαίου δὲ παντελῶς σπανίζοντες, κατασκευάζουσιν ἐκ τῆς σχίνου, καὶ μιγνύντες ὑεῖωι στέατι τὰ σώματα αὐτῶν ἀλείφουσι τούτῳ. (3) μάλιστα δὲ τῶν ἀπάντων ὄντες φιλογύναιοι, προτιμῶσιν αὐτὰς ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε ὅταν τινὲς γυναῖκες ὑπὸ τῶν προσπλεόντων ληιστῶν ἀλῶσιν, ἀντὶ μιᾶς γυναικὸς τρεῖς ἢ τέτταρας ἄνδρας διδόντες λυτροῦνται. (3a) οἰκοῦσι δ' ὑπὸ ταῖς κοιλάσι πέτραις, καὶ παρὰ τοὺς κρημνοὺς ὀρύγματα κατασκευάζοντες καὶ καθόλου πολλοὺς τόπους ὑπονόμους ποιοῦντες, ἐν τούτοις βιοῦσιν, ἅμα τὴν ἐξ αὐτῶν σκέπην καὶ ἀσφάλειαν θηρώμενοι. (4) ἀργυρῷ δὲ καὶ χρυσῷ νομίσματι τὸ παράπαν οὐ χρῶνται, καὶ καθόλου ταῦτα εἰσάγειν εἰς τὴν νῆσον κωλύουσιν· αἰτίαν δὲ ταύτην ἐπιφέρουσιν, ὅτι τὸ παλαιὸν Ἡρακλῆς ἐστράτευσεν ἐπὶ Γηρυόνην, ὄντα Χρυσάορος μὲν υἱόν, πλεῖστον δὲ κεκτημένον ἄργυρόν τε καὶ χρυσόν· ἵν' οὖν ἀνεπιβούλευτον ἔχῃ τὴν κτῆσιν, ἀνεπιμικτὸν ἑαυτοῖς ἐποίησαν τὸν ἐξ ἀργύρου τε καὶ χρυσοῦ πλοῦτον· διόπερ ἀκολούθως ταύτηι τῇ κρίσει κατὰ τὰς γεγενημένας ἢ πάλαι ποτὲ ἢ στρατείας παρὰ Καρχηδονίοις τοὺς μισθοὺς οὐκ ἀπεκόμιζον εἰς τὰς πατρίδας, ἀλλ' ὠνούμενοι γυναῖκας καὶ οἶνον ἅπαντα τὸν μισθὸν εἰς ταῦτα κατεχώριζον. (18) παράδοξον δέ τι καὶ κατὰ τοὺς γάμους νόμιμον παρ' αὐτοῖς ἐστίν· ἐν γὰρ ταῖς κατὰ τοὺς γάμους εὐωχίαις οἰκείων τε καὶ φίλων κατὰ τὴν ἡλικίαν ὁ πρῶτος αἰεὶ καὶ ὁ δεῦτερος καὶ οἱ λοιποὶ κατὰ τὸ ἐξῆς μίσγονται ταῖς νύμφαις ἀνὰ μέρος, ἐσχάτου τοῦ νυμφίου τυγχάνοντος ταύτης τῆς τιμῆς. (2) ἴδιον δὲ τι ποιοῦσι καὶ παντελῶς ἐξηλλαγμένον περὶ τὰς τῶν τετελευτηκότων ταφάς· συγκόψαντες γὰρ ξύλοις τὰ μέλη τοῦ σώματος εἰς ἀγγεῖον ἐμβάλλουσι, καὶ λίθους δαψιλεῖς

3b, 566, F 16a (350)

ἐπιτιθέασιν. (3) ὀπλισμὸς δ' ἐστὶν αὐτοῖς τρεῖς σφενδόναι· καὶ τούτων μίαν μὲν περὶ τὴν κεφαλὴν ἔχουσιν, ἄλλην δὲ περὶ τὴν γαστέρα, τρίτην δ' ἐν ταῖς χερσὶ. κατὰ δὲ τὰς πολεμικὰς χρεῖας βάλλουσι λίθους πολὺ μείζους τῶν ἄλλων οὕτως εὐτόνως, ὥστε δοκεῖν τὸ βληθὲν ἀπὸ τινος καταπέλτου φέρεσθαι· διὸ καὶ κατὰ τὰς τειχομαχίας ἐν ταῖς προσβολαῖς τύπτοντες τοὺς ἐπὶ τῶν ἐπάλξεων ἐφεστῶτας κατατραυματίζουσιν, ἐν δὲ ταῖς παρατάξεσι τοὺς τε θυρεοὺς καὶ τὰ κράνη καὶ πᾶν σκεπαστήριον ὅπλον συντρίβουσι. (4) κατὰ δὲ τὴν εὐστοχίαν οὕτως ἀκριβεῖς εἰσιν, ὥστε κατὰ τὸ πλεῖστον μὴ ἀμαρτάνειν τοῦ προκειμένου σκοποῦ. αἷτιαι δὲ τούτων αἱ συνεχεῖς ἐκ παίδων μελέται, καθ' ἃς ὑπὸ τῶν μητέρων ἀναγκάζονται παῖδες ὄντες συνεχῶς σφενδονᾶν· προκειμένου γὰρ σκοποῦ κατὰ τι ξύλον ἡρτημένου ἄρτου, οὐ πρότερον δίδοται τῷ μελετῶντι φαγεῖν, ἕως ἂν τυχὼν τοῦ ἄρτου συγχωρούμενον λάβῃ παρὰ τῆς μητρὸς καταφαγεῖν τοῦτον. (19) ἢ ἐπεὶ δὲ περὶ τῶν ἐντὸς Ἡρακλείων στηλῶν κειμένων νήσων διεληλύθαμεν, περὶ τῶν κατὰ τὸν ὠκεανὸν οὐσῶν διέξιμεν ἢ. κατὰ γὰρ τὴν Λιβύην κεῖται μὲν πελαγία νῆσος ἀξιόλογος [μὲν] τῷ μεγέθει, κειμένη δὲ κατὰ τὸν ὠκεανόν, ἀπέχει [δὲ] πλοῦν ἀπὸ τῆς Λιβύης ἡμερῶν πλεόνων, κεκλιμένη πρὸς τὴν δύσιν. (2) ἔχει δὲ χώραν καρποφόρον,

πολλήν μὲν ὀρεινήν, οὐκ ὀλίγην δὲ πεδιάδα κάλλει διαφέρουσιν· διαρρεομένη γὰρ ποταμοῖς πλωτοῖς, ἐκ τούτων ἀρδεύεται. καὶ πολλοὺς μὲν ἔχει παραδείσους καταφύτους παντοίοις δένδροις, παμπληθεῖς δὲ κηπεῖας διειλημμένας ὕδασι γλυκέσιν· ἐπαύλεις τε πολυτελεῖς ταῖς κατασκευαῖς ὑπάρχουσιν ἐν αὐτῇ, καὶ κατὰ τὰς κηπεῖας κατεσκευασμένα κωθωνιστήρια τὴν διάθεσιν ἀνθηρὰν ἔχοντα, ἐν οἷς οἱ κατοικοῦντες κατὰ τὴν θερινὴν ὥραν ἐνδιατρίβουσι, δαψιλῶς τῆς χώρας χορηγούσης τὰ πρὸς τὴν ἀπόλαυσιν καὶ τρυφήν. (3) ἢ τε ὀρεινὴ δρυμοὺς ἔχει πυκνοὺς καὶ μεγάλους, καὶ δένδρα παντοδαπὰ καρποφόρα, καὶ πρὸς τὰς ἐν τοῖς ὄρεσι διαίτας [ἔχοντα] συναγκείας καὶ πηγὰς πολλὰς. καθόλου δ' ἡ νῆσος αὕτη κατάρρυτος ἐστὶ ναματιαίοις καὶ γλυκέσι ὕδασι, δι' ὧν οὐ μόνον ἀπόλαυσις ἐπιτερπὴς γίνεται τοῖς ἐμβιοῦσιν ἐν αὐτῇ, ἀλλὰ καὶ πρὸς ὑγίειαν σωμάτων καὶ ῥώμην συμβάλλεται. (4) κυνήγιά τε δαψιλῇ παντοίων ζώων καὶ θηρίων ὑπάρχει, καὶ τούτων ἐν ταῖς εὐωχίαις εὐποροῦντες, οὐδὲν ἐλλιπὲς ἔχουσι τῶν πρὸς τρυφήν καὶ πολυτέλειαν ἀνηκόντων· καὶ γὰρ ἰχθύων ἔχει πλῆθος ἢ προσκλύζουσα τῇ νήσῳ θάλαττα διὰ τὸ φύσει τὸν ὠκεανὸν πανταχῇ πλήθειν παντοδαπῶν ἰχθύων. (5) καθόλου δ' ἡ νῆσος αὕτη τὸν περικείμενον ἀέρα παντελῶς εὐκρατον ἔχουσα, τὸ πλέον μέρος τοῦ ἐνιαυτοῦ φέρει πλῆθος ἀκροδρύων καὶ τῶν ἄλλων τῶν ὠραίων, ὥστε δοκεῖν αὐτὴν ὡσεὶ θεῶν τινων, οὐκ ἀνθρώπων ὑπάρχειν ἐμβιωτήριον διὰ τὴν ὑπερβολὴν τῆς εὐδαιμονίας. (20) κατὰ μὲν οὖν τοὺς παλαιοὺς χρόνους ἀνεύρετος ἦν διὰ τὸν ἀπὸ τῆς ὅλης οἰκουμένης ἐκτοπισμὸν, ὕστερον δ' εὗρεθῆναι διὰ τοιαύτας αἰτίας. Φοῖνικες ἐκ παλαιῶν χρόνων συνεχῶς πλέοντες κατ' ἐμπορίαν, πολλὰς μὲν κατὰ τὴν Λιβύην ἀποικίας ἐποιήσαντο, οὐκ ὀλίγας δὲ καὶ τῆς Εὐρώπης ἐν τοῖς πρὸς δύσιν κεκλιμένοις μέρεσι. τῶν δ' ἐπιβόλων αὐτοῖς κατὰ νοῦν προχωρουσῶν, πλούτους μεγάλους ἤθροισαν, καὶ τὴν ἐκτὸς Ἑρακλειῶν στηλῶν ἐπεβάλλοντο πλεῖν, ἣν ὠκεανὸν ὀνομάζουσι. (2) καὶ πρῶτον μὲν ἐπ' αὐτοῦ τοῦ κατὰ τὰς στήλας πόρου πόλιν ἔκτισαν ἐπὶ τῆς Εὐρώπης, ἣν οὖσαν χερρόνησον προσηγόρευσαν Γάδειρα, ἐν ἣι τὰ τε ἄλλα κατεσκεύασαν οἰκείως τοῖς τόποις καὶ ναὸν Ἑρακλέους πολυτελεῖ, καὶ θυσίας κατέδειξαν μεγαλοπρεπεῖς τοῖς τῶν Φοινίκων ἔθεσι διοικουμένας. τὸ δ' ἱερὸν συνέβη τοῦτο καὶ τότε καὶ κατὰ τοὺς νεωτέρους χρόνους τιμᾶσθαι περιττότερον [μέχρι τῆς καθ' ἡμᾶς ἡλικίας. πολλοὶ δὲ καὶ τῶν Ῥωμαίων] (3) οἱ δ' οὖν Φοῖνικες διὰ τὰς προειρημένας αἰτίας ἐρευνῶντες τὴν ἐκτὸς τῶν στηλῶν παραλίαν, καὶ παρὰ τὴν Λιβύην πλέοντες, ὑπ' ἀνέμων μεγάλων ἀπηνέχθησαν ἐπὶ πολὺν πλοῦν δι' ὠκεανοῦ· χειμασθέντες δὲ ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας προσηνέχθησαν τῇ προειρημένῃ νήσῳ, καὶ τὴν εὐδαιμονίαν αὐτῆς καὶ φύσιν κατοπτεύσαντες ἅπασι γνῶριμον ἐποίησαν. (4) διὸ καὶ Τυρρηνῶν θαλαττοκρατούντων καὶ πέμπειν εἰς αὐτὴν ἀποικίαν ἐπιβαλλομένων, διεκώλυσαν αὐτοὺς Καρχηδόνιοι, ἅμα μὲν εὐλαβοῦμενοι μὴ διὰ τὴν ἀρετὴν τῆς νήσου πολλοὶ τῶν ἐκ τῆς Καρχηδόνας εἰς ἐκείνην μεταστῶσιν, ἅμα δὲ πρὸς τὰ παράλογα τῆς Τύχης κατασκευαζόμενοι καταφυγὴν, εἴ τι περὶ τὴν Καρχηδόνα ὀλοσχερὲς πταῖσμα συμβαίνοι· δυνήσεσθαι γὰρ αὐτοὺς θαλαττοκρατοῦντας ἀπᾶραι πανοικίους εἰς ἀγνοουμένην ὑπὸ τῶν ὑπερεχόντων νήσον. (21) [... μεταβιβάσομεν τὸν λόγον ἐπὶ τὴν Εὐρώπην] . κατὰ γὰρ τὴν Γαλατίαν τὴν παρωκεανίτιν κατ' ἀντικρὺ τῶν Ἑρκυνίων ὀνομαζομένων δρυμῶν—ὄρων μέγιστα γὰρ ὑπάρχειν παρειλήφαμεν τῶν κατὰ τὴν Εὐρώπην— νῆσοι πολλαὶ κατὰ τὸν ὠκεανὸν ὑπάρχουσιν, ὧν ἐστὶ μεγίστη ἡ Πρεττανικὴ καλουμένη. (2) αὕτη δὲ τὸ μὲν παλαιὸν ἀνεπίμικτος ἐγένετο ξενικαῖς δυνάμεσιν· οὔτε γὰρ Διόνυσον οὔθ' Ἑρακλέα παρειλήφαμεν οὔτε τῶν ἄλλων ἡρώων ἢ δυναστῶν ἐστρατευμένον ἐπ' αὐτήν, [καθ' ἡμᾶς δὲ Γάιος Καῖσαρ περὶ δὲ τῆς νήσου καὶ τοῦ φυομένου κατ' αὐτὴν καττιτέρου νῦν διέξιμεν] . (3) αὕτη γὰρ τῷ σχήματι τρίγωνος οὔσα, παραπλησίως τῇ Σικελίᾳ τὰς πλευρὰς οὐκ ἰσοκώλους ἔχει. παρεκτεινούσης δ' αὐτῆς παρὰ τὴν Εὐρώπην λοξῆς, τὸ μὲν ἐλάχιστον ἀπὸ τῆς ἡπείρου διεστηκὸς ἀκρωτήριο, ὃ καλοῦσι Κάντιον, φασὶν ἀπέχειν ἀπὸ τῆς γῆς σταδίου

ὥς ἑκατόν, καθ' ὃν τόπον ἢ θάλαττα ποιεῖται τὸν ἔκρουν· τὸ δ' ἕτερον ἀκρωτήριον τὸ καλούμενον Βελέριον ἀπέχειν λέγεται τῆς ἡπείρου πλοῦν ἡμερῶν τεττάρων· τὸ δ' ὑπολειπόμενον ἀνήκειν μὲν ἱστοροῦσιν εἰς τὸ πέλαγος, ὀνομάζεσθαι δ' Ὅρκαν. (4) τῶν δὲ πλευρῶν τὴν μὲν ἐλαχίστην εἶναι σταδίων ἑπτακισχιλίων πεντακοσίων, παρήκουσαν παρὰ τὴν Εὐρώπην, τὴν δευτέραν τὴν ἀπὸ τοῦ πορθμοῦ πρὸς τὴν κορυφὴν ἀνήκουσαν σταδίων μυρίων πεντακισχιλίων, τὴν δὲ λοιπὴν σταδίων δισμυρίων, ὥστε τὴν πᾶσαν εἶναι τῆς νήσου περιφορὰν σταδίων τετρακισμυρίων δισχιλίων πεντακοσίων. (5) κατοικεῖν δέ φασι τὴν Πρεττανικὴν αὐτόχθονα γένη καὶ τὸν παλαιὸν βίον ταῖς ἀγωγαῖς διατηροῦντα· ἄρμασι μὲν γὰρ κατὰ τοὺς πολέμους χρῶνται, καθάπερ οἱ παλαιοὶ τῶν Ἑλλήνων ἥρωες ἐν τῷ Τρωικῷ πολέμῳ κεχρησθαι παραδέδονται· καὶ τὰς οἰκίσεις εὐτελεῖς ἔχουσιν, ἐκ τῶν καλάμων ἢ ξύλων κατὰ τὸ πλεῖστον συγκειμένας τὴν τε συναγωγὴν τῶν σιτικῶν καρπῶν ποιοῦνται τοὺς στάχους αὐτοὺς ἀποτέμνοντες καὶ θησαυρίζοντες εἰς τὰς καταστέγους οἰκίσεις, ἐκ δὲ τούτων τοὺς παλαιοὺς στάχους καθ' ἡμέραν τίλλειν, καὶ κατεργαζομένους ἔχειν τὴν τροφήν. (6) τοῖς δ' ἤθεσιν ἀπλοῦς εἶναι καὶ πολὺ κεχωρισμένους τῆς τῶν νῦν ἀνθρώπων ἀγχινοίας καὶ πονηρίας· τὰς τε διαίτας εὐτελεῖς ἔχειν, καὶ τῆς ἐκ τοῦ πλούτου γεννωμένης τρυφῆς πολὺ διαλλάττοντας. εἶναι δὲ καὶ πολυάνθρωπον τὴν νῆσον· καὶ τὴν τοῦ ἀέρος ἔχειν διάθεσιν παντελῶς κατεψυγμένην, ὥς ἂν ὑπ' αὐτὴν τὴν ἄρκτον κειμένην. βασιλεῖς δὲ καὶ δυνάστας πολλοὺς ἔχειν, καὶ πρὸς ἀλλήλους κατὰ τὸ πλεῖστον εἰρηνικῶς διακεῖσθαι. (22) ¶ ἀλλὰ περὶ μὲν τῶν κατ' αὐτὴν νομίμων καὶ τῶν ἄλλων ἰδιωμάτων τὰ κατὰ μέρος ἀναγράψομεν, ὅταν ἐπὶ τὴν Καίσαρος ... στρατείαν ... παραγεννηθῶμεν, νῦν δὲ περὶ τοῦ κατ' αὐτὴν φυομένου καττιτέρου διέξιμεν ¶ . τῆς γὰρ Βρεττανικῆς κατὰ τὸ ἀκρωτήριον τὸ καλούμενον Βελέριον οἱ κατοικοῦντες φιλόξενοί τε διαφερόντως εἰσὶ καὶ διὰ τὴν τῶν ξένων ἐμπόρων ἐπιμιξίαν ἐξημερωμένοι τὰς ἀγωγάς. οὗτοι τὸν κασσίτερον κατασκευάζουσι, φιλοτέχνως ἐργαζόμενοι τὴν φέρουσαν αὐτὸν γῆν. (2) αὕτη δὲ πετρώδης οὕσα διαφυὰς ἔχει γεώδεις, ἐν αἷς τὸν πόρον κατεργαζόμενοι καὶ τήξαντες καθαίρουσιν. ἀποτυποῦντες δ' εἰς ἀστραγάλων ρυθμοὺς κομίζουσιν εἰς τινα νῆσον προκειμένην μὲν τῆς Βρεττανικῆς, ὀνομαζομένην δὲ Ἴκτιν· κατὰ γὰρ τὰς ἀμπώτεις ἀναξηραιομένου τοῦ μεταξὺ τόπου ταῖς ἀμάξαις εἰς ταύτην κομίζουσι δαψιλῇ τὸν κασσίτερον. (3) ἴδιον δέ τι συμβαίνει περὶ τὰς πλησίον νήσους τὰς μεταξὺ κειμένας τῆς τε Εὐρώπης καὶ τῆς Βρεττανικῆς· κατὰ μὲν γὰρ τὰς πλημμυρίδας τοῦ μεταξὺ πόρου πληρουμένου νῆσοι φαίνονται, κατὰ δὲ τὰς ἀμπώτεις ἀπορρεούσης τῆς θαλάττης καὶ πολὺν τόπον ἀναξηραινούσης. θεωροῦνται χερρόνησοι. (4) ἐντεῦθεν δ' οἱ ἔμποροι παρὰ τῶν ἐγχωρίων ὠνοῦνται, καὶ διακομίζουσιν εἰς τὴν Γαλατίαν· τὸ δὲ τελευταῖον πεζῇ διὰ τῆς Γαλατίας πορευθέντες ἡμέρας ὥς τριάκοντα, κατάγουσι ἐπὶ τῶν ἵππων τὰ φορτία πρὸς τὴν ἐκβολὴν τοῦ Ῥοδανοῦ ποταμοῦ. (23) ¶ περὶ μὲν οὖν τοῦ καττιτέρου τοῖς ῥηθεῖσιν ἀρκεσθισόμεθα, περὶ δὲ τοῦ καλουμένου ἡλέκτρον νῦν διέξιμεν ¶ . τῆς Σκυθίας τῆς ὑπὲρ τὴν Γαλατίαν κατ' ἀντικρὺ νήσός ἐστι πελαγία κατὰ τὸν ὠκεανὸν ἢ προσαγορευομένη Βασίλεια. εἰς ταύτην ὁ κλύδων ἐκβάλλει δαψιλὲς τὸ καλούμενον ἡλεκτρον, οὐδαμοῦ δὲ τῆς οἰκουμένης φαινόμενον. περὶ δὲ τούτου πολλοὶ τῶν παλαιῶν ἀνέγραψαν μύθους παντελῶς ἀπιστουμένους καὶ διὰ τῶν ἀποτελεσμάτων ἐλεγχομένους. (2) πολλοὶ γὰρ τῶν τε ποιητῶν καὶ τῶν συγγραφέων

3b, 566, F 164 (A50)

φασὶ Φαέθοντα τὸν Ἥλιου μὲν υἱόν, παῖδα δὲ τὴν ἡλικίαν ὄντα, πείσαι τὸν πατέρα, μίαν ἡμέραν παραχωρῆσαι τοῦ τεθρίππου· συγχωρηθέντος δ' αὐτῷ τούτου, τὸν μὲν Φαέθοντα ἐλαύνοντα τὸ τέθριππον μὴ δύνασθαι κρατεῖν τῶν ἡνίων, τοὺς δ' ἵππους καταφρονήσαντας τοῦ παιδὸς ἐξενεχθῆναι τοῦ συνήθους δρόμου· καὶ τὸ μὲν πρῶτον κατὰ τὸν οὐρανὸν πλανωμένους ἐκπυρῶσαι τοῦτον καὶ ποιῆσαι τὸν νῦν γαλαξίαν καλούμενον κύκλον, μετὰ δὲ ταῦτα πολλὴν τῆς οἰκουμένης ἐπιφλέξαντας, οὐκ ὀλίγην κατακάειν χώραν. (3) διὸ καὶ τοῦ Διὸς

ἀγανακτήσαντος ἐπὶ τοῖς γεγενημένοις, κεραυνῶσαι μὲν τὸν Φαέθοντα, ἀποκαταστήσαι δὲ τὸν Ἥλιον ἐπὶ τὴν συνήθη πορείαν. τοῦ δὲ Φαέθοντος πεσόντος πρὸς τὰς ἐκβολὰς τοῦ νῦν καλουμένου Πάδου ποταμοῦ, τὸ δὲ παλαιὸν Ἑριδανοῦ προσαγορευομένου, θρηνῆσαι μὲν τὰς ἀδελφὰς αὐτοῦ τὴν τελευτὴν φιλοτιμότατα, διὰ δὲ τὴν ὑπερβολὴν τῆς λύπης [ὑπὸ τῆς φύσεως] μετασχηματισθῆναι τὴν φύσιν, γενομένας αἰγείρους. (4) ταύτας δὲ κατ' ἐνιαυτὸν κατὰ τὴν αὐτὴν ὥραν δάκρυον ἀφιέναι, καὶ τοῦτο πηγνύμενον ἀποτελεῖν τὸ καλούμενον ἤλεκτρον, λαμπρότητι μὲν τῶν ὁμοφυῶν διαφέρον, ἐπιχωριάζον δ' ἐν ταῖς τῶν νέων τελευταῖς κατὰ τὸ τούτων πένθος. (5) διημαρτηκότων δὲ πάντων τῶν τὸν μῦθον τοῦτον πεπλακότων καὶ διὰ τῶν ἀποτελεσμάτων ἐν τοῖς ὕστερον χρόνοις ἐλεγχόμενων, προσεκτέον ταῖς ἀληθιναῖς ἱστορίαις· τὸ γὰρ ἤλεκτρον συνάγεται μὲν ἐν τῇ προειρημένῃ νήσῳ, κομίζεται δ' ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων πρὸς τὴν ἀντιπέραν ἡπειρον, δι' ἧς φέρεται πρὸς τοὺς καθ' ἡμᾶς τόπους, καθότι προεῖρηται [περὶ τούτων].